

Isus Hristos și Evanghelia nepieritoare

Manual pentru învățător
Religie 250

Piatra din capul unghiului - curs

Isus Hristos și Evanghelia nepieritoare – manualul învățătorului

Religie 250

Comentariile și corecturile sunt binevenite. Vă rugăm să le trimiteți, inclusiv greșelile, la

Seminaries and Institutes of Religion Curriculum Services

50 E. North Temple St., Floor 8

Salt Lake City, Utah 84150-0008

USA

Email: ces-manuals@ldschurch.org

Vă rugăm să menționați numele dumneavoastră complet, adresa, episcopia și țarașul.

Nu uitați să indicați titlul manualului. Apoi, scrieți comentariile dumneavoastră.

© 2015, 2016 Intellectual Reserve, Inc.

Toate drepturile rezervate

Tipărit în Germania

Aprobarea versiunii în limba engleză: 8/14

Aprobarea traducerii: 8/14

Titlul original: *Jesus Christ and the Everlasting Gospel Teacher Manual*

Română

12554 171

Cuprins

Introducere la <i>Isus Hristos și Evanghelia nepieritoare – manualul învățătorului</i>	V
1 Isus este Hristosul Cel Viu	1
2 Isus Hristos este personajul central din întreaga istorie a umanității	5
3 Iehova și slujirea Sa în viața premuritoare	10
4 Iehova a creat pământul	14
5 Isus Hristos a fost Iehova din Vechiul Testament	18
6 Tipuri, umbre și simboluri ale lui Isus Hristos	23
7 Isus Hristos – Singurul Fiu Născut în trup al lui Dumnezeu	27
8 Isus Hristos a împlinit tot ce era de împlinit	32
9 Influența profundă a Salvatorului	36
10 Veniți, urmași-Mă	40
11 Isus Hristos umbla din loc în loc, făcând bine	44
12 Miracole înfăptuite pe drumurile Palestinei	49
13 Isus Hristos a chemat doisprezece apostoli	54
14 Isus Hristos este Mesia	59
15 Isus Hristos a instituit împărtășania	63
16 Salvatorul a ispășit pentru păcatele întregii omeniri	68
17 Salvatorul a suferit și a murit pe crucea de pe dealul Căpățâna	73
18 Salvatorul a slujit în lumea spiritelor	78
19 El a înviat	84
20 Salvatorul a slujit și „[altor] oi” ale Sale	90
21 Isus Hristos a organizat Biserica Sa	94
22 Tatăl și Fiul i-au apărut lui Joseph Smith	99
23 Salvatorul a restaurat preoția, Biserica și Evanghelia Sa	103
24 El trăiește!	108
25 Isus Hristos se va întoarce într-o zi	113
26 Isus Hristos va domni ca Rege al regilor și va judeca lumea	118
27 Isus Hristos este lumina, viața și speranța lumii	123
28 O mărturie personală despre Isus Hristos	127
Foile de Presentare	131

Introducere la *Isus Hristos și Evanghelia nepieritoare* – manualul învățătorului (Religie 250)

Ce se așteaptă de la un învățător de religie?

Pe măsură ce vă pregătiți să predăți, este important să înțelegeți care sunt obiectivele Seminarilor și Institutelor de Religie:

„Scopul nostru este să îi ajutăm pe tineri și tinerii adulți să înțeleagă și să se bizuie pe învățăturile și pe ispășirea lui Isus Hristos, să fie demni pentru a primi binecuvântările templului și să se pregătească pe ei, familiile lor și pe alții pentru viața eternă alături de Tatăl lor din Cer” (*Gospel Teaching and Learning: A Handbook for Teachers and Leaders in Seminaries and Institutes of Religion* [2012], x).

Puteți realiza acest scop trăind potrivit Evangheliei, predând cursanților dumneavoastră Evanghelia într-un mod eficient și gestionând într-un mod corespunzător lecția sau programul dumneavoastră. Pe măsură ce vă pregătiți să predăți Evanghelia în aceste moduri, veți fi demn pentru a avea parte de influența Duhului Sfânt.

Este șansa dumneavoastră să îi ajutați pe cursanți să învețe prin Spirit, pentru a-și întări credința și a fi convertiți într-un mod mai profund. Puteți să îi ajutați pe cursanți să îndeplinească aceasta în timp ce îi îndrumați să identifice, să înțeleagă și să simtă adevărul și importanța doctrinelor și principiilor importante ale Evangheliei lui Isus Hristos și să se pregătească să le pună în practică.

Manualul *Gospel Teaching and Learning* reprezintă o resursă de bază pentru a înțelege procesul de predare și pentru a deveni învățători de succes în clasă. Consultați deseori acest manual.

Care sunt obiectivele acestui curs?

Acest curs, *Isus Hristos și Evanghelia nepieritoare* (Religie 250), oferă cursanților ocazia să studieze despre slujirea eternă a lui Isus Hristos, concentrându-se asupra rolurilor divine pe care le-a avut de-a lungul vieții Sale premuritoare, muritoare și pe care le are după învierea Sa. Lucrările canonice, cuvintele profeților din perioada modernă și documentul intitulat „Hristos Cel viu: mărturia apostolilor” (*Ensign* sau *Liahona*, apr. 2000, p. 2-3) sunt folosite drept resurse inspirate pentru acest curs. Vârstnicul Richard G. Scott, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, a subliniat importanța studierii vieții și misiunii lui Isus Hristos:

„Vă încurajez cu toată puterea să trasați un plan personal de studiu pentru a înțelege mai bine și a aprecia consecințele incomparabile, eterne și infinite ale îndeplinirii perfecte de către Isus Hristos a chemării Sale divine, stabilite în calitate de Salvator și Mântuitor al nostru. Profunda reflecție personală asupra scripturilor, acompaniată de cercetare, rugăciune din inimă, va întări înțelegerea și aprecierea dumneavoastră față de ispășirea Sa neprețuită” („El trăiește! Slavă numelui Său!” *Ensign* sau *Liahona*, mai 2010, p. 77).

Pe măsură ce cursanții ajung să înțeleagă și să aprecieze importanța chemării divine a Salvatorului și impactul pe care El îl are în viețile lor, ei vor fi întăriți pentru a rezista în încercările vieții și se vor simți mai pregătiți să discute despre rolurile divine ale Salvatorului în planul salvării, plan din care viețile lor sunt o parte integrantă.

Ce se așteaptă de la cursanți?

Cursanții trebuie să citească fragmentele scripturale și cuvântările profetice care sunt enumerate în secțiunea „Materiale de citit pentru cursanți” a fiecărei lecții. Cursanții trebuie, de asemenea, să îndeplinească cerințele cu privire la prezență și să fie familiarizați cu materialul cursului.

Cum sunt structurate lecțiile din acest manual?

Acest curs este conceput pentru a fi ținut pe perioada unui semestru, având 28 de lecții care au fost scrise pentru a fi predate pe parcursul a câte 50 de minute. Dacă vă reuniți cu membrii clasei de două ori pe săptămână, predați câte o lecție de fiecare dată. Dacă vă întâlniți cu membrii clasei numai o dată pe săptămână timp de 90-100 de minute, combinați și predați două lecții de fiecare dată. Fiecare plan de lecție cuprinde patru secțiuni:

- Introducere
- Lecturi suplimentare
- Sugestii pentru predare
- Materiale de citit pentru cursanți

Introducere

Această secțiune oferă o scurtă prezentare a temelor și obiectivelor lecției.

Lecturi suplimentare

Această secțiune recomandă resurse, cum ar fi mesaje din partea profeților din perioada modernă, care vă pot ajuta să înțelegeți mai bine doctrinele, principiile și adevărurile Evangheliei care sunt prezentate în planul lecției.

Sugestii pentru predare

Secțiunea Sugestii pentru predare include materiale care vă ajută să știți atât ce să predați, cât și cum să predați (vezi, de asemenea, secțiunile 4.3.3 și 4.3.4 din manualul *Gospel Teaching and Learning*). Activitățile de învățare propuse sunt

concepute pentru a ajuta cursanții să identifice, să înțeleagă și să pună în practică adevăruri sacre. Puteți alege să folosiți toate sau câteva dintre sugestiile, pe măsură ce le adaptați la stilul dumneavoastră de predare și în funcție de nevoile cursanților dumneavoastră și circumstanțele în care se află. În timp ce vă gândiți la modul în care să adaptați materialele lecțiilor, urmați sfatul dat de vârstnicul Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli:

„L-am auzit adesea pe președintele Packer spunând că, mai întâi, trebuie să adoptăm, și, apoi, să adaptăm. Dacă sunteți complet familiarizați cu lecția stabilită pentru a fi predată, atunci puteți urma Spiritul pentru a o adapta. Dar, atunci când vorbim despre această posibilitate, există o ispită, aceea de a începe prin a adapta și nu a adopta. Este un echilibru. Este o provocare continuă. Dar, abordarea de a adopta întâi și apoi a adapta este o modalitate bună de a rămâne pe pământ sigur” („A Panel Discussion with Elder Dallin H. Oaks” [Seminare și Institute de Religie, transmisiune prin satelit, 7 august 2012]; si.lds.org).

Secțiunea Sugestii pentru predare conține cel puțin o declarație despre o doctrină sau un principiu, care este scrisă cu caractere aldine. Pe măsură ce cursanții descoperă aceste doctrine și principii și împărtășesc ceea ce au învățat, cuvintele lor pot fi diferite de cele scrise în manual. Când se întâmplă aceasta, aveți grijă să nu sugerați că răspunsurile lor sunt greșite. Totuși, dacă o afirmație poate fi formulată mai clar, ajutați cu atenție la clarificarea înțelesului acesteia.

Pentru a ajuta cursanții să devină persoane care vor studia scripturile toată viața, învățați-i cum să folosească resursele de studiu disponibile în edițiile SZU ale scripturilor. Găsiți ocazii în timpul lecției pentru a ajuta cursanții să exerseze abilitățile și metodele privind studierea scripturilor (vezi *Gospel Teaching and Learning*, p. 20-23). Pe măsură ce faceți aceasta, cursanții își vor mări dragostea pentru scripturi, vor primi putere pentru a găsi răspunsuri la întrebările lor și vor învăța să se lase conduși de puterea Duhului Sfânt.

Materiale de citit pentru cursanți

Această secțiune conține o listă cu fragmente din scriptură și cuvântări ale autorităților generale ale Bisericii care vor îmbogăți înțelegerea cursanților în legătură cu temele găsite în respectivele lecții. Încurajați cursanții să citească aceste materiale înainte de a veni la clasă. Pe măsură ce ei studiază aceste materiale inspirate, nu doar că vor fi mai bine pregătiți pentru a participa la discuțiile din clasă, dar ei vor obține, de asemenea, o înțelegere mai cuprinzătoare a temelor cursului. Oferiți cursanților o listă cu toate „Materialele de citit pentru cursanți” la începutul fiecărui semestru.

Cum mă pot pregăti să predau?

Domnul vă va ajuta în timp ce vă pregătiți să predăți. În timp ce vă pregătiți, poate fi util să vă adresați următoarele întrebări:

- M-am rugat pentru a primi îndrumarea Duhului Sfânt?
- Am studiat fragmentele din scripturi și lecturile suplimentare desemnate?

- Am citit programa de învățământ și am stabilit dacă există ceva acolo care necesită să fie adaptat sau modificat pentru a îndeplini nevoile cursanților mei?
- Cum pot să urmăresc progresul cursanților în ceea ce privește studiul din scripturi pentru a mă asigura că ei beneficiază cât mai mult de învățăturile acestora?
- Cum îi pot ajuta pe fiecare dintre cursanții mei să se implice mai mult la lecție?

Următoarele sugestii pot fi, de asemenea, folositoare:

- Încurajați cursanții să citească, înainte de fiecare lecție, fragmentele din scripturi și articolele desemnate.
- Așteptați-vă ca ei să-și îndeplinească rolul de elevi.
- Oferiți cursanților ocazii dese de a explica doctrine și principii folosind propriile cuvinte, de a împărtăși experiențe relevante și a depune mărturie despre ceea ce știu și simt.
- Schimbați activitățile de învățare și modul de abordare pe care le folosiți la fiecare lecție și, de asemenea, de la o zi la alta.
- Creați o atmosferă de învățare care invită Spiritul și în care cursanții au privilegiul și responsabilitatea de a preda și de a învăța unul de la celălalt (vezi D&L 88:78, 122).

Vârstnicul Richard G. Scott, din Cvorumul Celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat:

„Asigurați-vă că există o participare din plin, deoarece, atunci când își folosește libertatea de a alege, cursantul îi permite Duhului Sfânt să instruiască... Pe măsură ce cursanții exprimă adevăruri, acestea sunt confirmate în sufletele lor și le întăresc mărturiile personale” („To Understand and Live Truth” [seară cu vârstnicul Richard G. Scott, 4 febr. 2005], p. 3; si.lds.org).

Cum pot să adaptez lecțiile pentru cei cu dizabilități?

În timp ce vă pregătiți să predați, gândiți-vă la cursanții care au nevoi speciale. Adaptați activitățile și așteptările pentru a-i ajuta să reușească. De exemplu, pentru anumiți cursanți, poate fi de folos să aibă înregistrări audio ale scripturilor. Acestea pot fi descărcate ușor de la LDS.org.

Pentru mai multe idei și resurse, consultați pagina Disability Resources (Resurse pentru persoanele cu dizabilități) de la disabilities.lds.org și secțiunea manualului privind regulile Seminarilor și Institutelor de Religie, intitulată Adapted Classes and Programs for Students with Disabilities (Lecții și programe adaptate pentru cursanții cu dizabilități).

LECȚIA 1

Isus este Hristosul Cel Viu

Introducere

Martori din perioada modernă au declarat: „Noi depunem mărturie, ca apostoli ai Lui, rânduiți așa cum se cuvine – că Isus este Hristosul Cel Viu” („Hristos Cel Viu: mărturia apostolilor”, *Ensign* sau *Liahona*, apr. 2000, p. 3). Deoarece se pare că lumea nu cunoaște adevărata natură a lui Isus Hristos și care este relația Sa cu Dumnezeu Tatăl, este

important să avem martori credincioși ai Fiului Preaiubit al lui Dumnezeu. Această lecție îi va ajuta pe cursanți să înțeleagă această necesitate și să învețe cum pot să depună mărturie mai bine despre Isus Hristos familiei, prietenilor și vecinilor lor.

Lecturi suplimentare

- „Hristos Cel Viu: mărturia apostolilor”, *Ensign* sau *Liahona*, apr. 2000, p. 2-3.
- Dieter F. Uchtdorf, „Puterea unei mărturii personale”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2006, p. 37-39.

Sugestii pentru predare

Hristosul cel Viu

Scrieți, pe tablă, următoarea întrebare:

Cine este Isus Hristos și de ce credeți în El?

Spuneți cursanților că mulți oameni răspund la această întrebare depunându-și mărturia. O astfel de mărturie este consemnată în imnul „Trăiește-al meu Mântuitor” (*Imnuri*, nr. 86). Puneți la dispoziție cursanților cuvintele acestui imn și împărțiți-i în patru grupe. Desemnați fiecărui grup câte o strofă și rugați-i să o citească. După ce le-ați acordat suficient timp, adresați următoarele întrebări:

- Ce cuvinte sau expresii sunt folosite în acest imn pentru a descrie cine este Isus Hristos și ce face El pentru noi? (Răspunsurile trebuie să includă: „[El] va trăi la infinit”, „al meu Prieten slăvit”, „Profet, Stăpân și Rege-al meu”, „Salvatorul meu”. El ne binecuvântează cu dragostea Sa, mijlocește pentru noi, ne îndrumă, ne alină și ne oferă pâinea zilnică.)
- Ce cuvinte sunt folosite în acest imn pentru a descrie modul în care ne poate influența o mărturie despre Isus Hristos? (Răspunsurile trebuie să includă cuvintele „alinare” și „bucurie”.)

Spuneți cursanților că Prima Președinție și Cvorumul celor Doisprezece Apostoli au declarat împreună, în mod public, mărturia lor despre Isus Hristos în „Hristos Cel Viu – Mărturia apostolilor”, *Ensign* sau *Liahona*, apr. 2000, p. 2-3). Oferiți fiecărui cursant un exemplar al acestei mărturii și explicați-le că multe dintre subiectele lecțiilor acestui curs sunt luate din doctrinele și principiile conținute în acest document inspirat. Rugați un cursant să citească, cu glas tare, primul paragraf:

„Acum, când celebrăm nașterea lui Isus Hristos, [care a avut loc] cu două milenii în urmă, ne oferim mărturia despre realitatea vieții Sale fără de egal și virtutea infinită a mărețului Său sacrificiu ispășitor. Nimeni altcineva nu a avut o influență atât de profundă asupra tuturor celor care au trăit și vor mai trăi pe pământ” („Hristos Cel Viu: Mărturia apostolilor”, *Ensign* sau *Liahona*, apr. 2000, p. 2).

- În ce mod ați dori să vă influențeze, în acest semestru, studiul despre Isus Hristos și Evanghelia Sa nepieritoare? (Pe măsură ce cursanții răspund, subliniați că **un studiu făcut, în mod sincer, despre viața lui Isus Hristos, ne va ajuta să apreciem influența profundă pe care El a avut-o și o poate avea în viețile noastre.**)
- În ce moduri i-a influențat Salvatorul pe toți cei care au trăit sau vor trăi pe pământ? (Pe măsură ce cursanții răspund, asigurați-vă că evidențiați ispășirea universală a Salvatorului.)

Spuneți cursanților că acest curs se va concentra asupra slujirii eterne a Salvatorului, de-a lungul vieții Sale premuritoare, muritoare și a celei de după învierea Sa. Pe măsură ce cursanții studiază despre multele roluri divine ale Salvatorului, dragostea și mărturia lor despre El vor crește.

Ioan 20:30-31; 1 Nefi 6:4; 2 Nefi 25:23, 26

Scripturile au fost scrise pentru ca oamenii să poată crede în Isus Hristos.

Întrebați cursanții câte cărți cred că au fost scrise despre Isus Hristos. Explicați că orice studiu corespunzător despre viața lui Isus Hristos trebuie să fie centrat asupra scripturilor. Invitați trei cursanți să citească pe rând, cu glas tare, următoarele fragmente din scripturi: Ioan 20:30-31; 1 Nefi 6:4; și 2 Nefi 25:23, 26. Rugați membrii clasei să urmărească în scripturile lor și să caute motive pentru care scripturile reprezintă o resursă valoroasă atunci când studiem despre slujirea eternă a Salvatorului.

- Ce principiu ne învață aceste fragmente despre scopul scripturilor? (Cursanții pot folosi cuvinte diferite, dar ei trebuie să înțeleagă următorul principiu: **Pe măsură ce studiem fragmente din scripturi despre Salvator, mărturia noastră despre El va fi întărită și ne vom apropia mai mult de El.**)

Expuneți următoarea declarație a vârstnicului D. Todd Christofferson, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, și invitați un cursant să o citească cu glas tare:

„Scopul central al tuturor scripturilor este să ne umple sufletele cu credință în Dumnezeu Tatăl și în Fiul Său, Isus Hristos ...

Credința vine prin mărturia făcută de Duhul Sfânt sufletelor noastre, de la Spirit la spirit, când ascultăm sau citim cuvântul lui Dumnezeu. Și credința crește pe măsură ce continuăm să ne ospătăm din cuvânt” („Binecuvântările pe care ni le aduc scripturile”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2010, p. 34, 35).

- În ce moduri pot să ne ajute scripturile să ne întărim credința în Isus Hristos sau să ne apropiem mai mult de El?

- În ce mod a fost întărită credința voastră despre Isus Hristos și mărturia despre El prin studiul scripturilor?

Oferiți fiecărui cursant un exemplar cu lista materialelor acestui curs, enumerate în secțiunea Materiale de citit pentru cursanți. (Lista poate fi tipărită sau puteți explica cursanților unde o pot găsi în format digital.) Încurajați cursanții să citească materialele din secțiunea „Materiale de citit pentru cursanți” pe parcursul acestui semestru, ca parte a studiului lor zilnic. Promiteți cursanților că, pe măsură ce acționează potrivit acestei încurajări, ei vor fi învățați de Duhul Sfânt și se vor apropia mai mult de Salvator.

Devenind martori ai lui Isus Hristos

Explicați cursanților că nu este suficient doar să studiem din scripturi despre Salvator. Trebuie să obținem, de asemenea, o mărturie spirituală, personală, prin puterea Duhului Sfânt, că Isus este Hristosul, Unsul, Salvatorul și Mântuitorul nostru. Împărtășiți membrilor clasei următoarea declarație a președintelui Dieter F. Uchtdorf din Prima Președinție:

„Nu putem depinde de mărturia altor oameni. Trebuie să știm pentru noi înșine. Președintele Gordon B. Hinckley a spus: «Fiecare sfânt sau sfântă din zilele din urmă are responsabilitatea de a ști pentru el însuși sau pentru ea însăși, cu certitudine, dincolo de orice îndoială, că Isus este Fiul viu, înviat, al Dumnezeului Cel viu» („Fear Not to Do Good”, *Ensign*, mai 1983, p. 80).

Sursa acestei cunoașteri sigure și a convingerii ferme este revelația divină, «căci mărturia lui Isus este duhul proiecției» (Apocalipsa 19:10).

Primim această mărturie când Duhul Sfânt vorbește spiritului din noi ...

Baza acestei mărturii vor fi întotdeauna credința și cunoașterea lui Isus Hristos și a misiunii Sale divine” („Puterea unei mărturii personale”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2006, p. 38).

- De ce credeți că Isus Hristos trebuie să fie la baza mărturiei noastre?
- Ce simțiți că ar dori Isus Hristos să faceți cu mărturia voastră despre El?

Expuneți următoarea declarație a vârstnicului D. Todd Christofferson, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, și invitați un cursant să o citească cu glas tare:

„Oamenii trebuie să poată vedea în noi ceva din Isus Hristos. Modul în care ne comportăm, în care vorbim, în care arătăm și chiar modul în care gândim îl vor arăta pe El și căile Sale... Deși nu am fost alături de El în timpul slujirii Sale, în timp ce studiem scripturile, îl vedem pe Isus, precum și ceea ce a spus și a făcut. Și, pe măsură ce urmăm acel model, depunem mărturie despre El” („Să devenim martori ai lui Hristos”, *Liahona*, mart. 2008, p. 60).

Urmăriți progresul întrebându-i pe cursanți:

- În ce mod i-ați văzut pe alții depunându-și mărturia despre Isus Hristos prin acțiunile lor?

- Pe măsură ce vă gândiți la lumea în care trăiți, ce putem face pentru ca mărturia noastră despre Salvator să aibă un impact asupra celorlalți?

Mărturișiți că, **pe măsură ce obținem o mărturie despre Isus Hristos prin puterea Duhului Sfânt, avem responsabilitatea de a o împărtăși.**

Invitați cursanți să fie pregătiți în fiecare zi din viață să depună mărturie despre Isus Hristos, prin cuvintele și faptele lor. Invitați-i să citească, înainte de a veni la oră, materialele indicate în secțiunea „Materiale de citit pentru cursanți” și să participe la lecție cu dorința de a-și împărtăși gândurile, de a pune întrebări și de a lua parte la discuțiile din clasă.

Materiale de citit pentru cursanți

- Ioan 20:30-31; 1 Nefi 6:4; 2 Nefi 25:23, 26.
- „Hristos Cel Viu: mărturia apostolilor”, *Ensign* sau *Liahona*, apr. 2000, p. 2-3.
- Dieter F. Uchtdorf, „Puterea unei mărturii personale”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2006, p. 37-39.

LECȚIA 2

Isus Hristos este personajul central din întreaga istorie a umanității

Introducere

Mărturisind despre rolul esențial al lui Isus Hristos în planul Tatălui Ceresc, profeții din perioada modernă au declarat: „Noi mărturisim, solemn, că viața Sa, care este punctul central al istoriei umane, nici nu a început la Betleem nici nu s-a încheiat pe Căpățâna” („Hristos Cel Viu: mărturia apostolilor”, *Ensign* sau *Liahona*, apr. 2000, p. 2). Această

lecție îi va ajuta pe cursanți să înțeleagă că Tatăl Ceresc a întocmit planul salvării în lumea premuritoare și l-a prerânduit pe Iehova, care era Isus Hristos în lumea premuritoare, să fie personajul central în acest plan. Cursanții vor fi încurajați să îl pună pe Isus Hristos în centrul vieții lor muritoare.

Lecturi suplimentare

- Robert D. Hales, „Libertatea de a alege: esențială pentru planul vieții”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2010, p. 24-27.
- Dallin H. Oaks, „The Great Plan of Happiness”, *Ensign*, nov. 1993, p. 72-75.

Sugestii pentru predare

Alma 12:22-34

Salvatorul este personajul central în planul lui Dumnezeu

Expuneți următoarea declarație a vârstnicului Alexander B. Morrison, din Cei Șaptezeci, și invitați un cursant să o citească cu glas tare. Rugați membrii clasei să urmărească în scripturile lor și să identifice ceea ce Tatăl Ceresc a prezentat copiilor Săi în lumea premuritoare.

„Cu mult timp în urmă, înainte ca pământul pe care noi locuim acum să existe, Dumnezeu, Tatăl nostru... a întocmit un plan... [Acel] plan asigura calea perfectă pentru ca toți copiii lui Dumnezeu să primească nemurirea și să dobândească viața eternă” („Life-the Gift Each Is Given”, *Ensign*, dec. 1998, p. 15-16).

- Ce binecuvântări, care fac parte din planul lui Dumnezeu, a spus vârstnicul Morrison că putem obține în cele din urmă? (Explicați că nemurire se referă la a fi înviațat - să nu mai ai parte de moartea fizică din nou - și că viața eternă se referă la modul de viață pe care Dumnezeu o trăiește.)

Invitați cursanții să citească, în gând, Alma 12:25 și să identifice în ce mod s-a referit Alma la planul lui Dumnezeu și când a fost pregătit acest plan. Rugați-i să spună ceea ce au găsit. (Alma ne-a învățat că „planul mântuirii” a fost făcut de

Dumnezeu „de la începutul lumii”. După ce răspund cursanții, faceți cunoscute alte titluri ale planului lui Dumnezeu, precum sunt: „planul milos al Marelui Creator” [2 Nefi 9:6], „planul salvării” [Alma 24:14], „marele plan al Dumnezeului cel Veșnic” [Alma 34:9], „marele plan al fericirii” [Alma 42:8] și „nepieritor legământ” [D&L 22:1, 45:9, 66:2].)

Invitați cursanții să studieze, în echipe de câte doi, Alma 12:22-32 și să caute motive pentru care planul lui Dumnezeu este numit planul mântuirii. După ce le-ați acordat suficient timp, invitați câțiva cursanți să-și împărtășească răspunsurile celorlalți membri ai clasei. Ajutați cursanții să obțină o înțelegere suplimentară a acestor versete, adresând întrebarea:

- Potrivit învățăturilor lui Alma, care ar fi starea noastră eternă fără planul mântuirii? (Fără un plan al mântuirii nu ar putea fi nicio înviere a morților sau mântuire de la păcat, lăsând omenirea pierdută și decăzută, într-o stare de moarte fizică și spirituală eternă [vezi, de asemenea, 2 Nefi 9:6-13].)
- De ce a fost esențial ca să fie pregătită o cale prin care această stare să poată fi depășită?

Invitați un cursant să citească, cu glas tare, Alma 12:33-34. Rugați membrii clasei să urmărească în scripturile lor și să caute ceea ce a pregătit Dumnezeu pentru a-i mântui pe copiii Săi. Ajutați cursanții să precizeze o doctrină sau un principiu pe care îl învățăm din aceste versete adresând întrebarea:

- Cum ați rezuma ceea ce Isus face să fie disponibil pentru noi prin planul lui Dumnezeu? (Răspunsurile trebuie să includă: **Dacă ne pocăim și nu ne împietrim inimile, vom primi milă și o iertare a păcatelor prin intermediul Singurului Fiu Născut al lui Dumnezeu. Doar prin intermediul lui Isus Hristos putem primi o iertare a păcatelor noastre și intra în prezența Tatălui Ceresc.**)

Depuneți mărturie că Isus Hristos este personajul central în planul lui Dumnezeu și că, prin ispășirea Sa, calea este pregătită pentru noi pentru a primi nemurirea și viața eternă.

Avraam 3:24-27; 1 Petru 1:19-20

Isus Hristos a fost prerânduit pentru a fi Salvatorul nostru.

Invitați cursanții să urmărească în Avraam 3:24-27 și 1 Petru 1:19-20 și să caute ce ne învață aceste fragmente despre rolul Salvatorului în planul lui Dumnezeu. Apoi, adresați următoarele întrebări. (Notă. Punând astfel de întrebări, îi ajutați pe cursanți să învețe cum să analizeze fragmente din scripturi și să identifice doctrinele conținute de acestea.)

- În Avraam 3:26, ce înseamnă expresia „prima stare” și „a doua stare”? („Prima stare” se referă la existența premuritoare și „a doua stare” se referă la viața muritoare.)
- Cine sunt cele trei persoane menționate în Avraam 3:27, și ce a făcut fiecare? (Tatăl Ceresc, Isus Hristos și Satana. Subliniați că, **în lumea premuritoare, Tatăl Ceresc L-a prerânduit pe Primul Său Fiu Născut, Isus Hristos, să fie personajul central în planul Său.**)

Asigurați-vă că membrii clasei înțeleg faptul că Isus a fost cunoscut cu numele de Iehova în lumea premuritoare. Apoi, adresați întrebarea:

- Când Iehova i-a spus Tatălui „Aici sunt, trimite-Mă pe Mine”, ce se angaja să facă în viața muritoare? (Să propovăduiască Evanghelia Sa, să întemeieze Biserica Sa, să sufere și să moară pentru păcatele noastre și să se ridice dintre cei morți.)
- În ce fel ne-a afectat, în ceea ce privește posibilitățile noastre viitoare, faptul că Tatăl Ceresc L-a ales pe Iehova ca Mântuitor pentru noi?

Rugați cursanții să citească, în gând, Moise 4:2 și să caute alte adevăruri importante în legătură cu faptul că Tatăl Ceresc L-a ales pe Iehova să fie Salvatorul și Mântuitorul nostru. Pe măsură ce cursanții spun ceea ce au găsit, asigurați-vă că înțeleg următorul adevăr: **Iehova a fost ales de la început. Un motiv pentru care Iehova a fost ales este acela că El a căutat să facă voia Tatălui și să dea toată gloria Tatălui.** Pentru a evidenția și mai mult aceste adevăruri, expuneți și citiți, cu glas tare, următoarea afirmație a vârstnicului Jeffrey R. Holland, membru al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli:

„[Isus Hristos] a fost, se pare, singurul suficient de umil și de dornic, dintre cei care au participat în consiliul din viața premuritoare, pentru a fi prerânduit să [înfăptuiască ispășirea infinită]” („Ispășirea lui Isus Hristos”, *Liahona*, mar. 2008, p.35).

Rugați cursanții să-și imagineze cum ar fi fost să fie prezenți atunci când Tatăl Ceresc le-a spus tuturor copiilor Săi că Primul Său Fiu Născut, Iehova, va fi Salvatorul nostru. Apoi, expuneți următoarea declarație a profetului Joseph Smith (1805-1844) și rugați un cursant să o citească cu glas tare.

„La prima adunare din cer, am fost cu toții prezenți și L-am văzut pe Salvatorul ales și numit, am văzut când a fost făcut planul salvării, iar noi l-am ratificat” (*Învățăturile ale președinților Bisericii: Joseph Smith* [2007], p. 220).

- Ce credeți că știți despre Iehova care să vă fi determinat să susțineți chemarea și rânduirea Sa ca Salvator și Mântuitor al nostru?

Expuneți următoarea declarație a vârstnicului Neal A. Maxwell (1926-2004), din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli. Apoi, acordați cursanților câteva momente pentru a-și nota gândurile și sentimentele pe care le au față de Salvator, pe măsură ce meditează la adevărul divin pe care vârstnicul Maxwell ne-a învățat.

„Nimeni, niciodată, nu a oferit în câteva cuvinte, așa de mult pentru așa de mulți, precum Isus a făcut atunci când a spus: «Aici sunt, trimite-Mă pe Mine» (Avraam 3:27)” („Jesus of Nazareth, Savior and King”, *Ensign*, mai 1976, p. 26).

Puteți ruga câțiva cursanți să împărtășească membrilor clasei ceea ce au scris.

Să îl punem pe Salvator în centrul vieților noastre muritoare.

Aduceți aminte cursanților de Avraam 3:25, unde învățăm că Tatăl Ceresc a intenționat ca viața muritoare să fie un timp de testare, pentru a vedea dacă ne vom supune poruncilor Sale. Expuneți următoarea declarație a vârstnicului Robert D. Hales, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli. Rugați un cursant să citească, cu glas tare, această declarație, în timp ce restul clasei caută o alegere pe care noi trebuie să o facem ca parte a testului din viața muritoare.

„Gândiți-vă la următorul lucru: în viața noastră premuritoare, noi am ales să-L urmăm pe Salvatorul Isus Hristos! Și pentru că am făcut aceasta, ni s-a permis să venim pe pământ. Mărturisesc că, făcând aceeași alegere de a-L urma pe Salvator acum, în timp ce suntem aici pe pământ, vom obține o binecuvântare chiar mai mare în eternitate. Dar, să știți: trebuie să continuăm să alegem să-L urmăm pe Salvator. În joc este modul în care ne vom petrece eternitatea, iar folosirea înțeleaptă a libertății noastre de a alege și a acțiunilor noastre sunt esențiale în vederea obținerii vieții eterne” (Libertatea de a alege: esențială pentru planul vieții, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2010, p. 25).

Pentru a ajuta cursanții să identifice și să înțeleagă principiul sau adevărul pe care vârstnicul Hales ni l-a predat, adresați următoarele întrebări:

- Ce învățați din declarația vârstnicului Hales despre alegerile noastre din această viață? (După ce răspund cursanții, depuneți mărturie că, **alegând să-L punem pe Salvator în centrul vieților noastre, în timp ce suntem aici, pe pământ, vom obține binecuvântări mai mari în eternitate.**)
- Ce credeți că a vrut vârstnicul Hales să spună prin expresia „eternitatea este în joc”?
- Care sunt unele dintre atitudinile și faptele care indică faptul că cineva alege să Îl urmeze pe Isus Hristos? (Scrieți răspunsurile cursanților pe tablă.)

Explicați cursanților că, pentru majoritatea dintre noi, este ușor să ne concentrăm asupra Salvatorului duminică. Dar cum putem să facem ca El să fie parte din viețile noastre mai mult în timpul săptămânii? Acordați cursanților timp pentru a medita asupra a ceea ce au făcut astăzi pentru a se concentra asupra Salvatorului. Invitați-i să noteze ceva ce pot face astăzi pentru a-L pune pe Salvator mai mult în centrul vieților lor. Încurajați-i să-și ia angajamentul în gând, în fața Tatălui Ceresc, că vor face asta.

Încheiați lecția prin a vă depune mărturia despre adevărurile învățate astăzi.

Materiale de citit pentru cursanți

- Alma 12:22-34; 34:9; 42:8, 11; Doctrină și legăminte 22:1; 45:9; 66:2; Avraam 3:24-27; 1 Petru 1:19-20; Moise 4:2.
- Robert D. Hales, „Libertatea de a alege: esențială pentru planul vieții” , *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2010, p. 24-27.

LECȚIA 3

Iehova și slujirea Sa în viața premuritoare

Introducere

Potrivit celor declarate de profeții din perioada modernă, Isus Hristos „a propovăduit despre adevărurile eternității, despre realitatea existenței noastre premuritoare, despre scopul vieții noastre pe pământ și despre potențialul fiilor și fiicelor lui Dumnezeu în viața viitoare” („Hristos Cel Viu: mărturia apostolilor”, *Ensign* sau *Liahona*, apr. 2000, p. 2). În această

lecție, cursanții vor învăța că, în viața de dinainte de cea de pe pământ, credința lor în faptul că Iehova (Isus Hristos) va înfăptui ispășirea, le-a permis să-l învingă pe Satana în războiul din cer. Cursanții vor vedea că, în lumea premuritoare, Iehova i-a depășit cu mult pe toți copiii lui Dumnezeu în toate atributele divine.

Lecturi suplimentare

- Richard G. Scott, „Jesus Christ, Our Redeemer”, *Ensign*, mai 1997, p. 53-54, 59.
- „The Father and the Son: A Doctrinal Exposition by the First Presidency and the Quorum of the Twelve Apostles”, *Ensign*, apr. 2002, p. 13-18.

Sugestii pentru predare

Apocalipsa 12:7-11; Moise 4:3

Rolul lui Iehova în războiul din cer

Scrieți cuvântul *război* pe tablă și întrebați cursanții ce imagini le vin în minte atunci când se gândesc la război. Apoi, invitați-i să parcurgă repede Apocalipsa 12:7, 9 și să identifice războiul descris acolo (războiul din cer). Rugați cursanții să explice ceea ce înțeleg ei că s-a întâmplat în acel război.

Expuneți următoarea declarație a vârstnicului Bruce R. McConkie (1915-1985), din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, și invitați un cursant să o citească cu glas tare:

„Ce fel de război [a fost războiul din cer]? Același ca cel care predomină pe pământ; singurul fel de război pe care Satana și ființele de spirit pot să-l poarte – un război al cuvintelor, un tumult de opinii, un conflict al ideologiilor, un război între adevăr și eroare” (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 volume [1965–1973], 3:518).

Adresați cursanților întrebarea:

- Potrivit vârstnicului McConkie, în ce mod a fost similar războiul din cer cu cel pe care Satana îl poartă împotriva copiilor lui Dumnezeu în viața muritoare?

Invitați un cursant să citească, cu glas tare, Apocalipsa 12:10 și pe un altul să citească Moise 4:3. Le puteți sugera cursanților să scrie aceste referințe în scripturile

lor, lângă *Apocalipsa 12:10* să noteze *Apocalipsa 12:10* și invers. Explicați că „pârâșul fraților noștri” (*Moise 4:3*) era Satana. Apoi, adresați întrebarea:

- Potrivit celor relatate în *Moise 4:3*, în ce fel a fost alungat Satana din lumea premuritoare?

Rugați cursanții să citească, în gând, *Apocalipsa 12:11*. Ajutați-i să formuleze un principiu pe care îl învățăm din acest verset, adresând următoarele întrebări:

- Cum ați rezuma ceea ce ne învață versetul 11 despre efectele ispășirii lui Isus Hristos? (Cursanții trebuie să înțeleagă următorul adevăr: **Deoarece era sigur că Isus Hristos va înfăptui ispășirea, efectele ei erau deja simțite în lumea premuritoare.** De aceea se face referire la El ca „[Mielul] care a fost junghiat” [*Apocalipsa 13:8*; vezi, de asemenea, *Mosia 4:7*; *Moise 7:47*].)
- Cum puteți folosi ceea ce este consemnat în *Apocalipsa 12:11* pentru a vă ajuta, în această viață, în războiul personal împotriva lui Satana? (După ce cursanții răspund, scrieți, pe tablă, următorul principiu: **Putem să îl învingem pe Satana bizuindu-ne pe Isus Hristos, care a înfăptuit ispășirea și depunându-ne mărturia și fiind fideli acesteia.**)

Avraam 3:15-25; Doctrină și legăminte 138:55-56

lehoa ne depășește în toate lucrurile

Spuneți cursanților că, în viața premuritoare, ne-am pregătit pentru a veni pe pământ. Expuneți următoarea declarație a profetului Joseph Smith (1805-1844) și rugați un cursant să o citească cu glas tare:

„Dumnezeu Însuși, aflându-Se în mijlocul spiritelor și slavei, deoarece El era mai inteligent, a văzut că era necesar să instituie legi prin care restul puteau să aibă privilegiul de a progresa la fel ca El. Relația pe care noi o avem cu Dumnezeu ne pune în situația de a progresa în cunoaștere. El are puterea de a institui legi pentru a instrui inteligențele mai slabe, ca ele să poată fi exaltate cu El (vezi *Învățăături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* [2007], p. 221).

Urmăriți progresul, adresând următoarele întrebări:

- Ce învățați din declarația lui Joseph Smith despre dorințele Tatălui Ceresc pentru noi? (Tatăl Ceresc dorește ca noi să avansăm și să progresăm din punct de vedere spiritual – să devenim mai asemănători Lui.)

Scrieți, pe tablă, următoarele întrebări și rugați cursanții să studieze *Avraam 3:24-25* pentru a afla răspunsurile:

- Cine era acel „unul printre ei care era asemănător lui Dumnezeu”? (versetul 24).
- Ce rol a îndeplinit?
- Care a spus El că va fi unul dintre scopurile vieții muritoare?

După ce le-ați acordat suficient timp, rugați cursanții să-și împărtășească răspunsurile cu ceilalalți membri ai clasei. Apoi, invitați cursanții să caute în Doctrină și legăminte 138:55-56 pentru a afla ce lucruri au fost făcute pentru a-i pregăti pe copiii lui Dumnezeu să aibă succes în viața muritoare. Pentru a ajuta cursanții să asemene acest fragment cu viața lor, adresați-le întrebarea:

- Potrivit celor relatate în aceste versete, cum ne-am pregătit pentru a veni pe pământ?

Invitați cursanții să se gândească un moment la atributele pe care Salvatorul le-a avut în viața premuritoare. Invitați un cursant să citească, cu glas tare, Avraam 3:19, 21. Rugați cursanții să urmărească în scripturi, pentru a căuta ce suntem învățați despre Isus Hristos. După ce răspund cursanții, oferiți-le un exemplar cu următoarele declarații ale vârstnicilor Neal A. Maxwell (1926-2004) și Bruce R. McConkie (1915-1985), din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli. Rugați cursanții să citească declarațiile și să marcheze cuvintele și expresiile care ne învață despre Salvator.

„În ceea ce privește *inteligența și capacitatea*, [Isus Hristos] depășește cu mult *puterile și realizările* individuale și colective ale tuturor celor care au trăit, trăiesc sau vor mai trăi! (Vezi Avraam 3:19.)” (Neal A. Maxwell, „O, Divine Redeemer”, *Ensign*, nov. 1981, p. 8).

„Fiind supuși legii și având libertatea de a alege, toate spiritele oamenilor, aflându-se încă în Prezența Eternă, au dezvoltat aptitudini, talente, puteri și abilități de fiecare tip, categorie și grad. Datorită faptului că viața premuritoare a durat o lungă perioadă, o varietate infinită de talente și abilități au fost dezvoltate ...

Domnul ne-a înzestrat pe toți cu libertatea de a alege, ne-a dat legi care urmau să ne permită să avansăm și să progresăm și să devenim ca El și ne-a sfătuit și îndemnat să urmăm calea care duce la glorie și exaltare. El însuși era personificarea și întruparea tuturor lucrurilor bune. Fiecare calitate și trăsătură care sunt de dorit erau parte din El într-o plenitudine eternă. Toți copiii Săi supuși au început să devină ca El într-un fel sau altul. A existat o mare varietate și nivele diferite ale talentelor și abilităților printre noi, acolo, la fel cum există printre noi și aici. Unii s-au remarcat într-un fel, alții în altul. Primul Născut ne-a depășit pe toți, în toate lucrurile” (Bruce R. McConkie, *The Mortal Messiah*, 4 volume [1979-1981], 1:23).

Urmăriți progresul, întrebând cursanții ce le-a atras atenția în aceste declarații. Apoi, adresați întrebarea:

- Ce învățați de la acești doi apostoli despre atributele unice ale lui Iehova din lumea premuritoare? (Cursanții trebuie să înțeleagă că, **în lumea premuritoare, Iehova a depășit toate puterile și realizările tuturor copiilor Tatălui Ceresc.**)

Oferiți cursanților câteva minute pentru a se gândi la slujirea Salvatorului din viața premuritoare și a-și nota gândurile și sentimentele. Invitați câțiva cursanți să

împărtășească membrilor clasei ceea ce au scris. Încheiați lecția încurajând cursanții să se gândească la felul în care cunoașterea pe care o au despre slujirea Salvatorului din viața premuritoare și atributele unice pe care El le are îi poate ajuta să aibă o dragoste mai mare pentru El și o credință mai mare în El.

Materiale de citit pentru cursanți

- Apocalipsa 12:7-11; Avraam 3:15-25; Doctrină și legăminte 138:55-56.
- Richard G. Scott, „Jesus Christ, Our Redeemer”, *Ensign*, mai 1997, p. 53-54, 59.

LECȚIA 4

Iehova a creat pământul

Introducere

„Hristos Cel viu: mărturia apostolilor” declară: „Sub îndrumarea Tatălui Său, [Isus Hristos] a fost creatorul pământului. «Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El» (Ioan 1:3)” (*Ensign*

sau *Liahona*, apr. 2000, p. 2). Pe măsură ce cursanții înțeleg scopul etern al creării pământului, pot să trăiască cu o hotărâre mai mare de a îndeplini măsura creației lor.

Lecturi suplimentare

- Russell M. Nelson, „Creația”, *Liahona* iul. 2000, p. 102-105.
- Dacă este disponibilă în limba dumneavoastră, încurajați citirea cuvântării vârstnicului Neal A. Maxwell, „Our Creator’s Cosmos”, din *By Study and by Faith: Selections from the Religious Educator*, redactată de Richard Neitzel Holzapfel și Kent P. Jackson (2009), p. 37-50.

Sugestii pentru predare

Genesa 1:1; Ioan 1:1-3; Evrei 1:1-2; Iacov 4:9; Doctrină și legăminte 38:1-3; 76:22-24; 104:14-17; Moise 1:30-33; 2:1

Iehova a creat pământul

Expuneți un obiect pe care cineva l-a făcut pentru voi (poate ca un cadou). Împărtășiți cu membrii clasei sentimentele dumneavoastră pentru acel obiect și pentru persoana care l-a făcut. Apoi, adresați întrebarea:

- Când a făcut cineva ceva pentru voi? Ce sentimente aveți pentru persoana care l-a făcut?

Invitați cursanții să compare și să confrunte Genesa 1:1; Ioan 1:1-3; Efeseni 3:9; Evrei 1:1-2; și Moise 2:1. Rugați cursanții să scrie pe tablă asemănări și diferențe pe care le observă între aceste fragmente. (*Notă.* Pe măsură ce cursanții învață să compare și să confrunte fragmente din scripturi, doctrinele și principiile pot deveni mai evidente.) Apoi, adresați întrebarea:

- Potrivit acestor fragmente din scripturi, cine a creat pământul? (Subliniați că **Iehova a creat pământul sub îndrumarea Tatălui** sau, așa cum vârstnicul Russell M. Nelson, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat: „Întreaga creație a fost plănuțată de [Tatăl Ceresc]” („Creația”, *Liahona*, iul. 2000, p. 102).

Oferiți cursanților suficient timp pentru a citi în gând și compara Doctrină și legăminte 76:22-24, 104:14-17 și Moise 1:30-33, căutând ce altceva a creat Iehova. Subliniați că El a creat lumi fără număr și că „pământul este plin și este suficient și chiar din belșug” (D&L 104:17). Ajutați cursanți să analizeze această frază, adresând întrebarea:

- Ce sugerează această frază despre ceea ce Salvatorul trebuia să cunoască atunci când a creat pământul? (El avea nevoie să știe câți oameni vor trăi pe pământ și care vor fi nevoile lor de-a lungul diferitelor perioade ale istoriei.)

Explicați cursanților că este un lucru să știi *cine* a creat pământul, dar este mai important să știi prin *ce putere* a fost creat pământul. Invitați cursanții să compare și să marcheze ca referințe Mormon 9:16-17, Doctrină și legăminte 38:1-3 și Iacov 4:9 și să identifice *cum* a fost creat pământul. Invitați cursanții să explice cu propriile cuvinte ce înseamnă aceste fragmente. Apoi, expuneți următoarea declarație:

„Isus Hristos a creat această lume și tot ce este în ea. El a creat, de asemenea, multe alte lumi. El a făcut aceasta prin puterea preoției, sub îndrumarea Tatălui nostru Ceresc” (*Principiile Evangheliei* [2009], p. 23).

Subliniați că, în realitate, scripturile oferă puține detalii despre modul în care a fost creat pământul, deși ne este promis că detalii ca acestea ne vor fi revelate într-o zi (vezi D&L 101:32-34). Din scripturi învățăm mai multe lucruri despre scopul creației.

Discutați următoarele întrebări cu membrii clasei:

- Când observați lumea din jurul vostru, ce vă învață creațiile lui Dumnezeu despre Salvator, despre preoția Sa și despre importanța Sa în lumea premuritoare?
- În ce mod înțelegerea acestor adevăruri vă influențează sentimentele și mărturia despre Isus Hristos?
- În ce mod înțelegerea acestor adevăruri influențează felul în care priviți pământul?

Înainte de a trece mai departe, subliniați că, deși Salvatorul a creat pământul, Tatăl Ceresc este Tatăl spiritelor noastre și a creat trupuri fizice pentru Adam și Eva.

1 Nefi 17:36; 2 Nefi 2:23-25; Doctrină și legăminte 49:16-17; Moise 1:27-33, 39

Scopul creării pământului

Împărțiți cursanții în echipe de câte doi și rugați-i să cerceteze Moise 1:27-33, 39, 1 Nefi 17:36 și Doctrină și legăminte 49:16-17. Sugerați-le să marcheze cuvintele sau expresiile din aceste fragmente care îi vor ajuta să răspundă la următoarea întrebare: „Cum ați explica unui prieten *de ce* a fost creat pământul?” Invitați câteva echipe de cursanți să împărtășească membrilor clasei răspunsurile lor. Cursanții trebuie să înțeleagă că **Iehova a creat pământul pentru a asigura un loc în care copiii lui Dumnezeu să poată trăi și progresa spre viața eternă**. Adresați întrebarea:

- Ce înseamnă expresia „numărul de oameni corespunzător” din Doctrină și legăminte 49:17? (Dacă este necesar, consultați comentariile despre Doctrină și legăminte 49:16-17 din *Doctrină și legăminte: Manual pentru cursanți* [(manual al Sistemului Educațional al Bisericii, 2015), p. 106].)

Invitați cursanții să citească, în gând, 2 Nefi 2:18-25 și, apoi, adresați întrebarea:

- Cum i-ar fi împiedicat condițiile din Grădina Edenului pe Adam și Eva să progreseze potrivit planului salvării întocmit de Tatăl Ceresc?
- În ce mod căderea lui Adam a ajutat pământul să îndeplinească scopul creării sale? (Le-a permis lui Adam și Evei să poată avea copii.)
- În ce mod consecințele căderii, descrise în versetul 23, ne ajută să progresăm potrivit planului Tatălui Ceresc?

Oferiți fiecărui cursant un exemplar al următoarelor declarații ale vârstnicului Bruce R. McConkie (1915-1985), din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, și a sorei Julie B. Beck, fostă președintă generală a Societății de Alinare. Acordați cursanților suficient timp pentru a citi aceste declarații și pentru a medita la rolul creației în planul lui Dumnezeu, întocmit pentru salvarea copiilor Săi.

„La fel de sigur cum salvarea vine datorită ispășirii, de asemenea, salvarea vine datorită căderii ...

Și fie, de asemenea, amintit că această cădere a fost posibilă datorită unui Creator nesfârșit... care a creat pământul și omul și toate formele de viață, într-o asemenea stare ca ele să poată cădea... Toate lucrurile au fost create ca ele să poată cădea sau să se poată schimba și astfel a fost introdus tipul și modul de existență necesar pentru a pune în aplicare toate termenele și condițiile planului etern al salvării creat de Tatăl.

Această primă creație temporală a tuturor lucrurilor... a avut o natură paradisiacă. În ziua edenică, primară, toate formele de viață trăiau într-o stare superioară, diferită de cea care există acum. Căderea care avea să vină, avea să le ducă în jos și înainte și avea să le ajute să progreseze. Moartea și procrearea nu intraseră încă în lume” (Bruce R. McConkie, „Christ and the Creation”, *Ensign*, iun. 1982, p. 9).

© Busath.com

„În Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, avem o teologie despre familie care este bazată pe creație, cădere și ispășire. Crearea pământului a asigurat un loc unde familiile puteau trăi. Dumnezeu a creat un bărbat și o femeie care reprezintă cele două jumătăți esențiale ale unei familii. Era parte a planului Tatălui Ceresc ca Adam și Eva să fie pecetluiti și să formeze o familie eternă.

Căderea a oferit o cale prin care familia să crească. Adam și Eva erau conducătorii familiei, care au ales să aibă o experiență muritoare. Căderea a făcut posibil ca ei să aibă fii și fiice.

Ispășirea a permis ca familia să fie pecetluită împreună pentru eternitate. Aceasta permite familiilor să aibă parte de creștere și perfecționare eternă. Planul fericirii, numit și planul salvării, a fost un plan creat pentru familii. Generația care se ridică trebuie să înțeleagă că pilonii principali ai teologiei noastre sunt centrați pe familie” (Julie B. Beck, „Teaching the Doctrine of the Family”, *Ensign*, mart. 2011, p. 12).

- În ce mod aceste declarații vă ajută să înțelegeți rolul esențial al creației în planul general al lui Dumnezeu pentru salvarea copiilor Săi?

- De ce este important să înțelegem că pământul a fost creat pentru a ajuta la exaltarea indivizilor și familiilor? (Pe măsură ce cursanții răspund, scrieți pe tablă următorul principiu: **Pe măsură ce ajungem să înțelegem scopul pentru care pământul a fost creat, vom dezvolta o mai mare dorință de a îndeplini scopul creării noastre.**)

Explicați cursanților că puterea de pecetuire a preoției face posibil pentru soți și soții și pentru părinți și copii să fie împreună după moarte. Fără puterea de pecetuire, care a fost restaurată prin Ilie, copiii lui Dumnezeu nu puteau să primească binecuvântările complete ale exaltării și acest scop al creării pământului nu ar fi fost îndeplinit sau, așa cum învățăm din Doctrină și legăminte, „întregul pământ va fi complet devastat” (D&L 2:3; vezi, de asemenea, Maleahi 4:6).

Încheiați lecția prin a depune mărturie despre aceste adevăruri importante: (1) Iehova a creat pământul sub îndrumarea Tatălui; (2) a creat pământul pentru a asigura un loc unde copiii lui Dumnezeu să poată trăi și progresa spre viața eternă; și (3) pe măsură ce începem să înțelegem scopul creării pământului, putem să dezvoltăm o mai mare dorință de a îndeplini scopul creării noastre.

Încurajați cursanții să mediteze la ceea ce pot face pentru a-și exprima recunoștința pentru creațiile lui Isus Hristos. Încurajați cursanții să acționeze conform acelor îndemnuri ale Spiritului pe care le simt în timpul lecției.

Materiale de citit pentru cursanți

- Genesa 1:1; Ioan 1:1-3; Evrei 1:1-2; Moise 2:1; Mormon 9:16-17; Doctrină și legăminte 38:1-3; 76:22-24; 104:14-17; Iacov 4:9; Doctrină și legăminte 101:32-34; Moise 1:27-33, 39; 1 Nefi 17:36; Doctrină și legăminte 49:16-17.
- Russell M. Nelson, „Creația”, *Liahona* iul. 2000, p. 102-105.

LECȚIA 5

Isus Hristos a fost Iehova din Vechiul Testament

Introducere

Depunând mărturie despre Salvatorul Isus Hristos, profeții din perioada modernă au declarat: „El a fost Marele Iehova din Vechiul Testament” („Hristos Cel Viu: mărturia apostolilor”, *Ensign* sau *Liahona*, apr. 2000, p. 2), Isus Hristos, ca Iehova, a stabilit pe pământ Evanghelia nepieritoare a Tatălui Ceresc în

fiecare dispensație a timpurilor, pentru a aduna pe fiecare dintre copiii lui Dumnezeu care erau pierduți. Credința noastră în Isus Hristos poate fi întărită pe măsură ce începem să recunoaștem natura Sa neschimbătoare și Evanghelia Sa nepieritoare.

Lecturi suplimentare

- Russell M. Nelson, „Legăminte”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2011, p. 86-89.
- „Legământul Avraamic”, *The Pearl of Great Price Student Manual* (manual al sistemului educațional al Bisericii, 2000), p. 93-98.
- „Enrichment Section A: Who Is the God of the Old Testament?” *Old Testament Student Manual: Genesis–2 Samuel*, a 3-a ediție [manual al Sistemului Educațional al Bisericii, 2003], p. 45-48.)

Sugestii pentru predare

Exodul 3:11-14; 6:2-3; Ioan 8:52-53, 56-59; 18:5, 8; 3 Nefi 15:5; Avraam 1:16; 2:8

Isus Hristos a fost Iehova din Vechiul Testament

Invitați cursanții să spună câteva nume și titluri ale Salvatorului pe care le cunosc. Scrieți răspunsurile lor pe tablă. Spuneți cursanților că, astăzi, veți discuta despre un nume sau titlu important sub care Isus Hristos era cunoscut înainte de slujirea Sa în viața muritoare. Invitați cursanții să citească, în gând, Ioan 8:52-53, 56-59. Apoi, adresați întrebarea:

- Ce întrebări îi adresau iudeii Salvatorului?
- Ce credeți că a vrut să spună Isus prin răspunsul Său: „mai înainte ca să se nască Avraam, sunt Eu”? (versetul 58).

Pentru a ajuta cursanții să înțeleagă expresia „sunt Eu”, împărțiți-i în echipe de câte doi și rugați-i să citească Exodul 3:11-14 și 6:2-3, și să caute modul în care Dumnezeul Vechiului Testament s-a prezentat. După ce le-ați acordat suficient timp, adresați următoarele întrebări:

- Potrivit acestor versete, care au fost numele pe care Dumnezeul Vechiului Testament le-a folosit pentru a se prezenta? (Subliniați că Traducerea lui Joseph Smith la Exodul 6:3 este „Eu sunt Domnul Dumnezeu Cel Atotputernic; Domnul IEHOVA. Și nu le-a fost făcut cunoscut numele Meu?” Vezi, de asemenea, Avraam 1:16.)

- În ce mod ne ajută aceste versete să înțelegem importanța declarației lui Isus Hristos: „mai înainte ca să se nască Avraam, sunt Eu”? (Cursanții trebuie să înțeleagă că **Isus Hristos a fost Iehova, Dumnezeul Vechiului Testament și marele EU SUNT.**)

Expuneți următoarele declarații:

„Aceasta este o afirmație cât se poate de directă și concisă despre divinitate pe care orice persoană a făcut-o sau o poate face. «Mai înainte ca să se nască Avraam, am fost Eu, Iehova» Aceasta înseamnă: «Eu sunt Atotputernicul Dumnezeu, Marele EU SUNT. Sunt Cel care există prin El însuși, Cel Etern. Sunt Dumnezeul părinților voștri. Numele meu este: SUNT CEL CE SUNT” (Bruce R. McConkie, *Doctrinal New Testament Commentary*, 3 volume [1965-1973], 1:464).

Iehova este „numele de legământ sau numele adecvat al Dumnezeului lui Israel. Înseamnă „Cel Neschimbător” (Ghid pentru scripturi, „Iehova”).

- De ce este important să știm că Isus Hristos a fost Iehova din Vechiul Testament? (Răspunsurile trebuie să includă următorul adevăr: **Dumnezeu a administrat Evanghelia Sa, întotdeauna, prin Fiul Său, Isus Hristos.** Vezi, de asemenea, 3 Nefi 15:5, care consemnează învățătura Salvatorului conform căreia El a fost cel care a dat legea.)

Invitați un cursant să citească, cu glas tare, următoarea afirmație a președintelui Joseph Fielding Smith (1876-1972):

„Toată revelația, primită de la cădere, a venit prin Isus Hristos, care este Iehova din Vechiul Testament... Tatăl [Elohim] nu a interacționat cu omul în mod direct și personal de la cădere și nu a apărut în fața oamenilor, cu excepția momentelor când L-a prezentat și a depus mărturie despre Fiul” (*Doctrines of Salvation*, compilație realizată de Bruce R. McConkie, 3 volume [1954-1956], 1:27).

- Cum vă ajută să aveți credință în Iehova (Isus Hristos) cunoașterea faptului că El este neschimbător? (Răspunsurile pot include: **cunoașterea că Isus Hristos este neschimbător ne ajută să avem credință că, așa cum El și-a ținut promisiunile față de oamenii despre care citim în scripturi, El își va ține și promisiunile față de noi.**)

Subliniați că, în perioada imediat următoare ultimelor evenimente înregistrate în Biblie, numele ebraic pentru Iehova (scris, de obicei, *YHWH* în literatură) era considerat prea sacru pentru a fi pronunțat. Din acest motiv, cu doar câteva excepții (vezi Exodul 6:3; Psalmii 83:18; Isaia 12:2; 26:4), cei care au tradus versiunea King James a Bibliei au redat cuvântul *Iehova* ca DOMNUL (cu majuscule). În religia iudaică modernă, acesta este înlocuit cu termenul *Adonai*, care înseamnă „Domn”.

Genesa 13:14-16; 17:1-9; Moise 6:51-52, 64-66; Avraam 1:18-19; 2:8-11*Iehova a stabilit Evanghelia nepieritoare în vechime*

Păstrând echipele de câte doi formate, rugați-i să citească Moise 6:51-52, 64-66 și să identifice ceea ce Iehova l-a învățat pe Adam. Spuneți-le că, în versetele 51-52, Iehova vorbea în numele Tatălui. Apoi, adreșți întrebarea:

- Ce ați observat în legătură cu Evanghelia care era propovăduită lui Adam? (Este aceeași Evanghelie care este propovăduită astăzi.) [Vezi 2 Nefi 31:10-16 pentru un exemplu al aceleiași Evanghelii propovăduită pe continentul american.] Subliniați acest adevăr scriind, pe tablă, următoarea afirmație: **Evanghelia lui Isus Hristos este nepieritoare și neschimbătoare în fiecare dispensație.**)

Indicați cursanților că, într-o dispensație ulterioară, Iehova a reînnoit Evanghelia Sa nepieritoare printr-un legământ făcut cu Avraam, cunoscut ca legământul Avraamic. Împărțiți cursanții în două grupe egale. Desemnați pentru jumătate dintre membrii clasei să studieze Genesa 13:14-16, 17:2-8, Avraam 1:18-19, 2:8-11 și să facă o listă cu promisiunile făcute de Domnul lui Avraam. Desemnați pentru cealaltă jumătate a membrilor clasei să studieze Genesa 17:1-5, 9, Avraam 1:19, 2:8-11 și să facă o listă cu lucrurile pe care Avraam trebuia să le facă pentru a primi binecuvântările promise. (*Notă.* Pe măsură ce cursanții învață să identifice enumerări în scripturi, ei vor putea să recunoască mai ușor puncte cheie pe care cel care a scris scriptura respectivă a dorit să le sublinieze.)

În timp ce cursanții studiază, copiați următorul tabel pe tablă, lăsând spațiu pentru a putea nota răspunsurile:

<i>Legământul Avraamic</i>	
<i>Promisiunile făcute lui Avraam</i>	<i>Responsabilitățile lui Avraam</i>

După ce le-ați acordat suficient timp, invitați câțiva cursanți din fiecare grup să vină la tablă și să scrie răspunsurile pe care le-au aflat, sub titlul potrivit. Faceți un rezumat al legământului Avraamic, expunând următoarea declarație și rugând un cursant să o citească cu glas tare:

„Avraam a primit Evanghelia și a fost rânduit la preoția mai mare (D&L 84:14; Avraam 2:11), și a intrat în noul și nepieritorul legământ al căsătoriei celestiale, care reprezintă legământul exaltării (D&L 131:1-4; 132:19, 29). Avraam a primit o promisiune că toate binecuvântările acestor legăminte vor fi oferite tuturor descendenților săi din viața muritoare (D&L 132:29-31; Avraam. 2:6-11). Împreună, aceste legăminte și aceste promisiuni sunt denumite legământul Avraamic. Restaurarea acestui legământ a însemnat restaurarea Evangheliei în ultimele zile (Galateni 3:8-9, 29; D&L 110:12; 124:58; Avraam 2:10-11)” (Ghid pentru scripturi, „Legământul Avraamic”; scriptures.lds.org).

Subliniați că, încă de la început, Tatăl a făcut legământ cu copiii Săi pentru a-i aduna împreună prin intermediul adevărilor, rânduielilor și binecuvântărilor Evangheliei nepieritoare. Restaurarea Evangheliei include și restaurarea legământului Avraamic. Aceasta înseamnă că legământul Avraamic reprezintă o parte importantă a noului și nepieritorului legământ al Evangheliei, care este plenitudinea Evangheliei lui Isus Hristos. Adresați cursanților întrebările:

- În ce mod ne influențează felul în care ne trăim viața cunoașterea faptului că suntem descendenții lui Avraam și moștenitori a tot ceea ce Dumnezeu i-a promis lui?
- În ce mod întărește familii și ne îndrumă în deciziile pe care le facem faptul că binecuvântările promise lui Avraam și descendenților săi ne sunt disponibile?

Invitați cursanții să împărtășească moduri prin care pot să se asigure că binecuvântările promise ale acestui legământ vor fi ale lor și ale membrilor familiilor lor, care au trăit în trecut, care trăiesc în prezent și care vor trăi în viitor.

Iosua 24:3-13; 1 Nefi 17:23-32

Iehova a binecuvântat și condus Israelul din vechime

Spuneți cursanților că Iehova a promis, ca parte a legământului Avraamic, binecuvântările Evangheliei pentru posteritatea lui Avraam și pentru cei care se vor aduna împreună cu aceștia. Invitați jumătate dintre membri clasei să citească Iosua 24:3-13 și invitați cealaltă jumătate să citească 1 Nefi 17:23-32. Rugați cursanții să caute cuvinte și expresii care ne învață ce a făcut Iehova pentru Israelul din vechime. Puteți să le sugerați să marcheze ceea ce descoperă. După ce le-ați acordat suficient timp, rugați cursanții să împărtășească ceea ce au aflat. Scrieți, pe scurt, răspunsurile cursanților pe tablă. Pentru a înțelege motivele pentru care Iehova a făcut ceea ce a făcut, rugați un cursant să citească, cu glas tare, Exodul 6:2-6. Adresați membrilor clasei întrebările:

- Ce motiv a spus Iehova că a avut pentru a face multe dintre lucrurile despre care ați citit în Iosua și 1 Nefi?
- Ce vă spune acest lucru despre promisiunile pe care Domnul vi le-a făcut? (Pe măsură ce cursanții răspund, scrieți pe tablă următorul principiu: **Dacă trăim fiind credincioși, Domnul va ține promisiunile pe care ni le-a făcut.**)

Invitați un cursant să citească, cu glas tare, următoarea declarație a președintelui Dieter F. Uchtdorf:

„Deoarece Dumnezeu Și-a ținut cuvântul și promisiunile în trecut, noi putem spera cu încredere că Dumnezeu își va ține promisiunile față de noi în prezent și în viitor. În vreme de suferință, putem să păstrăm cu tărie speranța că lucrurile vor «conlucra spre binele [nostru]» [D&L 90:24]” („Puterea infinită a speranței”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2008, p. 23).

- În ce mod vă poate ajuta în momentele de încercare cunoașterea acțiunilor lui Iehova din vechime?

- Ce a făcut El pentru Israelul din vechime și va face și pentru voi?

Depuneți mărturie că, în fiecare dispensație a timpurilor, Isus Hristos i-a binecuvântat pe copiii lui Dumnezeu cu Evanghelia nepieritoare. Așa cum poporul de legământ din vechime a primit binecuvântările promise de la Domnul, la fel putem primi și noi, cu condiția să fim supuși.

Materiale de citit pentru cursanți

- Ioan 8:51-59; 18:5, 8; Exodul 3:11-14; 6:2-3; 3 Nefi 15:5; Moise 6:51-52, 64-66; Genesa 17:1-9; Avraam 1:18-19; 2:8-11.
- „Enrichment Section A: Who Is the God of the Old Testament?” *Old Testament Student Manual: Genesis–2 Samuel*, a 3-a ediție [manual al Sistemului Educațional al Bisericii, 2003], p. 45-48.)

LECȚIA 6

Tipuri, umbre și simboluri ale lui Isus Hristos

Introducere

Profeți din perioada modernă au declarat că Isus Hristos „a instituit împărtășania pentru a reaminti de marele Său sacrificiu ispășitor” („Hristos Cel Viu: mărturia apostolilor”, *Ensign* sau *Liahona*, apr. 2000, p. 2). În plus, în afară de rânduiala împărtășaniei, scripturile ne descriu multe alte

evenimente, circumstanțe, obiecte și oameni al căror rol era menit să ne aducă aminte și să ne instruiască în legătură cu misiunea și slujirea lui Isus Hristos. Această lecție îi va ajuta pe cursanți să se gândească la unele dintre aceste tipuri, umbre și simboluri care ne îndrumă spre Salvator.

Lecturi suplimentare

- Russell M. Nelson, „In This Holy Land”, *Tambuli*, febr. 1991, p. 10-19.
- „Enrichment Section C: Symbolism and Typology in the Old Testament”, *Old Testament Student Manual: Genesis–2 Samuel*, a 3-a ediție (manual al Sistemului educațional al Bisericii, 2003), p. 111-115.

Sugestii pentru predare

2 Nefi 11:4; Moise 6:63

Simboluri ale lui Hristos din scripturi

Arătați câteva ilustrații cu semne sau simboluri binecunoscute precum:

După ce cursanții identifică înțelesul fiecărui simbol, rugați-i să ofere alte exemple de simboluri sau semne ușor de recunoscut.

Împărțiți cursanții în echipe de câte doi. Invitați fiecare echipă să citească și să compare 2 Nefi 11:4 și Moise 6:63. Rugați-i să discute ce au în comun aceste fragmente și ce ne învață despre Isus Hristos și despre scopul creației lui Dumnezeu. După ce cursanții au discutat despre lucrurile pe care le-au găsit, adresați membrilor clasei întrebarea:

- Cum ați formula un adevăr fundamental consemnat în aceste fragmente din scripturi? (Răspunsurile trebuie să identifice următorul adevăr: **Toate lucrurile au fost create pentru a depune mărturie despre Isus Hristos.**)
- Care sunt unele exemple de lucruri care au fost „date de Dumnezeu” și sunt „o reprezentare” (2 Nefi 11:4) sau un simbol al lui Isus Hristos?

Spuneți cursanților că toate scripturile conțin tipuri, umbre, simboluri și similitudini ale lui Isus Hristos. Explicați că tipurile, umbrele, simbolurile și similitudinile sunt o reprezentare a unor realități mai mărețe. De exemplu, Liahona descrisă în Cartea lui Mormon este o reprezentare a cuvintelor lui Hristos. În această parte a lecției, ne vom concentra pe tipurile și imaginile care se găsesc în Vechiul Testament. Multe dintre aceste reprezentări redau imaginea unor oameni, obiecte, evocă evenimente și circumstanțe (poate fi util să scrieți aceste categorii pe tablă). Copiați următoarea listă cu referințe din scripturi pe tablă sau oferiți-o cursanților sub forma unei foi de prezentare:

Tipuri, umbre și simboluri ale lui Isus Hristos

Tipuri, umbre și simboluri ale lui Hristos din Vechiul Testament	Împlinirile din viața lui Hristos
Vezi Genesa 22:1-14.	Ioan 3:16; 19:16-18; Iacov 4:4-5
Exodul 3:7-8, 10-12	Matei 1:21; 2 Nefi 6:17
Exodul 12:3, 5-7, 13-14, 46.	Ioan 1:29; 19:14, 31-36; 1 Petru 1:18-19
Exodul 16:14-15, 18	Ioan 6:5-10, 48-51
Leviticul 8:15, 30; 17:11	Evrei 9:22; 13:12
Leviticul 16:2-6, 17	Evrei 9:6-12; 10:11-12
Leviticul 22:19-22	Evrei 9:14; Doctrină și legăminte 20:22
Numeri 21:4-9	Ioan 3:14-15; Helaman 8:13-15
Iona 1:17; 2:10	Matei 12:38-40

Desemnați unul sau mai mulți cursanți să studieze fiecare set de fragmente scripturale și să se pregătească să explice simbolismul din Vechiul Testament și felul în care acesta Îl reprezintă pe Isus Hristos. După ce le-ați acordat suficient timp, rugați-i să vă spună ce au descoperit.

Dacă aveți timp, discutați unele dintre simbolurile lui Hristos identificate de vârstnicul Russell M. Nelson, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, în articolul „In This Holy Land” (*Tambuli*, febr. 1991, p. 10-19).

Discutați cu membrii clasei următoarele întrebări:

- De ce credeți că au fost create toate lucrurile pentru a-L reprezenta sau simboliza pe Salvator?
- Care este utilitatea în a continua să căutăm să descoperim în ce fel toate lucrurile depun mărturie despre Isus Hristos? (Asigurați-vă că ei înțeleg următorul principiu: **Putem să învățăm mai mult despre Isus Hristos pe măsură ce ajungem să recunoaștem reprezentările, tipurile și simbolurile care depun mărturie despre El.**)

- În ce mod un simbol al Salvatorului v-a ajutat să vă întăriți credința în El?
- Ce puteți face pentru a-L recunoaște pe Hristos în simbolurile care ne-au fost date?

2 Nefi 11:2-6

Simboluri și imagini ale lui Hristos în rânduielile și legămintele Evangheliei.

Explicați faptul că această parte a lecției se va concentra pe un aspect diferit al Evangheliei lui Isus Hristos, care conține simboluri și imagini ale lui Hristos. Invitați cursanții să studieze 2 Nefi 11:2-6 și să caute acele lucruri în care Nefi se desfăta. Le puteți sugera cursanților să marcheze ceea ce găsesc.

- În ce s-a desfășurat Nefi?

Subliniați expresia „legămintele Domnului” din versetul 5. Explicați că legămintele și rânduielile reprezintă o parte importantă a Evangheliei nepieritoare a lui Isus Hristos. Există multe elemente ale legămintelor și rânduielilor care sunt simbolice și care ne învață și ne conduc spre Isus Hristos. Expuneți următoarea declarație a vârstnicului Bruce R. McConkie (1915-1985), din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, și invitați un cursant să o citească cu glas tare:

„Fiecare rânduială divină sau oficiere rânduită de Dumnezeu, fiecare sacrificiu, simbol și similitudine; tot ceea ce Dumnezeu a dăruit vreodată poporului Său – totul a fost rânduit și stabilit pentru a depune mărturie despre Fiul Său și a concentra credința oamenilor asupra Lui și asupra mântuirii pe care El a fost prerânduit să o facă” (*The Promised Messiah: The First Coming of Christ* [1978], p. 28).

- Ce doctrină sau principiu putem învăța din această afirmație? (Un posibil răspuns este că, **dacă le vom căuta, vom vedea simboluri ale lui Hristos în rânduielile Evangheliei.**)
- Cum ne poate ajuta cunoașterea acestui lucru atunci când participăm la rânduielile Evangheliei?

Invitați cursanții să citească, în gând, Romani 6:3-6 și 3 Nefi 18:7, 11 pentru a căuta simboluri care fac referire la Hristos. Apoi, adresați întrebarea:

- Care sunt unele dintre modurile prin care rânduielile sau legămintele Evangheliei ne învață despre Salvator și ne ajută să ne amintim de El?

Pentru a ajuta cursanții să simtă adevărul și importanța faptului de a învăța să recunoască tipurile și simbolurile lui Hristos, adresați următoarele întrebări:

- Care simbol al Salvatorului are o semnificație importantă pentru voi?
- Cum vă asigurați că observați acest simbol?
- În ce mod v-a binecuvântat viața faptul că l-ați văzut ca fiind un simbol al lui Hristos?

Invitați cursanții să pună în aplicare principiile din această lecție, rugându-i să noteze moduri prin care pot să recunoască mai bine tipuri, umbre și simboluri ale

Salvatorului din scripturi, din rânduielei ale Evangheliei și din viețile lor de zi cu zi. Încurajați-i să aleagă o zi, în viitorul apropiat, în care să caute, cu seriozitate, imagini, obiecte sau evenimente care le amintesc de Salvator. Încurajați-i să păstreze o listă cu lucrurile pe care le găsesc și să împărtășească această listă cu un membru al familiei sau un prieten ori, poate, prin intermediul rețelelor de socializare.

Materiale de citit pentru cursanți

- 2 Nefi 11:2-6; Moise 6:63.
- Russell M. Nelson, „In This Holy Land”, *Tambuli*, febr. 1991, p. 10-19.

LECȚIA 7

Isus Hristos – Singurul Născut în trup al Tatălui

Introducere

În vechime, nașterea Salvatorului a fost o veste bună vestită de mulți – Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său să mântuiască lumea. „Hristos Cel Viu: mărturia apostolilor” îl declară pe Isus ca fiind „Întâiul Născut al Tatălui, Singurul Fiu Născut în

carne, Mântuitorul lumii” (*Ensign* sau *Liahona*, apr. 2000, p. 2-3). În această lecție, cursanții vor ajunge să înțeleagă de ce a fost crucial ca Isus să fie născut dintr-o mamă muritoare și un Tată nemuritor.

Lecturi suplimentare

- Robert E. Wells, „Our Message to the World”, *Ensign*, nov. 1995, p. 65-66.

Sugestii pentru predare

Matei 1:18-24; Luca 1:26-35; Mosia 3:7-8

„Singurul Fiu Născut al Tatălui”

Începeți lecția vizionând prezentarea video „The Nativity” (Scena nașterii) (2:59). (Descărcați și vizionați prezentarea video înainte de începerea lecției.)

După vizionarea prezentării video, adresați întrebarea:

- Ce aspecte ale nașterii Salvatorului sunt importante pentru voi și de ce?

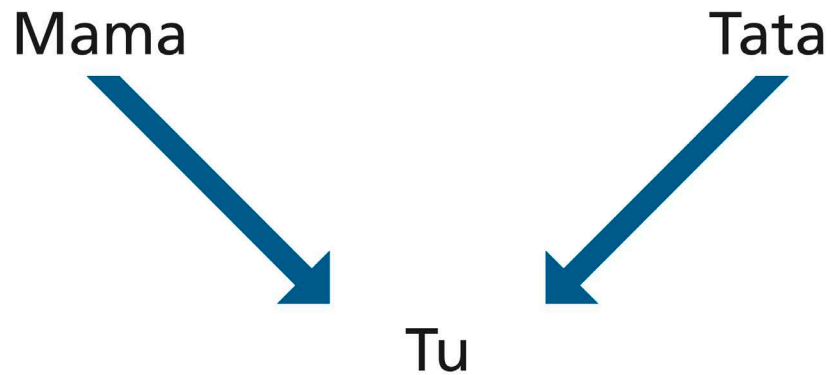
Spuneți cursanților că, în această lecție, vor discuta despre un aspect al nașterii lui Isus Hristos care este vital în ceea ce privește înțelegerea pe care o avem cu privire la capacitatea Salvatorului de a îndeplini rolul Său în planul Tatălui.

Invitați un cursant să citească, cu glas tare, Matei 1:18-19 și rugați membrii clasei să-și imagineze situația descrisă în aceste versete. (*Notă.* Vizualizarea cu ajutorul imaginației este o abilitate ce poate fi folosită în studiul scripturilor pentru a ne ajuta să facem o relatare scripturală mai reală și plină de viață.) Apoi, întrebați cursanții cum s-ar simți dacă s-ar afla într-o situație similară cu cea în care s-a aflat Iosif. Rugați cursanții să citească, în gând, Matei 1:20-24 și să identifice de ce Iosif s-a decis să nu „o lase [pe Maria] pe ascuns” (versetul 19), adică să anuleze pe ascuns logodna sa cu Maria. (*Notă.* Explicarea cuvintelor și expresiilor dificile îi ajută pe cursanți să înțeleagă scripturile. Pentru aceste versete puteți folosi următoarele explicații: (1) numele *Isus* [*Ieșu* în arameică] înseamnă „Iehova este salvare” sau „Iehova salvează”; (2) scriptura la care se face referire în Matei 1:22-23 este Isaia 7:14; și (3) numele *Emanuel* înseamnă „Dumnezeu cu noi”.)

Invitați un cursant să citească, cu glas tare, Luca 1:26-30. Rugați membrii clasei să urmărească în scripturile lor și să afle ce ne învață acest fragment despre Maria. Rugați cursanții să spună ce au aflat. Apoi, rugați un cursant să citească, cu glas tare, Luca 1:31-35, în timp ce membrii clasei umăresc în scripturile lor. Adresați cursanților întrebarea:

- În ce mod confirmă aceste versete cine este Tatăl lui Isus?

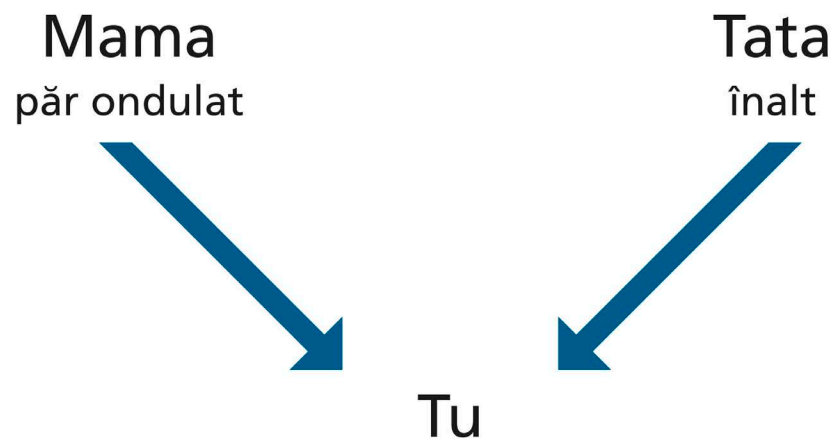
Desenați, pe tablă, următoarea reprezentare grafică:

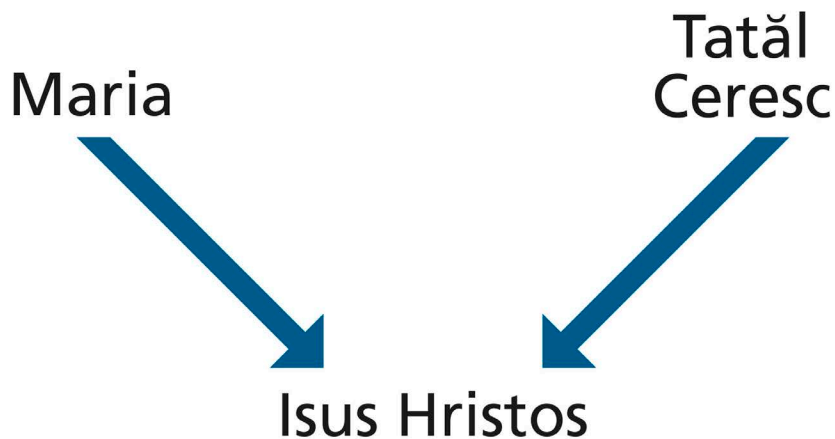
Apoi, adresați unui cursant următoarele întrebări:

- Poți să dai un exemplu al uneia dintre trăsăturile fizice pe care le-ai moștenit de la tatăl tău? Poți să dai un exemplu al uneia dintre trăsăturile fizice pe care le-ai moștenit de la mama ta?

Adăugați răspunsurile cursanților în reprezentarea grafică desenată pe tablă (vezi exemplul alăturat):

Ștergeți reprezentarea grafică de pe tablă și desenați-o pe următoarea:

Expuneți următoarea declarație a vârstnicului James E. Talmage (1862-1933), din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, și invitați un cursant să o citească cu glas tare:

„Decizia lui Elohim, Tatăl Etern, ca acel Copil să fie născut din Maria, nu a fost o încălcare a legii naturale, ci în acord cu o manifestare superioară a acelei legi... În natura Sa, se vor combina puterile Dumnezeirii cu capacitățile și posibilitățile vieții muritoare; și aceasta prin desfășurarea normală a legii fundamentale a eredității, declarată de Dumnezeu, demonstrată de știință și admisă de filozofie, că ființele vii se vor înmulți – după felul lor. Copilul Isus avea să moștenească trăsăturile fizice, mentale și spirituale, aspirațiile și puterile care îi caracterizau pe părinții Săi – Unul nemuritor și glorificat – Dumnezeu, celălalt om – femeie” (*Jesus the Christ*, a 3-a ediție [1916], p. 81).

- Ce trăsături importante a moștenit Salvatorul de la fiecare dintre părinții Săi?

Pe măsură ce cursanții răspund, scrieți pe tablă, sub „Maria”, trăsăturile pe care Isus le-a moștenit de la mama Sa (cum ar fi viața muritoare – capacitatea de a simți durere și de a muri fizic). Scrieți, pe tablă, sub „Tatăl Ceresc”, trăsăturile pe care Isus le-a moștenit de la Tatăl Său (cum ar fi puterile Dumnezeirii – nemurirea sau puterea de a trăi pentru totdeauna; vezi Ioan 10:17-18).

Invitați un cursant să citească, cu glas tare, Mosia 3:7-8. Adresați cursanților întrebarea:

- De ce a avut nevoie Salvatorul de ambele puteri ale vieții muritoare și nemuririi pentru a îndeplini ispășirea? (Pe măsură ce cursanții răspund, asigurați-vă că ei înțeleg următorul adevăr: **Ca singurul Fiu născut în trup al lui Dumnezeu, Isus Hristos a fost capabil să îndeplinească sacrificiul ispășitor, care îi cerea să îndure mai mult decât un muritor ar fi putut îndura și, prin aceasta, Să-și îndeplinească rolul în planul Tatălui.** În plus, **deoarece Isus avea putere asupra morții, El a avut puterea de a învia dintre cei morți.** Asigurați-vă că ei înțeleg că, dacă Isus Hristos ar fi fost născut din doi părinți muritori, El nu ar fi putut învinge moartea sau îndura durerea și suferința

infinită a ispășirii. Dacă El s-ar fi născut din doi părinți nemuritori, nu ar fi fost expus suferinței și morții fizice.)

Pentru a sublinia și mai mult această doctrină de bază, oferiți fiecărui cursant un exemplar al următoarei declarații a vârstnicul Robert E. Wells, din Cei Șaptezeci, și acordați-le suficient timp pentru a o citi și a medita la ea.

„Calitatea de Fiu divin a lui Isus Hristos este fundamentală în înțelegerea întregului plan al salvării. El este Primul Fiu Născut al Tatălui în existența premuritoare și Singurul Fiu Născut al Tatălui pe pământ. Dumnezeu, Tatăl Etern, este literalmente părintele Domnului și Salvatorului Isus Hristos și al celorlalți copii ai Săi de spirit ...

Calitatea de «Fiu divin» se referă, de asemenea, și la titlul «Singurul Fiu Născut în trup»... Acest titlu înseamnă că trupul fizic al lui Isus a fost progenitura unei mame muritoare și a unui Tată Etern nemuritor, acest adevăr este esențial pentru ispășire, un act suprem care nu putea fi îndeplinit de un om obișnuit. Hristos a avut putere să-și dea viața și să o ia înapoi, deoarece El a moștenit nemurirea de la Tatăl Său Ceresc. De la Maria, mama Sa, Hristos a moștenit viața muritoare sau capacitatea de a muri.

Această ispășire infinită a lui Hristos și calitatea de Fiu divin merg împreună, mână în mână, pentru a alcătui cea mai importantă doctrină a întregii creștinătăți” („Our Message to the World”, *Ensign*, nov. 1995, p. 65).

Încheiați această parte a lecției adresând următoarele întrebări:

- În ce mod recunoașterea atributelor lui Isus moștenite de la Maria vă ajută să aveți încredere și credință în Salvator?
- În ce mod recunoașterea atributelor lui Isus moștenite de la Tatăl Ceresc vă ajută să aveți încredere și credință în Salvator?

1 Nefi 11:13-21

Nefi a văzut coborârea de bunăvoie a lui Dumnezeu

Spuneți cursanților că în Cartea lui Mormon putem citi despre o viziune a lui Nefi în care el a învățat despre descendența lui Isus Hristos. Putem învăța adevăruri suplimentare din viziunea sa. Invitați câțiva cursanți să citească pe rând, cu glas tare, din 1 Nefi 11:13-21. Invitați restul membrilor clasei să urmărească în scripturile lor și să identifice doctrine importante învățate în aceste fragmente. Explicați că, în acest context, expresia *a coborî de bunăvoie* înseamnă a descinde dintr-o poziție sau natură superioară într-una inferioară sau a asuma un rang inferior.

- Cine a aflat Nefi că urmau să fie părinții lui Isus Hristos? (Cursanții trebuie să înțeleagă următoarea doctrină: **Dumnezeu, Tatăl Etern și Maria sunt părinții lui Isus Hristos muritorul.**)
- Pe măsură ce vă gândiți la lecțiile de până acum ale acestui curs, răspundeți la întrebarea, de ce nașterea lui Isus Hristos ar fi considerată parte a coborârii Sale de bunăvoie?

Expuneți următoarea declarație a fratelui Tad R. Callister, președintele general al Școlii de duminică, și invitați un cursant să o citească cu glas tare.

„Dumnezeu Fiul a schimbat casa Sa cerească cu toate podoabele ei celestiale cu o locuință din viața muritoare cu ornamentele ei învechite. El, «Regele cerului» (Alma 5:50), «Domnul Atotputernic care domnește» (Mosia 3:5), a lăsat un tron pentru a moșteni o iesele. El a schimbat stăpânirea unui Dumnezeu pentru dependența unui bebeluș... A fost un schimb de proporții incomparabile... Marele lehoval, creator al lumii fără număr, cu o putere și virtute infinite, și-a făcut intrarea în această lume în feșe, într-o iesele” (*The Infinite Atonement* [2000], p. 64).

Pentru a ajuta cursanții să înțeleagă în ce mod nașterea lui Isus Hristos ca muritor a reprezentat o parte din coborârea de bunăvoie a lui Dumnezeu Tatăl, citiți, cu glas tare, următoarea declarație a vârstnicului Bruce R. McConkie (1915-1985), din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli:

„Coborârea de bunăvoie a lui Dumnezeu (însemnând Tatăl) constă în faptul că, deși este o ființă exaltată, perfectă și glorificată, a devenit, în mod personal și literalmente Tatăl unui Copil muritor născut dintr-o mamă muritoare” *Mormon Doctrine*, ediția a 2-a [1966], p. 155).

Încheiați, întrebând cursanții ce gânduri și sentimente au pentru Salvator, pe măsură ce se gândesc la coborârea Sa de bunăvoie și la natura miraculoasă a nașterii Sale. Întrebați dacă vreunul dintre ei dorește să-și depună mărturia despre Salvator ca o concluzie a lecției de astăzi.

Materiale de citit pentru cursanți

- Matei 1:18-24; Luca 1:26-35; Ioan 10:17-18; 1 Nefi 11:13-21; Mosia 3:7-8.
- Robert E. Wells, „Our Message to the World”, *Ensign*, nov. 1995, p. 65-66.

LECȚIA 8

Isus Hristos a împlinit tot ce era de împlinit

Introducere

Isus Hristos a trăit o viață perfectă, supunându-și voința Tatălui Ceresc în toate lucrurile. Profeți din perioada modernă au depus mărturie: „Deși fără de păcat, [Isus Hristos] a fost botezat pentru a împlini tot ce trebuie împlinit” („Hristos Cel Viu: mărturia apostolilor”, *Ensign* sau *Liahona*, apr. 2000, p.

2). Asemenea Salvatorului, noi împlinim tot ce trebuie împlinit atunci când ne supunem rânduielilor și legămintelor Evangheliei nepieritoare. Această lecție explorează felul în care Salvatorul s-a supus Evangheliei nepieritoare și modul în care putem să urmăm exemplul Său.

Lecturi suplimentare

- Robert D. Hales, „Legământul botezului: a fi în împărăție și din împărăție”, *Liahona*, ian. 2001, p. 6-9.

Sugestii pentru predare

Matei 3:13-17; 2 Nefi 31:4-9

Botezul lui Isus Hristos

Rugați cursanții să se gândească la următoarea situație:

În timpul unei conversații cu un prieten despre religie, subiectul botezului este abordat. După ce explicați de ce suntem botezați, prietenul vostru întrebă: „Am înțeles că suntem botezați pentru a fi curățați de păcat. Dar Isus a fost perfect; El nu a avut nici un păcat. Atunci de ce a fost botezat?”

Acordați cursanților un moment pentru a medita asupra acestei întrebări și, apoi, invitați-i să răspundă.

După ce se discută, invitați un cursant să citească, cu glas tare, Matei 3:13-17 sau arătați prezentarea video „The Baptism of Jesus” (Botezul lui Isus) (2:55) din seria *The Life of Jesus Christ Bible Videos (Prezentări video ale Bibliei – viața lui Isus Hristos)*. (Descărcați și vizionați prezentarea video înainte de începerea lecției.) Dacă vizionați prezentarea video, invitați cursanții să urmărească în scripturile lor.

După vizionarea prezentării video, adresați întrebarea:

- Ce motiv a oferit Isus pentru a fi botezat? (Scrieți pe tablă următoarea doctrină: **Isus Hristos a fost botezat pentru a împlini tot ce era de împlinit.**)
- Ce credeți că înseamnă faptul că Isus Hristos a fost botezat pentru a împlini tot ce trebuia împlinit? (Matei 3:15).

Pentru a ajuta cursanții să răspundă la această întrebare, acordați-le timp să cerceteze scripturile. Puteți să sugerați cursanților să scrie 2 Nefi 31:4-9 în scripturile lor, lângă Matei 3:15. Rugați cursanții să citească, în gând, 2 Nefi 31:5-6, notând întrebarea adresată de Nefi. După ce le-ați acordat suficient timp, explicați că Nefi a

răspuns la această întrebare în 2 Nefi 31:7-9. Invitați un cursant să citească aceste versete, cu glas tare, și rugați membrii clasei să urmărească în scripturile lor și să identifice modurile prin care Salvatorul, fiind botezat, a împlinit tot ce trebuia împlinit. Puteți să le sugerați să marcheze ceea ce au aflat. În timp ce cursanții împărtășesc ceea ce au aflat, scrieți, pe tablă, următoarele declarații:

El s-a umilit în fața Tatălui.

El a mărturisit Tatălui că va fi supus tuturor poruncilor Sale.

El a arătat copiilor oamenilor poarta prin care ei pot să intre în împărăția celestială.

El a stabilit un exemplu pentru noi.

(Notă. Această activitate le va permite cursanților să exerseze abilitatea privind studiul din scripturi, de a face liste, ajutându-i să identifice puncte cheie pe care autorul scripturii a dorit să le sublinieze.)

Amintiți cursanților întrebarea pe care Nefi a adresat-o (vezi versetul 6). Apoi, adresați întrebarea:

- Luând în considerare lucrurile scrise pe tablă, în ce mod botezul lui Isus Hristos a oferit un exemplu a ceea ce înseamnă să fii neprihănit?

Pe măsură ce cursanții răspund, asigurați-vă că următoarele idei sunt identificate și discutate (puteți să schimbați cele scrise pe tablă cu acestea):

Neprihănirea include a ne supune cu umiliță voii Tatălui.

Neprihănirea include a face legământ cu Tatăl de a ne supune poruncilor Sale.

Neprihănirea include primirea rânduielilor salvării.

Neprihănirea include a urma exemplul stabilit de Isus Hristos.

Adresați membrilor clasei întrebarea:

- Cum putem pune în aplicare în viețile noastre exemplul de neprihănire oferit de Isus?

Depuneți mărturie membrilor clasei că, asemeni nouă, Isus a fost supus tuturor termenilor și condițiilor din planul Tatălui Ceresc. Viața Sa perfectă este un exemplu pe care ar trebui să încercăm să-l urmăm.

2 Nefi 31:10-21

Urmând exemplul Salvatorului

Invitați un cursant să citească, cu glas tare, 2 Nefi 31:10-12. Adresați membrilor clasei întrebarea:

- Ce invitație ne-a făcut Salvatorul în versetul 10?
- Potrivit celor relatate în aceste versete, ce a spus Isus că trebuie să facem pentru a-L urma?

Rugați cursanții să citească, în gând, 2 Nefi 31:16-17. Apoi, adresați întrebarea:

- Ce altceva trebuie să facem pentru a urma exemplul Salvatorului?
- Ce înseamnă să înduri până la sfârșit și să urmezi „exemplul Fiului Dumnezeu cel Viu”? (versetul 16). (Subliniați cuvântul *faceți* din versetul 17. Subliniați, de asemenea, următorul principiu: **Pe măsură ce urmăm exemplul lui Isus Hristos, putem să împlinim tot ce trebuie împlinit, așa cum a făcut El.**)

Explicați cursanților că scripturile pe care le-au citit din 2 Nefi 31 conțin esența Evangheliei nepieritoare, pe care Tatăl Ceresc a stabilit-o înainte de crearea lumii.

Invitați cursanții să studieze Romani 6:3-6, căutând cuvinte sau expresii cheie care confirmă faptul că a urma exemplul lui Isus Hristos necesită mai mult decât a fi botezat. Puteți să sugerați cursanților să marcheze ceea ce vor afla.

Oferiți cursanților un exemplar al următoarei declarații a vârstnicului Robert D. Hales, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, și rugați-i să o citească în gând. Invitați-i să mediteze la modul în care botezul lor le-a influențat viața.

„Când vom înțelege legământul de la botezul nostru și darul Duhului Sfânt, aceasta ne va schimba viața și va stabili loialitatea noastră totală față de împărăția lui Dumnezeu. Când ispitele ne vor apărea în cale, dacă vom asculta, Duhul Sfânt ne va aduce aminte că am promis să ne amintim de Salvatorul nostru și să ne supunem poruncilor lui Dumnezeu ...

Pe măsură ce urmăm exemplul lui Isus, noi demonstrăm, de asemenea, că ne vom pocăi și că vom fi supuși în ținerea poruncilor Tatălui Ceresc. Ne umilim având o inimă frântă și un spirit smerit pe măsură ce recunoaștem păcatele noastre și căutăm iertare pentru încălcările noastre (vezi 3 Nefi 9:20). Noi facem legământ că suntem dornici să luăm asupra noastră numele lui Isus Hristos și să ne aducem aminte întotdeauna de El ...

Mă rog ca fiecare dintre noi, ca membri ai împărăției Sale, să înțelegem că botezul și confirmarea noastră reprezintă poarta spre împărăția Sa. Atunci când intrăm, facem legământul să fim în împărăția Sa – pentru totdeauna!” („Legământul botezului: a fi în împărăție și din împărăție”, *Liahona*, ian. 2001, p. 7-8, 9).

Adresați cursanților următoarele întrebări:

- În ce mod faptul de a fi botezat v-a ajutat să urmați exemplul lui Isus Hristos de a împlini tot ce este de împlinit?

Acordați cursanților un moment pentru a reflecta cât de bine îndeplinesc standardele neprihănită demonstrată de Salvator la botezul Său. Rugați cursanții să se gândească la ce alte lucruri pot face în plus pentru a arăta supunere față de Tatăl Ceresc.

Materiale de citit pentru cursanți

- Matei 3:13-17; 2 Nefi 31:4-21
- Robert D. Hales, „Legământul botezului: a fi în împărăție și din împărăție”, *Liahona*, ian. 2001, p. 6-9.

LECȚIA 9

Influența profundă a Salvatorului

Introducere

În „Hristos Cel Viu: mărturia apostolilor”, conducătorii Bisericii au declarat: „Ne oferim mărturia despre realitatea vieții Sale fără de egal și virtutea infinită a mărețului Lui sacrificiu ispășitor. Nimeni altcineva nu a avut o influență atât de profundă asupra tuturor celor care au trăit și vor mai trăi pe pământ” (*Ensign* sau *Liahona*, apr. 2000, p. 2).

Această lecție va arăta că Salvatorul este fără egal deoarece, printre alte motive, El este fără de păcat și total supus Tatălui Cereșc. Studiind modul în care a interacționat la fântână cu femeia samariteană, cursanții vor vedea, de asemenea, influența profundă pe care o poate avea asupra oricui își deschide inima către El.

Sugestii pentru predare

Matei 4:1-11; 2 Corinteni 5:21; Evrei 2:17-18; 4:15-16; Doctrină și legăminte 20:22

Isus Hristos a trăit o viață fără de păcat.

Începeți lecția prin a scrie pe tablă *voia mea* și *voia lui Dumnezeu*. Invitați un cursant să citească, cu glas tare, Ioan 6:38 și invitați cursanții să urmărească în scripturile lor pentru a afla câte decizii bazate pe „voia mea” a luat Isus. Invitați cursanții să se gândească câte decizii au luat recent care ar putea fi catalogate drept „voia mea” și câte ar putea fi catalogate drept „voia lui Dumnezeu”.

Spuneți cursanților că, după botezul Său, Isus a fost ispitit de Satana să facă lucruri care ar putea fi catalogate drept „voia mea”. Invitați câțiva cursanți să citească, pe rând, cu glas tare, din Matei 4:1-11. Invitați membrii clasei să urmărească în scripturile lor și să afle cum a depășit ispita Isus Hristos. (Atrageți atenția cursanților că Traducerea Bibliei de Joseph Smith Matei 4:1-11 clarifică faptul că a fost Spiritul, nu Satana, care L-a dus pe Isus pe vârful templului [vezi versetul 5] și apoi, pe un munte foarte înalt [vezi versetul 8]. După ce Spiritul L-a dus pe Isus în aceste locuri, diavolul a venit să Îl ispitească.)

- Ce ați observat în legătură cu modul în care Salvatorul a reacționat la ispitele lui Satana?
- Ce învățați din exemplul Salvatorului din aceste versete?
- În ce mod sunt asemănătoare ispitele pe care Salvatorul le-a înfruntat cu cele pe care le înfruntăm în viețile noastre?

Expuneți și citiți următoarea declarație a președintelui David O McKay (1973-1970), care a comentat în legătură cu ispitele pe care Isus le-a înfruntat în pustiu:

„Aproape fiecare ispită cu care ne confruntăm dumneavoastră și cu mine, vine în una dintre formele acestea. Clasificați-le și veți observa că aproape fiecare ispită care ne întinează pe dumneavoastră și pe mine, oricât de mică ar fi, vine la noi în una dintre aceste trei forme: (1) o ispită sub forma unei poftes, (2) o cedare la mândria, stilul și vanitatea celor care s-au îndepărtat de lucrurile lui Dumnezeu sau (3) cedarea în fața unei pasiuni sau a unei dorințe față de bogățiile lumii sau de a avea putere printre oameni” („Unspotted from the World”, *Ensign*, aug. 2009. p. 27).

Invitați un cursant să citească, cu glas tare, Evrei 2:17-18 și 4:15-16. Rugați un alt cursant să citească, cu glas tare, Doctrină și legăminte 20:22. Rugați membrii clasei să urmărească în scripturile lor și să noteze asemănări dintre cele două fragmente. După aceea, adresați următoarele întrebări:

- De ce a fost necesar ca Isus să treacă prin încercări?
- De ce este important să știm că Isus Hristos a trecut prin același fel de încercări de care avem parte astăzi?

Spuneți cursanților că unul dintre scopurile lecției de astăzi este de a ilustra viața fără egal a Salvatorului. Întrebați membrii clasei în ce mod fragmentele din scripturi studiate până acum în cadrul lecției ilustrează un aspect al vieții fără egal a Salvatorului. (Cursanții trebuie să identifice următorul principiu: **Isus Hristos a trăit o viață fără egal deoarece El nu a cedat ispitei și nu a comis niciun păcat vreodată.**)

Expuneți următoarea declarație a președintelui Howard W. Hunter (1907-1995) și rugați un cursant să o citească cu glas tare.

„Este important să ne amintim că Isus era capabil să comită păcate, că ar fi putut ceda, că planul vieții și salvării ar fi putut fi zădărnicit, dar că El a rămas fidel. Dacă nu ar fi existat posibilitatea ca El să cedeze la ademenirile lui Satana, nu ar fi existat un test adevărat, nicio victorie autentică... El a fost perfect și fără de păcat, nu pentru că așa trebuia să fie, ci pentru că, în mod clar și cu hotărâre, El a dorit să fie” („The Temptations of Christ”, *Ensign*, nov. 1976, p. 19).

Invitați cursanții să citească, în gând, Luca 22:42, 44 și 3 Nefi 11:11 și să caute un atribut al lui Isus Hristos, care să reprezinte un alt exemplu al vieții Sale fără egal. (Cursanții trebuie să observe supunerea Salvatorului față de voia Tatălui.)

Expuneți următoarea declarație a președintelui Ezra Taft Benson (1899-1994) și rugați un cursant să o citească cu glas tare.

„El a suferit durerile tuturor oamenilor în Ghetsimani pentru ca ei să nu sufere dacă se vor pocăi.
A îndurat umilințele și insultele persecutorilor Săi fără să se plângă sau să riposteze.

Și, în cele din urmă, El a îndurat biciuirea și rușinea brutală a crucii. Numai după aceea a cedat în mod voluntar morții ...

El a fost supus într-un mod perfect Tatălui nostru Ceresc" („Jesus Christ: Our Savior and Redeemer", *Ensign*, nov. 1983, p. 7, 8).

Urmăriți progresul, adresând următoarele întrebări:

- De ce era necesar în planul salvării întocmit de Tatăl Ceresc ca Isus Hristos să fie, într-un mod perfect, fără de păcat și total supus voinței Tatălui Ceresc? (Cursanții pot oferi diferite răspunsuri, dar trebuie să înțeleagă următorul adevăr: **Planul salvării cerea ca Isus să fie total supus pentru a putea înfăptui ispășirea.**)
- În ce mod influențează credința voastră în Isus Hristos faptul că știți că El a fost fără de păcat și total supus voinței Tatălui Ceresc? (În timp ce răspund cursanții, subliniați că **putem primi putere să învingem ispitele și să fim supuși pe măsură ce urmăm exemplul lui Isus Hristos de a căuta să facem voia Tatălui în loc de a noastră.**)

Ioan 4:1-29

Influența profundă a Salvatorului

Scrieți pe tablă sau expuneți următoarea frază din „Hristos Cel Viu: mărturia apostolilor", (*Ensign* sau *Liahona*, apr. 2000, p. 2):

„Nimeni altcineva nu a avut o influență atât de profundă asupra tuturor celor care au trăit și vor mai trăi pe pământ”.

Invitați cursanții să mediteze la această declarație, adresând următoarea întrebare:

- Care dintre caracteristicile lui Isus Hristos i-au permis să aibă o astfel de influență asupra tuturor celor care au trăit și vor mai trăi?

Spuneți cursanților că una dintre persoanele pe care Isus le-a influențat în mod profund în timpul slujirii Sale în viața muritoare a fost o femeie samariteană. Ajutați cursanții să folosească resursele de studiu ale scripturilor pentru a afla informații despre samariteni. (vezi Ghid pentru scripturi, „Samariteni"; scriptures.lds.org). Rezumați Ioan 4:1-8 și, apoi, rugați un cursant să citească, cu glas tare, Ioan 4:9. Subliniați că răspunsul oferit de femeie lui Isus dezvăluie unele dintre animozitățile care existau între evrei și samariteni în acel timp. Apoi, rugați cursanții să citească, în gând, Ioan 4:10-15. După ce le-ați acordat suficient timp, adresați următoarele întrebări:

- Cum ați descrie interacțiunea dintre Isus și femeie?
- Ce i-a oferit Isus?

Invitați un cursant să citească, cu glas tare, Ioan 4:16-19, în timp ce membrii clasei urmăresc în scripturile lor și vizualizează cum ar fi fost să se afle în locul femeii în

această conversație. (*Notă.* Vizualizarea ne ajută să facem o relatare scripturală mai reală și plină de viață.) După aceea, adresați următoarele întrebări:

- Ce gânduri ați fi putut avea dacă ați fi fost femeia samariteană? De ce?
- Ce dovadă există că Isus a avut o influență asupra ei? (Subliniați felul în care femeia a schimbat titlurile cu care i s-a adresat: „iudeu” [versetul 9]; „doamne” [versetele 11, 15]; și apoi „proroc” [versetul 19].)

Invitați câțiva cursanți să citească, pe rând, din Ioan 4:20-29. Rugați membrii clasei să identifice titlurile folosite pentru Salvator în versetul 25 și versetul 29. Apoi, rugați cursanții să se gândească puțin înainte de a răspunde la următoarea întrebare:

- Ce a făcut Salvatorul în această perioadă scurtă de timp pentru a schimba percepția femeii despre El, de la a fi „un iudeu” (versetul 9) la a fi „Hristosul” (versetul 29)? (Invitați cursanții să împărtășească ceea ce au observat în aceste fragmente. Răspunsurile pot include următoarele: El i-a arătat respect, El a învățat-o doctrina, El a învățat-o într-o așa manieră, încât Duhul Sfânt i-a depus mărturie, El a dezvăluit lucruri personale despre ea și El și-a concentrat atenția asupra ei.)
- Ce ne învață relatarea despre Salvator și femeia samariteană, în legătură cu ceea ce simte Salvatorul pentru voi și influența pe care o poate avea asupra voastră?
- În ce mod ați văzut influența Salvatorului în viața voastră sau a cuiva cunoscut? Ce efect a avut influența Salvatorului?
- Ce vă angajați să faceți pentru a recunoaște mai bine influența Salvatorului în viața voastră și pentru a permite influenței Sale să vă schimbe?

Depuneți mărturie că, pe măsură ce ne oferim viețile Salvatorului, El va avea o influență profundă asupra noastră. Cea mai mare influență a Salvatorului se produce pe măsură ce permitem puterii sacrificiului Său ispășitor să ne curețe, să ne înalțe și să ne transforme. Încurajați cursanții să mediteze la ceea ce pot face pentru a-și arăta recunoștința față de Salvator pentru influența Sa în viețile lor. Invitați-i să acționeze conform lucrurilor pe care le simt.

Materiale de citit pentru cursanți

- 2 Corinteni 5:21; Evrei 2:17-18; 4:15-16; Doctrină și legăminte 20:22; Matei 4:1-11; Luca 22:42, 44; Ioan 6:38; 3 Nefi 11:11; Ioan 4:1-29.

LECȚIA 10

Veniți, urmați-Mă

Introducere

Isus Hristos a declarat: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața” (Ioan 14:6). „Calea [lui Isus] este drumul care duce la fericire în această viață și la viață eternă în lumea viitoare” („Hristos Cel viu: mărturia apostolilor”, *Ensign* sau *Liahona*, apr.

2000, p. 3). Această lecție are ca scop să sublinieze invitația lui Isus Hristos adresată tuturor, de a-L urma și de a fi ucenicii Săi. Această lecție examinează, de asemenea, ce înseamnă să pășești pe calea uceniei.

Lecturi suplimentare

- Dieter F. Uchtdorf, „Calea unui ucenic”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2009, p. 75-78.
- Joseph B. Wirthlin, „Urmați-mă”, *Ensign*, iul. 2002, p. 15-17.

Sugestii pentru predare

Ioan 1:35-47; 2 Nefi 26:33; Alma 5:33-34

Isus Hristos îi invită pe toți să fie ucenicii Săi.

Rugați un cursant să povestească, pe scurt, un moment în care el sau ea călătoreau către un anumit loc și au ales în mod greșit o altă direcție. Apoi, invitați cursanții să citească Ioan 14:6 și să formuleze cu cuvintele lor doctrina pe care Isus a propovăduit-o în aceste versete. (Cursanții pot folosi cuvinte diferite, dar trebuie să înțeleagă că **singura cale prin care putem să ne întoarcem și să trăim alături de Tatăl Ceresc este de a-L urma pe Isus Hristos.**)

Spuneți cursanților că, după ce Isus Hristos a fost botezat și, apoi, ispitit în pustiu, El i-a invitat pe alții să Îl urmeze. Cei care l-au urmat pe Salvator atunci și acum sunt numiți *ucenici*. Invitați cursanții să identifice în Ioan 1:35-47 numele unora dintre primii ucenici ai Salvatorului și ceea ce i-a îndemnat să Îl urmeze.

Expuneți următoarea declarație a președintelui James E. Faust (1920-2007), din Prima Președinție, și invitați un cursant să o citească cu glas tare:

„Cuvântul *discipol* și cuvântul *disciplină* provin din limba latină și au amândouă aceeași rădăcină – *discipulus*, care înseamnă elev. Cuvântul accentuează exercițiul sau punerea în practică. Autodisciplina și autocontrolul sunt caracteristici de bază și permanente ale ucenicilor lui Isus ...

Ce este ucenia? Este, în primul rând, supunerea față de Salvator. („Ucenicia”, *Ensign* sau *Liahona* nov. 2006, p. 20).

- Ce presupune această definiție a uceniei referitor la modul în care ar fi putut fi viețile ucenicilor lui Isus Hristos din vechime?

Invitați cursanții să citească și să compare 2 Nefi 26:33 și Alma 5:33-34 pentru a vedea pe cine a mai invitat Isus să vină la El. Apoi, discutați următoarele întrebări:

- Ce ne învață aceste fragmente despre invitația Salvatorului de a veni la El? (După ce cursanții răspund, scrieți, pe tablă, următorul adevăr: **Isus Hristos invită toți oamenii să vină la El și să fie ucenicii Săi.**)
- Potrivit celor relatate de Alma, ce le-a promis Salvatorul celor care acceptă invitația de a veni la El?
- Ce înseamnă aceste promisiuni pentru voi?

Matei 4:18-22; Luca 5:11; 9:57-62; 14:25-33

A fi ucenic al lui Isus Hristos

Împărțiți cursanții în echipe de câte doi. Invitați-i să studieze Matei 4:18-22 și Luca 5:11 și să identifice sacrificiile pe care unii dintre primii ucenici ai lui Hristos le-au făcut pentru a putea accepta chemarea de a-L urma. Discutați următoarele întrebări:

- Cum ați descrie răspunsul acestor ucenici din vechime la porunca Salvatorului de a-L urma? (Discutați înțelesul cuvintelor și expresiilor precum „îndată, ei au lăsat mrejele”, „îndată”, „au lăsat totul”.)
- Ce adevăruri importante din aceste fragmente ne învață mai multe despre ce înseamnă să fii un ucenic al lui Isus Hristos? (După ce răspund cursanții, scrieți pe tablă următorul adevăr: **A fi un ucenic al lui Isus Hristos necesită supunere și sacrificiu.**)

Oferiți cursanților un exemplar al următoarei declarații a vârstnicul Joseph B. Wirthlin (1917-2008), din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, și rugați un cursant să o citească cu glas tare:

„În general, mrejele sunt definite ca instrumente folosite pentru a captura ceva. Într-un sens mai restrâns, dar mai important, putem defini o mreă ca fiind orice ne îndepărtează sau ne împiedică să urmăm chemarea lui Isus Hristos, Fiul Dumnezeului Cel Viu.

În acest context, mrejele pot fi munca noastră, pasiunile noastre, plăcerile noastre și, mai presus de toate, ispitele și păcatele noastre. Pe scurt, o mreă este orice lucru care ne îndepărtează de legătura cu Tatăl nostru Cereș și de Biserica Sa restaurată ...

Este imposibil să numesc numeroasele mreje care ne pot prinde în capcană și ne pot împiedica să-L urmăm pe Salvator. Dar, dacă noi suntem sinceri în dorința de a-L urma, trebuie să lăsăm în urmă, fără întârziere și fără ezitare, mrejele ademenitoare ale lumii și să-L urmăm...

Viețile noastre pot fi atât de ușor umplute de întâlniri, adunări și însărcinări. Este ușor să fim prinși într-o mulțime de mreje, iar o sugestie de a ne rupe de ele ne poate părea primejdioasă și chiar înspăimântătoare.

Uneori avem sentimentul că, cu cât suntem mai ocupați, cu atât suntem mai importanți – ca și cum gradul nostru de ocupare ar defini valoarea noastră. Frați și surori, ne putem petrece viața alergând cu mare grabă pentru a îndeplini însărcinările trecute pe o mulțime de liste, însărcinări care, până la urmă, nu contează cu adevărat.

Faptul că realizăm multe lucruri poate să nu fie atât de important. Ceea ce este esențial este să ne concentrăm energia minților noastre, a inimilor noastre și a sufletelor noastre asupra acelor lucruri care au importanță eternă” „Veniți după Mine”, *Liahona*, iul. 2002, p. 15-16).

- Dacă peștii, mrejele și bărcile pe care pescarii le-au lăsat deoparte reprezintă grijile lor lumești, ce lucruri ar putea să ceară Salvatorul de la voi să lăsați deoparte pentru a-L urma?
- De ce sunt grijile lumești greu de lăsat deoparte uneori?
- În ce fel poate un om să recunoască dacă el sau ea sunt prinși în genul de mreje ademenitoare despre care vârstnicul Wirthlin a vorbit?

Invitați cursanții să împărtășească un moment din viața lor în care au răspuns chemării Salvatorului de a-L urma (poate prin a lăsa în urmă un anumit stil de viață sau prin a accepta o chemare în Biserică). Apoi, adresați întrebarea:

- În ce mod vă binecuvântează viața faptul că ați acceptat această chemare?

Expuneți următoarele referințe din scripturi și întrebări sau scrieți-le pe tablă:

Luca 9:57-62 – Ce ne poate împiedica să îl urmăm pe Salvator?

Luca 14:25-27, 33 – Ce cere Salvatorul de la ucenicii Săi?

Luca 14:28-32 – În ce mod cuvântul isprăvi are legătură cu cerințele necesare pentru a fi un ucenic?

Împărțiți membrii clasei în trei grupuri și desemnați fiecărui grup să studieze unul dintre fragmente și întrebarea corespunzătoare. După ce le-ați acordat suficient timp, invitați cursanții să împărtășească modul în care fragmentul pe care l-au citit oferă un răspuns la întrebarea lor. După ce toate cele trei întrebări au fost discutate, adresați întrebarea:

- Ce îndatorire a uceniei este ilustrată de analogiile Salvatorului? (Pe măsură ce cursanții discută această întrebare, ajutați-i să înțeleagă următorul adevăr:
Ucenicia presupune dorința noastră continuă de a renunța la tot și de a-L urma pe Isus Hristos.)

Explicați că, deși ucenia implică faptul că, în mod constant, trebuie să ne mărim devotamentul față de Salvator și angajamentul de a-L urma, El nu cere ca noi să alergăm mai repede decât putem (vezi Mosia 4:27).

Oferiți fiecărui cursant un exemplar al următoarei declarații a președintelui Dieter F. Uchtdorf, din Prima Președinție, și rugați un cursant să o citească cu glas tare:

„Primul pas pe calea uceniciei începe, din fericire, exact în locul unde ne aflăm! Nu trebuie să facem un pas preliminar pentru a ne califica. Nu contează dacă suntem bogați sau săraci. Nu există vreo cerință de a fi educat, elocvent sau intelectual. Nu trebuie să fim perfecți sau buni oratori sau chiar manierați.

Dumneavoastră și cu mine putem păși azi pe alea uceniciei. Să fim umili, să ne rugăm Tatălui nostru Ceresc din toată inima și să ne exprimăm dorința de a fi aproape de El și de a învăța de la El.

Aveți credință. Căutați și veți găsi. Bateți și vi se va deschide [vezi Matei 7:7]. Slujiți-L pe Domnul slujind altora. Deveniți un participant activ în episcopia sau ramura dumneavoastră. Întăriți familia dumneavoastră angajându-vă să trăiți în acord cu principiile Evangheliei. Fiți o singură inimă și un singur gând în căsnicia și în familia dumneavoastră.

Acum este timpul să vă aranjați viețile pentru a putea avea o recomandare pentru templu, pe care să o folosiți. Acum este timpul pentru a avea seri în familie pline de însemnătate, pentru a citi cuvântul lui Dumnezeu și pentru a vorbi prin rugăciuni sincere cu Tatăl nostru Ceresc. Acum este timpul să ne umplem inimile cu recunoștință pentru restaurarea Bisericii Sale, pentru profeții în viață, pentru Cartea lui Mormon și pentru puterea preoției care binecuvântează viețile noastre. Acum este timpul să îmbrățișăm Evanghelia lui Isus Hristos, să devenim ucenicii Săi și să pășim pe calea Sa” („Calea unui ucenic”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2009, p. 77).

- Unde a spus președintele Uchtdorf că începe calea uceniciei?
- Potrivit celor spuse de președintele Uchtdorf, când începem să pășim pe calea uceniciei?

Scrieți, pe tablă, următoarele:

Acum este timpul pentru mine să...

Rugați cursanții să se gândească cum pot completa fraza cu un lucru pe care îl vor face pentru a fi ucenici al lui Isus Hristos. Încurajați-i să acționeze imediat conform oricărui lucru care le-a venit în minte, deoarece acel lucru reprezintă, cel mai probabil, un îndemn de la Duhul Sfânt. Depuneți mărturie că, pe măsură ce fac acest prim pas, Domnul îi va ajuta să fie ucenicii Săi.

Materiale de citit pentru cursanți

- Ioan 1:35-47; 2 Nefi 26:33; Alma 5:33-34; Matei 4:18-22; Luca 5:11; 9:57-62; 14:25-33.
- Dieter F. Uchtdorf, „Calea unui ucenic”, *Ensign* sau *Liahona* mai 2009, p. 75-78.

LECȚIA 11

Isus Hristos umbla din loc în loc, făcând bine

Introducere

Declarația „Hristos Cel Viu: mărturia apostolilor” ne învață că „[Isus] «umbla din loc în loc, făcea bine» (Faptele apostolilor 10:38), deși a fost disprețuit pentru aceasta. (*Ensign* sau *Liahona*, apr. 2000, p. 2). Ca ucenici ai lui Isus Hristos, noi trebuie să urmăm exemplul Său de a face bine, în pofida posibilității de a fi persecutați. În această lecție, cursanții vor discuta despre motivul pentru care trebuie să

arătăm dragoste și respect celor care se poartă urât cu noi datorită crezurilor noastre, precum Isus le-a arătat celor care L-au persecutat. Pe măsură ce urmăm exemplul Salvatorului, vom fi binecuvântați să avem curaj pentru a trăi și a apăra credința noastră și vom putea să îi ajutăm pe alții să se apropie de Domnul.

Lecturi suplimentare

- Dallin H. Oaks, „Să iubim și să trăim acceptând diferențele”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2014, p. 25-28.
- Jeffrey R. Holland, „Costul și binecuvântările uceniciei”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2014, p. 6-9.
- Robert D. Hales, „Curajul creștin: prețul de a fi discipol”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2008, p. 72-75.

Sugestii pentru predare

Matei 5:43-47; 9:9-13; 12:22-30; Marcu 3:1-6; 11:15-19; Ioan 11:43-53

Isus Hristos a fost persecutat deoarece făcea bine.

Începeți lecția adresându-le cursanților următoarea întrebare:

- Atunci când vă gândiți la viața perfectă a Salvatorului, care dintre lucrurile pe care Le-a făcut în viața muritoare vă impresionează cel mai mult?

După ce cursanții au răspuns, citiți (sau parafrazați) următoarea relatare despre două surori misionare, a vârstnicului Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli:

„Cu admirație și cuvinte de încurajare pentru toți care vor trebui să rămână fermi în aceste zile din urmă, mă adresez tuturor, în special tinerilor Bisericii, și vă spun că, dacă încă nu vi s-a întâmplat, vă veți vedea puși cândva în situația de a vă apăra credința sau poate chiar de a îndura unele nedreptăți pentru simplul fapt că sunteți membri ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urme. În astfel de momente va trebui să fiți atât curajoși, cât și civilizați.

De exemplu, o soră misionară mi-a scris recent: «Colega mea și cu mine am văzut un bărbat stând pe o bancă în centrul orașului, mâncându-și prânzul. În timp ce ne apropiam, el și-a ridicat privirea și a văzut ecusoanele noastre de misionare. Cu o expresie înfiorătoare pe chipul său, a sărit în picioare și și-a ridicat mâna să mă lovească. M-am ferit la timp, în schimb el a scuipat

mâncarea pe mine și a început să ne înjure folosind cele mai oribile cuvinte. Ne-am îndepărtat fără să spunem nimic. În timp ce încercam să îmi șterg mâncarea de pe față, am simțit cum am fost împrăscată cu piure de cartofi în ceafă. Uneori este dificil să fii misionar, deoarece chiar atunci am vrut să mă întorc, să-l apuc pe acel omuleț și să-i spun: HEI, CE CREZI CĂ FACI? Dar nu am făcut-o»” („Costul și binecuvântările uceniciei”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2014, p. 6).

Rugați cursanții să citească, în gând, Matei 5:43-47, căutând un principiu propovăduit de Isus în cuvântarea Sa de pe munte și pe care aceste surori misionare l-au pus în practică. (Puteți să le sugerați cursanților ca, pe măsură ce citesc, să pună în aplicare metoda de studiu al scripturilor de a înlocui numele, pentru a face mesajul acestor versete mai personal. Pentru a pune în aplicare această metodă, cursanții trebuie să pună numele lor în locul cuvintelor *ați și vă*.)

- Ce principiu a propovăduit Isus în aceste versete? (Cursanții pot folosi cuvinte diferite, dar trebuie să înțeleagă următorul principiu: **Dacă dorim să urmăm învățăturile lui Isus Hristos, trebuie să învățăm să ne iubim dușmanii și să fim buni cu cei care ne persecută.**)
- De ce este greu de pus în practică acest principiu al Evangheliei?

Scrieți, pe tablă, următoarea afirmație:

„[Isus] «umbla din loc în loc, făcea bine» (Faptele apostolilor 10:38) deși a fost disprețuit pentru aceasta” („Hristos Cel Viu: mărturia apostolilor”, *Ensign* sau *Liahona*, apr. 2000, p. 2).

Explicați că, deși Salvatorul a fost acceptat de mulți oameni, atât în Galileea, cât și în Iudeea, și mulți au văzut faptele Sale bune ca o mărturie a divinității Sale, alții l-au disprețuit și persecutat datorită faptelor Sale bune.

Scrieți, pe tablă, următoarele fragmente din scripturi sub coloana „Isus umbla din loc în loc, făcând bine”:

Matei 9:9-13

Matei 12:22-30

Marcu 3:1-6

Marcu 11:15-19

Ioan 11:43-53

Împărțiți membrii clasei în grupuri mici și desemnați fiecărui grup să studieze un fragment dintre cele scrise pe tablă. Rugați cursanții să identifice, în fiecare fragment, faptele bune făcute de Isus și modul în care oamenii au reacționat la ele. După ce le-ați acordat suficient timp, rugați-i să vă spună ce au descoperit.

Subliniați că aceste serii de fragmente din scripturi dezvăluie un tipar din viața Domnului, din care putem învăța. Adresați următoarea întrebare:

- Ce ați observat în legătură cu modul în care Salvatorul a reacționat la persecuțiile de care a avut parte?

Încurajați cursanții să-și folosească imaginația pentru a vizualiza evenimentele consemnate în fragmentele scripturale pe care le-au studiat. Apoi, adresați întrebarea:

- Ce gânduri sau sentimente ați fi putut avea dacă L-ați fi văzut pe Isus în acele situații?
- Ce credeți că ar dori Isus să învățați din cuvintele și faptele Sale de atunci? (Urmează un principiu pe care cursanții îl pot identifica: **Pe măsură ce vom căuta să urmăm exemplul Salvatorului de a face bine, va trebui, uneori, să îndurăm persecuții.**)

Matei 5:9-12, 21-24, 38-41; 6:14-15; 7:1-5, 12

Cum să reacționăm atunci când suntem persecutați

Spuneți cursanților că, în cuvântarea de pe munte, Isus Hristos i-a sfătuit pe ucenicii Săi cu privire la modul în care trebuie să reacționeze atunci când sunt persecutați. Scrieți, pe tablă, următoarea expresie și următoarele referințe scripturale și desemnați fiecărui cursant să citească cel puțin unul dintre fragmente. Rugați cursanții să identifice în fragmentele pe care le citesc un principiu propovăduit de Isus, care ar putea să îi îndrume în modul în care interacționează cu alții.

Cum să reacționăm atunci când suntem persecutați

Matei 5:9-12

Matei 5:21-24 (vezi, de asemenea 3 Nefi 12:22)

Matei 5:38-41; 7:12

Matei 6:14-15 (vezi de asemenea D&L 64:9-10)

Matei 7:1-5

După ce le-ați acordat timp suficient, rugați cursanții să explice principiile pe care le-au găsit și modul în care acestea se aplică în cadrul relațiilor noastre cu alți oameni. Pe măsură ce cursanții împărtășesc principiile pe care le-au identificat în Matei 5:21-24 (versiunea King James), subliniați că în 3 Nefi 12:22 și Traducerea lui Joseph Smith din Matei 5 se omite expresia „without a cause (fără motiv)” (Matei 5:22). (Pe măsură ce cursanții răspund, subliniați următorul adevăr: **Tatăl Ceresc se așteaptă să urmăm exemplul lui Isus Hristos atunci când suntem persecutați datorită crezurilor noastre.**)

Expuneți următoarele declarații ale vârstnicilor Jeffrey R. Holland și Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli:

„Apărați-vă crezurile în mod civilizată și cu înțelegere, dar apărați-le!” (Jeffrey R. Holland, „Costul și binecuvântările uceniciei”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2014, p. 9).

„Cei care-L urmează pe Hristos trebuie să fie exemple de comportament respectuos. Trebuie să-i iubim pe toți oamenii, să fim buni ascultători și să ne arătăm interesați de crezurile lor sincere. Deși putem să nu fim de acord, nu trebuie să fim dezagreabili. Poziția noastră și modul de comunicare nu trebuie să creeze conflicte. Trebuie să fim înțelepți când explicăm și ne susținem pozițiile și când ne manifestăm influența asupra altora ...

Când standardele noastre nu reușesc să convingă, trebuie să acceptăm rezultatele nefavorabile cu politețe (Dallin H. Oaks, „Să-i iubim pe ceilalți și să trăim acceptând diferențele”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2014, p. 27).

Discutați cu membrii clasei care sunt dificultățile care le putem întâmpina și care sunt binecuvântările pe care le putem primi atunci când urmăm sfaturile vârstnicilor Holland și Oaks. Apoi, invitați un cursant să citească, cu glas tare, Matei 5:9-12.

- Potrivit acestor versete, ce promisiuni ne-a făcut Isus care ne pot ajuta să reacționăm într-un mod asemănător cu al Său atunci când suntem persecutați datorită crezurilor noastre religioase?

Invitați cursanții să se gândească la modul în care pot să pună în practică una sau mai multe dintre învățăturile Salvatorului din cuvântarea de pe munte într-o relație pe care o au sau cum le-ar fi putut pune în practică într-o experiență din trecut. Întrebați dacă vreun cursant ar fi dornic să-și împărtășească gândurile membrilor clasei.

Oferiți fiecărui cursant o copie a următoarei declarații a vârstnicului Robert D. Hales, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli:

„Unii oameni cred, în mod greșit, că a răspunde cu tăcere, blândete, iertare și a depune o mărturie umilă sunt semne de pasivitate sau slăbiciune. Însă, pentru «[a iubi] pe vrăjmașii [noștri], [a binecuvânta] pe cei care [ne] blestemă, [a face bine] celor ce [ne] urăsc și [a ne ruga] pentru cei ce [ne] asupresc și [ne] prigonesc» (Matei 5:44) este nevoie de credință, tărie și, mai presus de toate, curaj creștin ...

Atunci când nu ne răzbunăm – când întoarcem și celălalt obraz și ne opunem sentimentelor de mânie – noi acționăm la fel ca Salvatorul. Demonstrăm dragostea Lui, care este singura putere care poate învinge dușmanul și poate răspunde acuzatorilor noștri fără să-i acuzăm la rândul nostru. Nu este o slăbiciune. *Acesta* este curajul creștin ...

Când răspundem celorlalți, fiecare situație va fi diferită. Din fericire, Domnul cunoaște inimile acuzatorilor noștri și modul cel mai eficient în care le putem răspunde. *Când ucenici adevărați*

caută îndrumare din partea Spiritului, ei primesc inspirație potrivită fiecărei situații. Și, în fiecare situație, ucenicii adevărați răspund în moduri care invită Spiritul Domnului ...

*În calitate de ucenici adevărați, prima noastră grijă trebuie să fie bunăstarea celorlalți, nu justificarea că noi avem dreptate. Întrebările și criticile ne dau ocazia de a ajunge la ceilalți și de a demonstra că ei sunt importanți pentru Tatăl Ceresc și pentru noi. Scopul nostru trebuie să fie acela de a-i ajuta să înțeleagă adevărul, nu de a apăra părerile noastre personale sau de a fi victorioși într-o dezbateră teologică. Mărturiile noastre din inimă alcătuiesc răspunsul cel mai puternic pe care-l putem da acuzatorilor noștri" („Curajul creștin: prețul de a fi ucenic", *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2008, p. 72, 73-74).*

Oferiți cursanților timp pentru a citi și a scoate în evidență principiile pe care vârstnicul Hales ni le-a predicat. Invitați-i să împărtășească ceea ce au aflat. Discutați unele dintre sau toate întrebările următoare:

- În ce fel modul în care ne comportăm cu alți oameni poate afecta relația lor cu Dumnezeu? (Ajutați cursanții să identifice următorul principiu: **Pe măsură ce urmăm exemplul Salvatorului de a răspunde cu dragoste și bunătate celor care ni se opun, noi putem să întărim relația lor și a noastră cu Dumnezeu.**)
- În ce fel, a-i trata pe alții în acest mod face parte din legământul pe care l-am făcut la botez cu Tatăl Ceresc? (Reprezintă un mod important prin care putem să fim martori ai lui Dumnezeu în toate timpurile, în toate lucrurile și în toate locurile [vezi Mosia 18:9].)

Întrebați cursanții dacă au avut parte de experiențe în care faptul de a urma exemplul și învățăturile Salvatorului le-a permis să ajute pe cineva să se apropie mai mult de Domnul. Invitați câțiva cursanți să-și împărtășească experiențele.

Încurajați cursanții să examineze relațiile lor cu ceilalți, să identifice o relație care poate fi îmbunătățită și să noteze felul în care vor aplica principiile discutate astăzi în acea relație.

Materiale de citit pentru cursanți

- Faptele apostolilor 10:38; Matei 5:9-12, 21-24, 38-41, 43-47; 6:14-15; 7:1-5.
- Jeffrey R. Holland, „Costul și binecuvântările uceniciei”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2014, p. 6-9.

LECȚIA 12

Miracole înfăptuite pe drumurile Palestinei

Introducere

„El a străbătut drumurile Palestinei, vindecându-i pe cei bolnavi, făcându-i pe orbi să vadă și înviindu-i pe morți” („Hristos Cel viu: mărturia apostolilor”, *Ensign* sau *Liahona*, apr. 2000, p. 2). Miracolele au reprezentat o parte importantă a slujirii pline de compasiune a Salvatorului în viața

muritoare dar, au fost, de asemenea, o dovadă a puterii și autorității Sale, oferind credibilitate spuselor Sale că El era Mesia. Exercițând credință în Isus Hristos, și noi putem fi martori sau beneficiari ai dragostei și compasiunii Salvatorului și puterii Sale manifestate sub forma miracolelor.

Lecturi suplimentare

- Dallin H. Oaks, „Miracles” („Miracole”), *Ensign*, iun. 2001, p. 6-17.
- Sydney S. Reynolds, „Un Dumnezeu al miracolelor”, *Liahona*, iul. 2001, p. 12-13.

Sugestii pentru predare

Marcu 1:39-42; 2:1-12; 5:1-8, 19, 22-43; 8:1-9; Luca 7:11-15; 3 Nefi 17:5-9

Salvatorul a înfăptuit miracole în timpul slujirii Sale în viața muritoare.

Scrieți, pe tablă, următoarele adevăruri: *a liniștit marea, a înviat morții și a alungat spiritele rele*. Întrebați cursanții care dintre aceste trei miracole înfăptuite de Salvator cred că este cel mai mare. După ce cursanții răspund, adăugați *a creat pământul* la lista de pe tablă și întrebați care este cel mai mare. Repetați exercițiul cu *a convertit suflete* și, în cele din urmă, *a suferit și a murit pentru păcatele noastre*.

Întrebați cursanții cum ar defini cuvântul *miracol*. După ce cursanții răspund, expuneți următoarea definiție și rugați un cursant să o citească cu glas tare:

„[Un miracol este un] eveniment extraordinar determinat de puterea lui Dumnezeu. Miracolele sunt un element important în lucrarea lui Isus Hristos. Ele includ: tămăduiri, aducerea celor morți la viață și învierea. Miracolele sunt parte a Evangheliei lui Isus Hristos. Credința este necesară pentru ca miracolele să se manifeste” (Ghid pentru scripturi, „Miracol”; scriptures.lds.org).

- Care sunt alte câteva exemple de miracole pe care Isus le-a înfăptuit în timpul slujirii Sale în viața muritoare? (Întocmiți, pe tablă, o listă cu răspunsurile cursanților.)
- De ce este important să recunoaștem cât de cuprinzătoare este puterea Salvatorului?

Scrieți, pe tablă, următoarele referințe scripturale și rugați cursanții să aleagă una pentru a o studia: *Marcu 1:40-42; Marcu 5:1-8, 19; Marcu 8:1-9; Luca 7:11-15; și 3 Nefi 17:5-9*. Rugați-i să identifice în fragmentul pe care l-au citit un miracol pe

care Salvatorul l-a înfăptuit și ceea ce acesta ilustrează despre puterea Sa. După ce le-ați acordat suficient timp, discutați următoarele întrebări:

- Despre ce miracol ați citit și ce ilustrează acesta despre puterea Salvatorului?
- Cum vă ajută să aveți credință în Salvator faptul că înțelegeți că El are puterea de a înfăptui miracole? (Pe măsură ce cursanții răspund, subliniați că profeții au prevăzut, cu sute de ani înainte de nașterea Sa, miracolele pe care Salvatorul le va înfăptui în timpul slujirii Sale pe pământ [vezi 1 Nefi 11:31; Mosia 3:5-6]. Această cunoaștere i-a ajutat pe cei care au trăit înainte de nașterea Sa să aibă credință mai mare în El.)

Rugați cursanții să revadă fragmentele pe care le-au studiat și să identifice motivul menționat pentru care Isus a înfăptuit miracolele. Discutați următoarele întrebări:

- Care a fost motivul menționat pentru care Salvatorul a înfăptuit miracolele despre care ați citit? (Permiteți câtorva cursanți să răspundă. Compasiunea Salvatorului este menționată în fiecare dintre exemple. Spuneți cursanților că, pe măsură ce învață să identifice în scripturi modele și teme precum acestea, ei își vor mări cunoașterea despre scripturi.
- În ce mod au demonstrat aceste miracole compasiunea Salvatorului?
- Ce importanță are cunoașterea faptului că, uneori, Salvatorul a înfăptuit miracole datorită mării Sale compasiunii? (În timp ce răspund cursanții, subliniați că, **pe măsură ce exercităm credință în Isus Hristos, putem să primim din puterea Sa mare și să simțim compasiunea Sa pentru noi.**)

Încheiați această parte a lecției invitând un cursant să citească Faptele apostolilor 10:38, în timp ce restul cursanților urmăresc în scripturile lor. Apoi, adresați cursanților întrebarea:

- Ce înseamnă că Isus a vindecat „pe toți cei care erau înrobiți puterii Diavolului”? (Această expresie poate face referire la miracolele făcute de Isus de a alunga diavolii și, de asemenea, la cel mai mare miracol dintre toate – vindecarea spirituală pe care Isus a adus-o tuturor celor care erau împovărați de păcat. Explicați că, deși vindecarea fizică a reprezentat o parte importantă din slujirea Salvatorului, efectele ei sunt temporare. Binecuvântarea vindecării spirituale a fost – și este – eternă.)

Marcu 2:1-12; 5:22-43

Credința în Isus Hristos aduce miracole în viețile noastre.

Spuneți cursanților că, deși este important să știm că Isus a înfăptuit miracole în timp ce „El a străbătut drumurile Palestinei” („Hristos Cel Viu: mărturia apostolilor”, p. 2), este poate mai important să știm că El continuă să înfăptuiască miracole astăzi. Rugați cursanții să citească, în gând, Eter 12:12, 18 și apoi, să noteze un principiu al Evangheliei pe care l-au învățat din aceste versete. Invitați câțiva cursanți să împărtășească membrilor clasei ceea ce au scris. (Răspunsurile trebuie să includă următorul adevăr: **Pe măsură ce exercităm credință în Isus Hristos, putem să fim martori ai puterii Sale miraculoase în viețile noastre.**)

Pentru a ajuta cursanții să cerceteze acest adevăr, scrieți, pe tablă, următoarele referințe scripturale: *Marcu 2:1-12; Marcu 5:22-24, 35-43; și Marcu 5:25-34.* (Notă.

Subliniați că aceste fragmente ilustrează un alt model sau o altă temă din scripturi.)
 Împărțiți membrii clasei în trei grupuri. Desemnați fiecărui grup să citească unul dintre fragmentele din scriptură scrise pe tablă, pentru a căuta moduri prin care credința în Isus Hristos a fost demonstrată. După ce cursanților li s-a acordat suficient timp, adresați întrebarea:

- Ce dovadă a credinței în Isus Hristos ați găsit?

Dați fiecărui cursant câte un exemplar al foii de prezentare „Vindecarea bolnavilor”.

Vindecarea bolnavilor

Vârstnicul Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat că este esențial să avem credință pentru ca miracolele să poată avea loc:

„Credința este esențială pentru vindecarea prin intermediul puterilor cerului. Chiar și Cartea lui Mormon ne învață că, «dacă nu ar fi deloc credință printre copiii oamenilor, Dumnezeu nu poate face nicio minune printre ei» (Eter 12:12) [vezi, de asemenea, 1 Nefi 7:12, D&L 35:9]. Într-o cuvântare notabilă despre administrarea rânduielilor pentru vindecarea celor bolnavi, președintele Spencer W. Kimball a spus: «Nevoia de credință este adesea subestimată. Cel bolnav și familia acestuia par să depindă adesea în întregime de puterea preoției și de darul vindecării, pe care ei speră să le aibă frații care administrează, pe când responsabilitatea mai mare este a celui care este binecuvântat... Atunci când acea persoană este conștientă și responsabilă, lucrul principal este credința persoanei. „Credința ta te-a tămăduit” [Matei 9:22] a fost un lucru atât de des repetat de Învățător, încât aproape a devenit un refren» [„President Kimball Speaks Out on Administration to the Sick”, *New Era*, oct. 1981, p. 47]” („Vindecarea bolnavilor”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2010, p. 49).

Vârstnicul Dallin H. Oaks ne-a amintit că o parte importantă a credinței este dorința de a accepta voia lui Dumnezeu:

„În timp ce exercităm puterea de netăgăduit a preoției lui Dumnezeu și în timp ce prețuim promisiunea Sa că El ne va auzi și va răspunde la rugăciunile oferite cu credință, trebuie să ne amintim mereu că credința și puterea de vindecare a preoției nu pot aduce un rezultat care este în dezacord cu voința Sa a Căruia preoție este. Acest principiu este predat în revelația ce îndrumă vârstnicii Bisericii să își așeze mâinile asupra celor bolnavi. Promisiunea Domnului este că «acela care are credință în Mine pentru a fi vindecat, și nu este osândit la moarte, va fi vindecat» (D&L 42:48; subliniere adăugată). În mod asemănător, într-o altă revelație din zilele noastre, Domnul declară că, atunci când cineva «cere potrivit voinței lui Dumnezeu... se îndeplinește întocmai cum cere» (D&L 46:30) [vezi, de asemenea, 1 Ioan 5:14; Helaman 10:5].

Din toate acestea învățăm că până și slujitorii Domnului, în timp ce exercită puterea Sa divină într-o împrejurare în care există suficientă credință pentru vindecare, nu pot oferi o

binecuvântare a preoției care va face ca persoana să fie vindecată, dacă acea vindecare nu este voința Domnului.

În calitate de copii ai lui Dumnezeu, cunoscând dragostea Sa măreață și cunoașterea Sa supremă cu privire la ce este cel mai bine pentru bunăstarea noastră eternă, noi ne încredem în El. Primul principiu al Evangheliei este credința în Domnul Isus Hristos, iar credința înseamnă încredere. Am simțit acea încredere într-o cuvântare pe care vărul meu a oferit-o la înmormântarea unei adolescente care a murit din pricina unei boli grave. El a rostit aceste cuvinte care, la început m-au uimit și, apoi, m-au edificat: «Știu că a fost voia Domnului ca ea să moară. A avut parte de o îngrijire medicală bună. A primit binecuvântări ale preoției. Numele ei a fost pe listele de rugăciune din templu. S-au spus sute de rugăciuni pentru ca ea să-și recapete sănătatea. Și știu că, în această familie, există suficientă credință ca ea să fi fost vindecată dacă nu ar fi fost voința Domnului să o ia acasă acum». Am simțit aceeași încredere în cuvintele tatălui unei alte adolescente speciale care a murit de cancer. El a declarat: «Credința familiei noastre este în Isus Hristos și aceasta nu depinde de rezultat». Aceste învățături sunt adevărate. Facem tot ce putem pentru vindecarea unei persoane dragi nouă, iar apoi, ne încredem în Domnul pentru a obține un rezultat" („Vindecarea bolnavilor”, *Ensign* sau *Liahona* mai 2010, p. 50).

Pentru a ajuta cursanții să înțeleagă necesitatea credinței în înfăptuirea miracolelor, rugați un cursant să citească, cu glas tare, de pe foaia de prezentare, prima afirmație din articolul vârstnicului Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli. Apoi, adresați întrebarea:

- Ce adevăruri importante ne-a învățat vârstnicul Oaks despre credință?

Pentru a dobândi mai multe cunoștințe de la vârstnicul Oaks, citiți sau parafrazați a doua afirmație din articol. Menționați că vârstnicul Oaks a oferit aceste remarci deținătorilor preoției. Discutați următoarele întrebări:

- Ce a spus vârstnicul Oaks că se cere de la noi atunci când ne rugăm cu credință pentru ca un miracol să se întâmple?
- De ce este important să știm că ceea ce dorim trebuie să fie în acord cu voia Tatălui Ceresc?

Depuneți mărturie despre faptul că miracolele încă au loc în zilele noastre. Împărtășiți cursanților următoarea declarație a vârstnicului Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli:

„Miracole au loc în fiecare zi în lucrarea Bisericii noastre și în viețile membrilor noștri. Mulți dintre dumneavoastră au fost martori la aceste miracole, poate mai mulți decât credeți” („Miracles”, *Ensign*, iun. 2001, p. 6).

- De ce credeți că nu recunoaștem întotdeauna miracolele care apar în viețile noastre? (În timp ce cursanții răspund, subliniați că puține miracole implică manifestări spectaculoase ale puterii Domnului. Multe miracole sunt relativ mici și se petrec în mod discret. [Vezi Sydney S. Reynolds, „Un Dumnezeu al miracolelor”, *Liahona*, iul. 2001, p. 12-13.]
- Ce arată aceste miracole mici, care au loc în mod discret, despre interesul Tatălui Cereș și al lui Isus Hristos față de noi?
- Ce exemple de miracole „mici” sau „de zi cu zi” vă vin în minte? (Dacă nu există răspunsuri, împărtășiți unele dintre cele menționate de sora Sydney S. Reynolds, din președinția generală a Societății Primare, în „Un Dumnezeu al miracolelor” [*Liahona*, iul. 2001, p.12-13].)

Invitați cursanții să răspundă, în scris, la următoarele întrebări:

- Ce puteți face pentru a recunoaște mai bine și a avea o recunoștință mai mare pentru miracolele Domnului – mici și mari – din viața voastră?

Încurajați cursanții să se roage și să se gândească la modul în care pot acționa potrivit celor scrise de ei. Încheiați lecția întrebând dacă dorește cineva să-și împărtășească mărturia despre Salvator și dragostea pe care au simțit-o din partea Sa și pentru El.

Materiale de citit pentru cursanți

- Marcu 1:39-42; 2:1-12; 5:1-8, 19, 22-43; 8:1-9; Luca 7:11-15; 1 Nefi 11:31; Mosia 3:5-6; 3 Nefi 17:5-9.
- Sydney S. Reynolds, „Un Dumnezeu al miracolelor”, *Liahona*, iul. 2001, p. 12-13.

LECȚIA 13

Isus Hristos a chemat doisprezece apostoli

Introducere

În timpul slujirii Sale din viața muritoare, Isus Hristos a chemat, rânduit și împuternicit doisprezece apostoli. El le-a conferit chei ale preoției și ei au primit o mărturie despre divinitatea Sa. Sub îndrumarea Salvatorului, apostolii au ajutat la conducerea lucrării Bisericii și au fost pregătiți

pentru momentul în care El nu va mai fi pe pământ. Această lecție are rolul de a explora autoritatea preoției Salvatorului și modul în care El i-a pregătit pe apostoli să conducă Biserica.

Lecturi suplimentare

- Boyd K. Packer, „Cei Doisprezece”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2008, p. 83-87.
- Edward J. Brandt, „And He Gave Some, Apostles”, *Liahona*, sept. 2001, p. 32-39.

Sugestii pentru predare

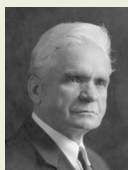
Matei 10:1-8; 16:15-19; 17:1-8; Ioan 15:16

Isus Hristos a conferit chei ale preoției ucenicilor Săi

Începeți lecția adresând următoarele întrebări:

- Cum putem să recunoaștem persoane care au autoritatea să conducă în comunitățile noastre?
- În ce mod putea o persoană care a trăit în vremea lui Isus Hristos să recunoască autoritatea Sa? (Răspunsurile posibile pot include: puterea, miracolele și învățăturile Sale.)

Rugați membrii clasei să se gândească la această întrebare: „Cum, când și de la cine a primit Salvatorul Preoția lui Melhisedec?” Apoi, împărtășiți următoarele afirmații ale vârstnicilor B. H. Roberts (1857-1933), din Cei Șaptezeci, și Bruce R. McConkie (1915-1985), din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli:

„Acest fragment [D&L 107:2-4] stabilește în mod clar faptul că Preoția lui Melhisedec a existat înaintea marelui înalt preot Melhisedec, doar că era cunoscută sub un alt nume, *anume* – « Preoția Sfântă, după Ordinul Fiului lui Dumnezeu ». Aceasta ne spune că era același fel și același ordin de preoție pe care Fiul lui Dumnezeu o deținea. Dar aceasta era înainte de zilele lui Melhisedec, înainte de Avraam, așadar cu sute de ani înainte de nașterea lui Hristos în lume... Prin urmare, Isus, a deținut preoția pe care acum o numim Preoția lui Melhisedec înainte ca El să apară în această lume și, fără îndoială, înainte chiar ca lumea să fie creată... dar «cum, unde și de la cine» a primit-o niciun om nu știe, poate doar ultimul lucru, *anume*, «de la cine». El trebuie să o fi primit, bineînțeles, de la Dumnezeu” (B. H. Roberts, *Improvement Era*, mai, 1908, p. 557).

„Dar în ceea ce privește slujirea Sa în viața muritoare, Hristos... a primit Preoția lui Melhisedec aici, pe pământ, și a fost rânduit la oficiul de înalt preot, stabilind un exemplu pentru alții și fiind în toate lucrurile un prototip al salvării” (Bruce R. McConkie *Doctrinal New Testament Commentary*, volumul 3 [1973], p. 157).

Expuneți următoarea întrebare sau scrieți-o pe tablă și rugați cursanții să caute răspunsuri în Matei 10:1-8 și Ioan 15:16:

- *Ce autoritate a conferit Isus Hristos apostolilor Săi?*
- *Ce le permite această autoritate să facă?*

După ce le-ați acordat suficient timp, invitați cursanții să se împartă în echipe de câte doi și să împărtășească membrului echipei lor ceea ce au găsit. Apoi, rugați câțiva cursanți să împărtășească răspunsurile lor celorlalți membri ai clasei. Ajutați cursanții să înțeleagă că **Isus le-a oferit apostolilor Săi autoritatea preoției, care le va permite să facă aceleași lucruri pe care l-au văzut pe El făcându-le.**

Invitați un cursant să citească, cu glas tare, Matei 16:15-19. Adresați întrebarea:

- Cum a recunoscut Petru autoritatea lui Isus? (Prin revelație, care reprezintă același mod prin care ucenicii din perioada modernă recunosc autoritatea Sa.)
- Ce a promis Isus că îi va da lui Petru?

Invitați câțiva cursanți să citească pe rând, cu glas tare, Matei 17:1-8. Apoi, adresați întrebarea:

- De ce au apărut Moise și Ilie lui Petru, Iacov și Ioan?

Pentru a ajuta cursanții să răspundă la această întrebare, expuneți următoarea afirmație a profetului Joseph Smith (1805-1844) și pe cea a președintelui Joseph F. Smith (1838-1918):

„Salvatorul, Moise și Elias [Ilie] le-au dat cheile lui Petru, Iacov și Ioan pe munte, când ei au fost schimbați la față înaintea Sa” (*Învățăături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* [2007], p. 110).

„Preoția înseamnă, în general, autoritatea dată omului de a acționa în numele lui Dumnezeu. Fiecare bărbat rânduit la oricare grad al preoției are această autoritate delegată lui.

Dar este necesar ca fiecare acțiune realizată sub această autoritate să fie făcută la timpul și la locul potrivit, în mod corect și potrivit ordinii corecte. Puterea de a conduce aceste lucrări constituie *cheile preoției*” (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith* [1998], p. 141).

Church: Joseph F. Smith [1998], p. 141).

Subliniați că, în Doctrină și legăminte 110, învățăm că Moise și Ilie au apărut, de asemenea, profetului Joseph Smith și lui Oliver Cowdery în templul Kirtland și le-au conferit chei ale preoției. Această relatare din Doctrină și legăminte ne ajută să înțelegem ce s-a petrecut pe Muntele Schimbării la Față. Sugerați cursanților să scrie *Doctrină și legăminte 110:13-16* ca referință pe marginea paginii, lângă Matei 17:1-8.

Urmăriți progresul adresând următoarele întrebări:

- De ce ar fi important pentru apostolii lui Isus să aibă chei ale preoției?
(Cursanții pot folosi cuvinte diferite, dar trebuie să formuleze următorul adevăr:
Isus a conferit chei ale preoției apostolilor Săi, pentru ca ei să aibă autoritate să conducă Biserica, atât înainte, cât și după moartea Sa.
Subliniați că, **din perspectivă eternă, cheile sunt esențiale în stabilirea și păstrarea ordinii în Biserica Domnului, prin aceasta ajutând la înfăptuirea nemuririi și vieții eterne a omului.**)
- În ce mod a contribuit experiența pe care Petru, Iacov și Ioan au trăit-o pe Muntele Schimbării la Față la pregătirea lor pentru a conduce Biserica după moartea Salvatorului?

Explicați că, în Matei 18:18-19, învățăm că tuturor apostolilor lui Isus Hristos le-au fost conferite chei ale preoției.

Matei 18:21-22; 26:51-56; Marcu 4:35-41; 5:25-43; 9:25-29; Luca 9:51-56; 24:44-48; Ioan 13:4-17; 21:15-17

Isus Hristos i-a pregătit pe apostolii Săi pentru a conduce Biserica

Scrieți, pe tablă, următoarea afirmație:

Înainte de moartea Sa, Isus Hristos i-a pregătit pe apostolii Săi pentru a conduce Biserica.

Apoi, adresați întrebarea:

- Ce aveau nevoie să învețe apostolii lui Isus pentru a putea conduce Biserica?

Scrieți, pe tablă, unele dintre sau toate referințele scripturale următoare:

Matei 18:21-22

Matei 26:51-56

Marcu 4:35-41

Marcu 5:25-34

Marcu 5:35-43

Marcu 9:25-29

Luca 9:51-56

Luca 24:44-48

Ioan 13:4-17

Ioan 21:15-17

Desemnați cursanții să lucreze în echipe de câte doi pentru a studia unul sau două dintre aceste fragmente și pentru a se gândi ce principii ar fi putut învăța apostolii din experiențele pe care le-au avut cu Salvatorul. Apoi, invitați cursanții să împărtășească membrilor clasei ceea ce au discutat. Puteți scrie răspunsurile lor pe tablă. Adresați întrebări care să verifice progresul cursanților, precum următoarele:

- De ce ar fi important pentru apostoli să învețe aceste principii?
- Cum credeți că i-a pregătit Salvatorul pe apostolii din perioada modernă să slujească?
- Cum vă ajută să aveți încredere în sfatul lor faptul de a ști că Isus Hristos îi îndrumă pe apostolii Săi?

Faptele apostolilor 1:8, 21-22; Doctrină și legăminte 107:23

Apostolii din perioada modernă depun mărturie adevărată despre Isus Hristos

Spuneți cursanților că Faptele apostolilor 1 conține o relatare despre modul în care apostolii l-au ales pe înlocuitorul lui Iuda Iscarioteanul după învierea Salvatorului. Invitați cursanții să citească Faptele apostolilor 1:21-22 și să identifice cerințele pe care noul apostol trebuia să le îndeplinească.

- Care erau lucrurile care îl calificau pe noul apostol? (El „[i-a] însoțit în toată vremea [pe apostoli]” și era un „martor al învierii [Salvatorului]”.)
- Potrivit versetului 22, ce va fi rânduit să facă noul apostol? (Invitați cursanții să citească Faptele apostolilor 1:8 pentru a le arăta că aceasta era o însărcinare pe care Isus a dat-o tuturor apostolilor Săi.)

Rugați cursanții să revadă următoarele fragmente și să identifice ceea ce acestea au în comun: Faptele apostolilor 2:22-24, 32; Faptele apostolilor 3:12-16; Faptele apostolilor 4:31-33; și Faptele apostolilor 5:29-32. După ce le-ați acordat suficient timp, rugați-i să discute despre ceea ce au aflat. (Asigurați-vă că ei înțeleg faptul că apostolii și-au îndeplinit însărcinarea de a depune mărturie despre Isus Hristos.)

Invitați cursanții să se gândească la modul în care însărcinarea apostolilor din perioada modernă este similară celei a apostolilor din vechime. Rugați un cursant să citească, cu glas tare, Doctrină și legăminte 107:23. Apoi, adresați membrilor clasei întrebarea:

- Ce doctrină învățăm din acest verset? (Cursanții trebuie să recunoască faptul că apostolii sunt însărcinați să fie martori speciali ai numelui lui Hristos în toată lumea.)
- Cum i-ați văzut pe apostolii din perioada modernă îndeplinind această responsabilitate?

Invitați un cursant să citească, cu glas tare, următoarea declarație a președintelui Boyd K. Packer, președintele Cvorumului celor Doisprezece Apostoli:

„După toți anii pe care i-am trăit și în care am predat și am slujit, după milioanele de kilometri pe care i-am străbătut în întreaga lume, după toate experiențele avute, există un adevăr mareț pe care îl voi împărtăși. Acesta este mărturia mea despre Salvatorul Isus Hristos ...

Îmi depun mărturia că Salvatorul trăiește. Eu îl cunosc pe Domnul. Eu sunt martorul Său. Cunosc marele Său sacrificiu și dragostea Sa veșnică pentru toți copiii Tatălui Ceresc. Îmi depun mărturia mea specială, cu umilință, dar cu siguranță absolută („Mărturia”, *Ensign* sau *Liahona* mai 2014, p. 97).

- Când ați simțit puterea mărturiei despre Isus Hristos a unui apostol și în ce mod v-a influențat aceasta propria mărturie?
- Cum puteți ști că mărturia depusă de apostolii din perioada modernă despre Isus Hristos este adevărată? (Cursanții trebuie să înțeleagă următorul adevăr: **Prin intermediul Duhului Sfânt, eu pot să știu că mărturia despre Isus Hristos depusă de apostolii în viață este adevărată.**)

Îndemnați cursanții să aleagă o mărturie despre Hristos împărtășită de un apostol din perioada modernă și să identifice, rugându-se, pe cineva căruia s-o împărtășească. Încurajați-i să depună mărturie că mesajul apostolilor este adevărat.

Materiale de citit pentru cursanți

- Matei 10:1-8; 16:15-19; 17:1-8; Faptele apostolilor 1:21-22; 2:22-24, 32; 3:12-16; 4:31-33; 5:29-32; Doctrină și legăminte 107:23.
- Boyd K. Packer, „Cei Doisprezece”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2008, p. 83-87.

LECȚIA 14

Isus Hristos este Mesia

Introducere

Profeții din Vechiul Testament au mărturisit despre venirea lui Mesia – un descendent al regelui David, care va izbăvi poporul Său. Isus Hristos a fost „Marele lehovă din Vechiul Testament, Mesia din Noul Testament” (Hristos Cel Viu: mărturia apostolilor”, *Ensign* sau *Liahona*, apr. 2000, p. 2). În

această lecție, cursanții vor studia unele dintre profețiile despre Isus Hristos din Vechiul Testament și vor afla modul în care unele persoane au răspuns la invitația de a-L accepta sau a-L respinge pe Isus Hristos ca Mesia.

Lecturi suplimentare

- G. Homer Durham, „Jesus the Christ: The Words and Their Meaning”, *Ensign*, mai 1984, p. 14-16.
- „The Divine Mission of Jesus Christ: Messiah”, *Ensign* sau *Liahona*, aug. 2014, p. 7.

Sugestii pentru predare

Isaia 61:1-2; Luca 4:16-24

Isus Hristos vestește că El este Mesia.

Întrebați cursanții dacă au primit vreodată o veste pe care o așteptau de mult sau dacă au revăzut un prieten sau membru al familiei după mult timp. Spuneți cursanților că, în lecția de astăzi, vor studia despre o experiență similară, care a avut loc printre iudeii din vechime. Invitați un cursant să citească, cu glas tare, Isaia 61:1-2. Apoi, adresați întrebarea:

- Despre cine este această profeție?

Arătați prezentarea video „Jesus Declares He Is the Messiah” (Isus declară că El este Mesia) (3:24) din seria *The Life of Jesus Christ Bible Videos* (Prezentări video inspirate din Biblie – viața lui Isus Hristos). (Descărcați și vizionați prezentarea video înainte de începerea lecției.) Rugați cursanții să urmărească în scripturile lor în Luca 4:16-21 pe măsură ce vizionează prezentarea video.

După prezentarea video, adresați întrebarea:

- Cum ați rezuma mesajul Salvatorului oferit în Nazaret în acea zi? (Pe măsură ce cursanții răspund, asigurați-vă că discuția se concentrează asupra versetului 18 și a versetului 21.)
- Care credeți că este înțelesul expresiilor „M-a uns” și „Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din scriptură pe care le-ați auzit”? (Pentru a ajuta cursanții să înțeleagă că **Mesia și Hristos înseamnă „Cel Uns”**, invitați-i să citească definiția cuvântului „Mesia” din Ghidul pentru scripturi (vezi scriptures.lds.org).
- În ce mod a îndeplinit Isus profeția pe care El a citat-o din Isaia (vezi versetele 18-19)?

Matei 21:1-11*Isus Hristos a venit ca Mesia*

Expuneți sau scrieți pe tablă următoarele referințe scripturale și invitați cursanții să aleagă una sau două pentru a le studia. Pe măsură ce cursanții compară și confruntă fragmentele pe care le-au ales, rugați-i să se gândească de ce sunt grupate fragmentele și ce ne învață acestea despre Isus Hristos.

Isaia 7:14; Matei 1:21-23

Mica 5:2; Luca 2:4-7

Zaharia 9:9; Matei 21:6-11; Ioan 12:12-15

Psalmii 22:16, 18; Matei 27:35

Isaia 53:9; Matei 27:59-60; Ioan 19:18, 38-42

Invitați cursanții să împărtășească ce au aflat. (Deși pot folosi cuvinte diferite, cursanții trebuie să arate că au înțeles faptul că **Isus Hristos a venit, a trăit și a murit, împlinind astfel profeții mesianice.**) Subliniați că acest adevăr este ceea ce Salvatorul a vestit în Nazaret. Citiți, cu glas tare, Luca 4:28-29. Apoi, adresați întrebarea:

- Cum au reacționat oamenii aflați în sinagoga din Nazaret la anunțul făcut de Isus?

Spuneți cursanților că, după câțiva ani, Isus a avut parte de o reacție complet diferită, venită din partea unor oameni din Ierusalim. Invitați câțiva cursanți să citească pe rând, cu glas tare, Matei 21:1-11. Înainte ca aceștia să citească, încurajați membrii clasei să-și imagineze că participă la evenimentul descris în acest fragment. Explicați cursanților că, pe măsură ce învață să vizualizeze evenimentele descrise în scripturi, îi vor oferi Duhului Sfânt ocazii suplimentare pentru a-i învăța.

- De ce au reacționat oamenii din Ierusalim așa? (L-au recunoscut pe Isus ca fiind mult așteptatul Mesia.)
- Cum credeți că ați fi reacționat?

Subliniați cuvântul *Osana* din versetul 9; apoi, împărtășiți următoarea definiție:

„[Osana este un] cuvânt din ebraică înseamnând «te rugăm, salvează-ne»; este folosit în preamărire și rugăciune...

La intrarea triumfătoare a Domnului în Ierusalim, mulțimile au strigat «Osana» și au aruncat ramuri de palmier pentru ca Isus să pășească pe ele, demonstrând astfel că înțelegeau că Isus era același Domn care mântuise Israelul din vechime. (Psalmi 118:25-26; Matei 21:9, 15; Marcu 11:9-10; Ioan 12:13). Acești oameni au recunoscut în Hristos pe mult așteptatul Mesia. Cuvântul *osana* a devenit o expresie a sărbătoririi lui Mesia în toate timpurile (1 Nefi 11:6; 3 Nefi 11:14-17). Strigătul *osana* a fost inclus în dedicarea Templului de la Kirtland (D&L 109:79) și acum face parte din dedicarea templelor moderne” (Ghid pentru scripturi, „Osana”; scriptures.lds.org).

Expuneți următoarele scopuri ale profețiilor mesianice (adaptate după Bruce R. McConkie, *The Promised Messiah: The First Coming of Christ* [1978], p. 28-32):

1. Profețiile mesianice le-au permis celor care au trăit înainte de nașterea lui Isus Hristos să aibă credință în El și, astfel, să îi ajute să obțină salvarea (vezi 1 Nefi 10:4-6; 2 Nefi 25:18-20, 26; Mosia 3:13).
2. Profețiile mesianice le-au permis celor care au fost contemporani cu Hristos să recunoască că El era cel care împlinea acele profeții și, astfel, să îi ajute să obțină salvarea (vezi Ioan 4:25, 29).
3. Profețiile mesianice îi ajută pe cei care au trăit după ce Isus Hristos și-a terminat slujirea în viața muritoare să știe că El a fost cel care a îndeplinit acele profeții și, astfel, să îi ajute să obțină salvarea (vezi Faptele Apostolilor 3:12-18; 26:22-23).

- Pe măsură ce vă gândiți la aceste trei scopuri, în ce mod vă poate fi de folos să identificați în scripturi profeții mesianice și să-L vedeți pe Hristos ca cel care îndeplinește acele profeții?

Ioan 6:5-69

Urmându-L pe Isus Hristos ca Mesia

Amintiți că iudeii care trăiau în perioada Noului Testament credeau că Mesia va veni într-o zi, pentru a salva poporul Său și că El va fi un descendent al lui David. Mulți credeau că El îi va elibera din robia romană la fel cum Iehova îi eliberase pe israeliți din Egipt.

Invitați cursanții să parcurgă repede relatarea din Ioan 6:5-15. Adresați întrebările:

- Ce miracole a înfăptuit Isus în această relatare?
- Cum ați descrie reacția oamenilor, consemnată în versetele 14-15?
- De ce credeți că au reacționat în acest mod?

Împărtășiți următoarea afirmație a vârstnicului Bruce R. McConkie (1915-1985), din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli:

„Exista o tradiție, predicată de rabini și bine înrădăcinată în mintea oamenilor, că, atunci când Mesia va veni, îi va hrăni cu pâine din cer” (*The Mortal Messiah*, 4 volume [1979-1981], 2:367).

Explicați că, asemănător momentului în care Iehova i-a hrănit pe copiii lui Israel cu mană (vezi Exodul 16), atunci când Isus a hrănit mulțimea cu cinci pâini din orz și doi pești, mulți au interpretat miracolul său ca pe un semn că El era Mesia.

Invitați câțiva cursanți să citească pe rând, cu glas tare, din Ioan 6:31-32, 49-53, 60, 66. Rugați membrii clasei să urmărească în scripturile lor și să caute modul în care au reacționat oamenii față de Isus a doua zi și modul în care El le-a răspuns.

- De ce credeți că mulți l-au respins pe Isus în acea zi?
- Ce nu au reușit să înțeleagă? (Isus era sursa vieții spirituale; El era Pâinea Vieții.)

Invitați un cursant să citească, cu glas tare, Ioan 6:67-69. Apoi, adresați membrilor clasei întrebările:

- Ce a mărturisit Petru în versetul 69?
- În ce mod mărturia lui Petru despre Salvator i-a influențat viața?

Scrieți, pe tablă, următoarea afirmație incompletă și întrebați cursanții cum ar completa-o: **Dacă îl acceptăm pe Isus Hristos ca Mesia, atunci**

După ce au răspuns câțiva cursanți, invitați un cursant să citească, cu glas tare, următoarea afirmație a președintelui David O. McKay (1873-1970):

„Ceea ce gândiți, în mod sincer, în inimile dumneavoastră, despre Hristos, va hotărî cine sunteți, va hotărî într-o mare măsură care vor fi acțiunile dumneavoastră. Nicio persoană nu poate studia această personalitate divină și accepta învățăturile Sale fără a deveni conștientă de o influență înălțătoare și purificatoare înăuntrul său” (*Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* [2003], p. 7).

Acordați cursanților suficient timp pentru a scrie ceea ce cred despre Hristos.

Invitați câțiva cursanți să împărtășească ceea ce au scris.

Încurajați cursanții să mediteze la ceea ce pot face în această săptămână pentru a-și demonstra credința lor în Isus Hristos.

Materiale de citit pentru cursanți

- Matei 21:1-11; Luca 4:16-24; Ioan 6:5-15, 31-32, 49-53, 66-69.
- G. Homer Durham, „Jesus the Christ: The Words and Their Meaning”, *Ensign*, mai 1984, p. 14-16.

LECȚIA 15

Isus Hristos a instituit Împărtășania

Introducere

În declarația „Hristos Cel Viu: mărturia apostolilor”, este consemnat: „[Isus Hristos] a instituit împărtășania pentru a reaminti de marele Său sacrificiu ispășitor” (*Ensign* sau *Liahona*, apr. 2000, p. 2-3). Când luăm din împărtășanie, ni se

amintește că Salvatorul a sângerat din fiecare por și a murit pentru noi; de asemenea, ne înnoim legămintele făcute cu Domnul.

Lecturi suplimentare

- Dallin H. Oaks, „Adunarea de împărtășanie și împărtășania”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2008, p. 17-20.
- Jeffrey R. Holland, „This Do in Remembrance of Me”, *Ensign*, nov. 1995, p. 67-69.

Sugestii pentru predare

Matei 26:26-28, Luca 22:15

Isus Hristos a instituit un nou legământ

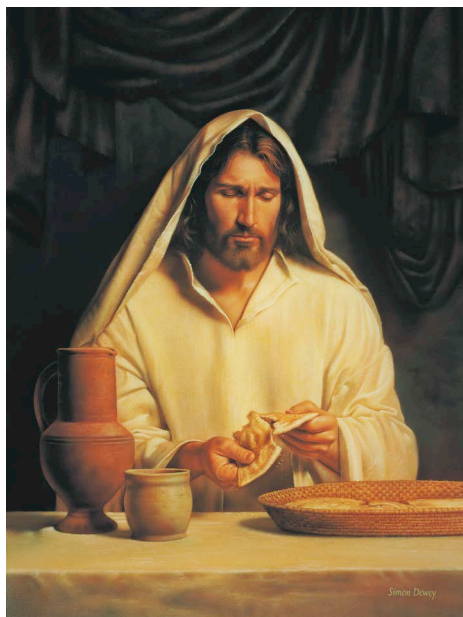
Expuneți imaginea alăturată sau o altă imagine în care este reprezentată Cina cea de taină și invitați un cursant să explice ce eveniment este reprezentat în poză:

Întrebați cursanții:

- Cum v-ați simți dacă Însuși Salvatorul ar pregăti, binecuvânta și v-ar oferi împărtășania?

Invitați un cursant să citească, cu glas tare, Luca 22:15. Încurajați membrii clasei ca, pe parcursul lecției, să se gândească la motivul pentru care Salvatorul a dorit să mănânce Paștele împreună cu apostolii Săi.

Invitați un cursant să citească, cu glas tare, Matei 26:26-28 și invitați membrii clasei să urmărească în scripturile lor. Definiți cuvântul *testament* explicând că a fost tradus dintr-un cuvânt din limba greacă care înseamnă „legământ” (sugerați cursanților să scrie această definiție pe marginea propriilor scripturi). Discutați următoarea întrebare:

- Dacă Isus a instituit un nou testament sau legământ, care a fost legământul înlocuit?

Următoarea informație va oferi cunoștințe generale sau contextuale, care vă vor fi de folos în discuția voastră: În vechime, când Iehova a făcut legământul Său cu copiii lui Israel, Moise i-a învățat cuvintele lui Iehova și oamenii au făcut legământ să se supună acelor cuvinte. Apoi, Moise a oferit un animal drept jertfă, a luat sânge de la acel animal și a stropit poporul cu el, spunând: „Iată sângele legământului pe care l-a făcut Domnul cu voi pe temeiul tuturor acestor cuvinte”. (Vezi Exodul 24:3-8.) Isus a făcut referire la afirmația lui Moise atunci când ne-a învățat că a instituit un nou legământ cu copiii lui Dumnezeu prin vărsarea sângelui Său (la fel cum stropitul cu sângele animalelor a simbolizat intrarea copiilor lui Israel în vechiul legământ făcut cu Iehova). Atunci când Isus a oferit paharul cu vin apostolilor Săi, El a făcut aceasta ca semn al împlinirii vechiului legământ și instituirii celui nou (vezi Evrei 9:12-15). Legea lui Moise (vechiul legământ) a reprezentat, în multe feluri, o mare profeție despre Mesia. Isus Hristos a reprezentat împlinirea acelei profeții (vezi 2 Nefi 11:4, Iacov 4:5, Alma 34:13-14), mai ales în ceea ce privește faptul că El a împlinit scopul suprem al acelei legi prin sacrificiul Său ispășitor.

- Asupra cărui lucru ne atrage atenția darul de sânge atât din vechiul, cât și din noul legământ? (Ispășirea lui Isus Hristos și vărsarea sângelui Său pentru iertarea păcatelor noastre.)

Expuneți următoarea declarație a vârstnicului Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, și invitați un cursant să o citească cu glas tare:

„Împărtășania este rânduiala care a înlocuit jertfele și arderile din legea mozaică și cu ea a venit promisiunea Salvatorului: «Și oricine va veni către Mine cu inima frântă și cu spiritul smerit, pe acela îl voi boteza Eu cu foc și cu Duhul Sfânt» (3 Nefi 9:20)” („Adunarea de împărtășanie și împărtășania”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2008, p. 19).

- Cum ați rezuma adevărurile despre Cina cea de taină discutate până acum? (Pe măsură ce cursanții răspund, subliniați că **Isus Hristos a împlinit vechiul legământ și a instituit noul legământ prin intermediul împărtășaniei.**)

Luca 22:14-20, 3 Nefi 18:7, 11

Împărtășania ne ajută să ne amintim de Salvator

Împărțiți cursanții în echipe de câte doi. Invitați fiecare pereche să citească Luca 22:19-20 și 3 Nefi 18:7, 11. Rugați-i să identifice un alt motiv (în plus față de stabilirea noului legământ) pentru care Salvatorul a instituit împărtășania. Discutați următoarele întrebări:

- Ce motiv a oferit Salvatorul pentru instituirea împărtășaniei? (Cursanții trebuie să identifice următorul adevăr: **Pe măsură ce luăm din împărtășanie, noi trebuie să ne amintim de Salvator.**)

- De ce credeți că este important să facem efortul să ne amintim de Salvator în timp ce luăm din împărtășanie?
- Dacă eșuăm să ne aducem aminte de Salvator și de ceea ce a făcut pentru noi, ce sens are împărtășania?

Oferiți cursanților câte un exemplar al foii de prezentare alăturată, care conține o parte dintr-o cuvântare a vârstnicului Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli. Invitați cursanții să citească această cuvântare în gând. După ce le-ați acordat suficient timp, discutați următoarele întrebări:

- Ce sfat ați oferi cuiva care are dificultăți să se concentreze asupra Salvatorului și a sacrificiului Său în timpul administrării împărtășaniei? (Pe măsură ce cursanții răspund, subliniați că, dacă vom căuta ocazii în timpul săptămânii să ne gândim la viața și slujirea Salvatorului, va fi mai ușor pentru noi să ne concentrăm asupra Sa duminică, în timpul administrării împărtășaniei.)
- Ce binecuvântări ați primit pe măsură ce v-ați străduit să vă amintiți de Salvator și de ispășirea Sa atunci când luați din împărtășanie?

1 Corinteni 11:27-30, 3 Nefi 18:28-29, 20:8-9

Când luăm din împărtășanie fiind demni, ne înnoim legămintele.

Invitați cursanții să citească și să compare, în gând, 1 Corinteni 11:27-30 și 3 Nefi 18:28-29, 20:8-9. Rugați-i să identifice o avertizare dată în ceea ce privește împărtășania. Apoi, adresați întrebarea:

- De ce nu este înțelept să iei din împărtășanie fiind nedemn?

Poate fi util să împărtășiți următoarea declarație a vârstnicului John H. Groberg, din Cei Șaptezeci, care a explicat ce înseamnă să iei din împărtășanie fiind demn:

„Dacă dorim să devenim mai buni (adică să ne pocăim) și nu avem o restricție din partea preoției, atunci, în opinia mea, suntem demni. Totuși, dacă nu avem o dorință să devenim mai buni, dacă nu avem o dorință să urmăm îndrumarea Spiritului, trebuie să ne întrebăm: Suntem demni să luăm din împărtășanie sau luăm în derâdere scopul principal al împărtășaniei, care este acela de a fi un catalizator al pocăinței și al dorinței noastre de a deveni mai buni?” („The Beauty and Importance of the Sacrament”, *Ensign*, mai 1989, p. 38).

- Care sunt binecuvântările promise celor care iau din împărtășanie fiind demni? (vezi 3 Nefi 20:8-9.) (Asigurați-vă că ei înțeleg că, **dacă luăm din împărtășanie, rugându-ne și având un spirit de pocăință, putem primi o iertare a păcatelor, la fel cum am primit când am fost botezați.**)

Expuneți următoarea declarație a vârstnicului Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, și rugați un cursant să o citească, cu glas tare:

„Fără unele condiții care să ne asigure continuarea curățirii după botezul nostru, niciunul dintre noi nu ar fi demn de experiențe spirituale. Nu am putea avea compania Duhului Sfânt și, la judecata finală, am fi «[alungați] pentru totdeauna» (1 Nefi 10:21). Cât de recunoscători suntem că Domnul a oferit un mod pentru ca fiecare membru botezat al Bisericii Sale să fie curățit în mod periodic de murdăria păcatului. Împărtășania reprezintă o parte esențială a acestui proces” („The Aaronic Priesthood and the Sacrament”, *Ensign* nov. 1998, p. 38).

- Potrivit celor relatate de vârstnicul Oaks, de ce este împărtășania o rânduială esențială a Evangheliei?

Împărtășiți următoarea afirmație a vârstnicului Oaks:

„Ni s-a poruncit să ne pocăim de păcate și să venim la Domnul cu inima frântă și spiritul smerit și să luăm din împărtășanie respectând legămintele asociate ei. Când ne înnoim, în acest mod, legămintele asociate botezului, Domnul înnoiește efectul de curățare al botezului nostru. Astfel, suntem curățiți și putem avea mereu Spiritul Său cu noi. Importanța acestui lucru devine evidentă în porunca dată de Domnul ca noi să luăm din împărtășanie în fiecare săptămână (vezi D&L 59:8-9)” („The Aaronic Priesthood and the Sacrament”, *Ensign*, nov. 1998, p. 38).

Explicați că, atunci când luăm din împărtășanie fiind demni, „înnoim *toate legămintele* făcute cu Domnul” (Delbert L. Stapley, în Conference Report, oct. 1965, p. 14; caractere cursive adăugate; vezi, de asemenea, L. Tom Perry, „Acum, când luăm din împărtășanie”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2006, p. 41).

Invitați cursanții să recitească Luca 22:15. Apoi, adresați întrebarea:

- Dacă cineva v-ar întreba de ce credeți că Isus a dorit așa de mult să mănânce Paștele împreună cu apostolii Săi, cum ați răspunde? Ce mărturie ați depune?

Depuneți mărturie că, pe măsură ce ne amintim de Isus Hristos și de sacrificiul său ispășitor și pe măsură ce luăm din împărtășanie fiind demni, ne înnoim legămintele făcute cu Dumnezeu. Încurajați cursanții să se gândească cum pot oferi „o inimă frântă și un spirit smerit” atunci când iau din împărtășanie. Îndemnați cursanții să facă din rânduiala împărtășaniei o experiență spirituală de fiecare dată.

Materiale de citit pentru cursanți

- Matei 26:26-28, Luca 22:17-20, 1 Corinteni 11:27-30, 3 Nefi 18:1-11, 28-29, 20:8-9, Doctrină și legăminte 20:75-79.
- Dallin H. Oaks, „Adunarea de împărtășanie și împărtășania”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2008, p. 17-20.

Selecții din Jeffrey R. Holland, „This Do in Remembrance of Me”

„Dacă a ne aduce aminte reprezintă principala noastră însărcinare, ce anume poate să ne vină în minte atunci când acele simboluri clare și prețioase ne sunt oferite?

Am putea să ne amintim de viața premuitoare a Salvatorului și de toate lucrurile pe care știm că le-a făcut în calitate de marele Iehova, creator al cerului și al pământului și al tuturor lucrurilor. Am putea să ne aducem aminte că, la marele Consiliu din cer, El ne-a arătat că ne iubește și a dat dovadă de o putere extraordinară, că și acolo am învins prin puterea lui Hristos și prin credința noastră în sângele Mielului (vezi Apocalipsa 12:10-11).

Am putea să ne aducem aminte de simpla măreție a nașterii Sale în viața muritoare ...

Am putea să ne aducem aminte de miracolele, învățăturile, tămăduirile și ajutorul lui Hristos. Am putea să ne aducem aminte că El i-a făcut să vadă pe cei orbi, i-a făcut să audă pe cei surzi și i-a făcut să meargă pe cei șchiopi, pe cei schilozi și pe cei uscați. Apoi, în acele zile, în care simțim că progresul nostru s-a oprit sau bucuriile noastre s-au împuținat și vederea noastră s-a întunecat, putem înainta cu încredere în Hristos ...

Am putea să ne aducem aminte că, deși l-a fost încredințată o misiune atât de sacră, Salvatorul a găsit bucurie în a trăi, s-a bucurat de compania oamenilor și l-a spus ucenicilor să fie încrezători. El a spus că ar trebui să fim încântați de Evanghelie precum este cineva care a găsit o comoară mare, un veritabil mărgăritar de mare preț, chiar în pragul ușii ...

Am putea să ne amintim că Hristos i-a numit prieteni pe ucenicii Săi ...

Am putea – și ar trebui – să ne aducem aminte de toate lucrurile minunate de care am avut parte în viața noastră și că «toate lucrurile care sunt bune vin de la Hristos» (Moroni 7:24) ...

În unele zile vom avea motive să ne amintim de tratamentul lipsit de bunătate și de respingerea de care a avut parte și de nedreptatea – o, nedreptatea – pe care a îndurat-o. Atunci când noi, în mod asemănător, ne confruntăm cu unele dintre aceste lucruri în viață, ne putem aduce aminte că Hristos a fost încolțit în toate chipurile, dar nu la strâmtoare, în grea cumpănă, dar nu deznădăjduit, prigonit, dar nu părăsit, trântit jos, dar nu omorât (vezi 2 Corinteni 4:8-9).

Atunci când avem parte de aceste momente grele, ne putem aduce aminte că Isus a coborât sub toate lucrurile înainte ca El să se ridice în înălțimi deasupra tuturor și că el a răbdat dureri și suferințe și ispite de toate felurile, pentru ca El să fie plin de milă și să știe cum Să-i ajute pe oameni după infirmitățile lor (vezi D&L 88:6, Alma 7:11-12).

Pentru cei care se clatină și se împiedică, El este acolo pentru a-i sprijini și a-i întări. În cele din urmă, El este acolo pentru a ne salva și în acest scop și-a dat viața ...

Ne putem aduce aminte toate aceste lucruri atunci când suntem invitați de un tânăr preot care îngenunchează și ne spune să ne aducem aminte de Hristos întotdeauna” (*Ensign*, nov. 1995, p. 67-69).

LECȚIA 16

Salvatorul a ispășit pentru păcatele întregii omeniri

Introducere

„[Isus Hristos] și-a dat viața pentru a ispăși pentru păcatele întregii omeniri. Acesta a fost mărețul Său dar pentru toți aceia care vor trăi vreodată pe pământ” („Hristos Cel Viu: mărturia apostolilor”, *Ensign* sau *Liahona*, apr. 2000, p. 2). Vârstnicul Richard G. Scott, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat că „ispășirea este acel ingredient esențial al planului fericirii Tatălui din Cer fără de care acel

plan nu ar fi putut fi pus în practică” („El trăiește! Slavă numelui Său!” *Ensign* sau *Liahona*, mai 2010, p. 76). Această lecție se va concentra asupra suferinței intense a Salvatorului, care a început în Ghetsimani și a culminat pe cruce, și va descrie modul în care Isus Hristos ne poate ajuta să ne biruim păcatele și ne poate întări în viața de zi cu zi prin intermediul ispășirii Sale.

Lecturi suplimentare

- David A. Bednar, „Ispășirea și călătoria prin viața muritoare”, *Liahona*, apr. 2012, p. 12-19.
- Jeffrey R. Holland, „Ispășirea lui Isus Hristos”, *Liahona*, mart. 2008, p. 32-38.

Sugestii pentru predare

Marcu 14:33-36, Luca 22:39-44, 2 Nefi 9:21

Isus Hristos a suferit de bunăvoie agonia ispășirii

Începeți lecția invitând cursanții să intoneze „Eu mă minunez” (*Imnuri* nr. 117) sau un alt imn despre Salvator. Apoi, la începutul lecției, întrebați:

- În ce mod faptul că ați cântat „Eu mă minunez” (sau un alt imn despre Salvator) v-a pregătit să învățați despre ispășirea lui Isus Hristos?

Invitați cursanții să citească, în gând, Marcu 14:33-36 și să caute expresii care să descrie suferința Salvatorului în Ghetsimani. Scrieți, pe tablă, expresiile identificate de cursanți.

- Ce mesaj vă transmit aceste expresii?

Invitați cursanții să studieze Luca 22:39-44, 2 Nefi 9:21, și Mosia 3:7 pentru a afla detalii suplimentare despre suferința Salvatorului din timpul sacrificiului Său ispășitor. Sugerați cursanților să noteze aceste fragmente ca referințe în scripturile lor.

- Ce adevăruri importante ne învață aceste fragmente din scripturi despre suferința pe care Isus a îndurat-o pentru noi? (Răspunsurile trebuie să includă: **Suferința lui Isus Hristos în Ghetsimani a făcut ca El să sângereze din fiecare por.**)

Subliniați pentru cursanți faptul că ispășirea lui Isus Hristos a inclus suferința Sa pentru păcatele noastre din Ghetsimani și de pe cruce, vărsarea sângelui Său, moartea Sa pe cruce și învierea Sa din mormânt. Invitați un cursant să citească, cu

glas tare, următoarea declarație a vârstnicului Bruce R. McConkie, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli:

„Nu cunoaștem, nu putem explica în cuvinte și nicio minte muritoare nu-și poate închipui pe deplin importanța a ceea ce a făcut Hristos în Ghetsimani.

Știm că sudoarea Lui s-a făcut ca niște picături mari de sânge care ieșeau din fiecare por în timp ce bea drojdia acelei cupe amare pe care l-o dăduse Tatăl Său.

Știm că El a suferit, atât în trup, cât și în duh, mai mult decât poate suferi un om, în afară de moarte ...

Știm că era căzut cu fața la pământ în timp ce durerile și chinurile de moarte ale unei poveri infinite l-au făcut să tremure de durere și să nu vrea să bea din paharul amar” („Puterea purificatoare din Ghetsimani”, *Liahona*, aprilie 2011, p. 16-17).

- Care sunt sentimentele voastre în legătură cu suferința pe care Isus Hristos a îndurat-o în Ghetsimani și pe cruce?

Ioan 15:13, 1 Petru 3:18, Doctrină și legăminte 19:15-19

Isus a suferit pentru ca noi să nu fim nevoiți să suferim asemenea Lui

Adresați următoarea întrebare:

- De ce credeți că a fost Isus dispus să sufere atât de mult pentru noi?

Invitați cursanții să studieze, în gând, Ioan 15:13, 1 Petru 3:18, și Doctrină și legăminte 19:15-19 și să caute motivele pentru care Isus Hristos a fost dispus să sufere durerile ispășirii. După ce le-ați acordat suficient timp, rugați cursanții să împărtășească ceea ce au descoperit. În timp ce răspund, scrieți un rezumat al răspunsurilor lor pe tablă, după cum urmează:

pentru a arăta dragostea Sa mare pentru noi;
pentru a nu suferi în întregime pentru păcatele noastre;
pentru a ne permite să ne pocăim și să fim iertați de păcatele noastre;
pentru a aduce glorie Tatălui;
pentru a ne permite să ne întoarcem la Dumnezeu;
pentru a ne aduce la Dumnezeu.

Pe măsură ce adresați întrebările de mai jos, acordați cursanților timp pentru a se gândi la răspunsurile lor înainte de a-i invita să răspundă. (Amintiți cursanților că, pe măsură ce învață să mediteze asupra lucrurilor pe care le descoperă în scripturi, Spiritul le va revela, adesea, adevăruri suplimentare.)

- Ce vă învață despre Isus Hristos motivele pentru care El a suferit?
- În ce mod au legătură aceste motive cu voi?

Subliniați pentru cursanți faptul că, prin ispășire, Isus Hristos a devenit înlocuitorul nostru – El ne-a luat locul, El și-a asumat povara noastră, El a suferit pentru păcatele noastre. Apostolul Pavel a exprimat acest lucru astfel: „Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat [Isus a fost fără de păcat], El [Dumnezeu Tatăl] L-a făcut [pe Hristos Fiul] păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El” (2 Corinteni 5:21). Este ca și cum Domnul și Salvatorul nostru a făcut următoarea invitație pentru fiecare dintre noi: „Veniți la Mine. Eu am să iau păcatul vostru și am să vă dau neprihănirea Mea”.

Depuneți mărturie că, deoarece Isus Hristos a înfăptuit ispășirea, noi putem să fim iertați de păcatele noastre dacă ne pocăim. Datorită sacrificiului Său în numele nostru, calea este pregătită pentru ca noi să ne putem întoarce să trăim alături de Tatăl Ceresc în cadrul unei familii eterne. Isus Hristos s-a supus cerințelor ispășirii datorită mării Sale dragoste pentru Tatăl Ceresc și pentru noi. Încurajați cursanții să se gândească cum să caute, într-un mod eficient, binecuvântările ispășirii și să se bucure de acestea în viețile lor.

Alma 7:11-13

Ispășirea lui Isus Hristos ne oferă harul Său sau puterea Sa care ne întărește.

Expuneți următoarea declarație a vârstnicului Neal A. Maxwell, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, și invitați un cursant să o citească, cu glas tare:

„Atunci când întreaga agonie L-a cuprins, aceasta a fost mult, mult mai intensă decât și-ar fi putut imagina El, chiar și cu înțelegerea unică pe care o avea ...

Întreaga greutate a tuturor păcatelor comise de muritori – în trecut, prezent și viitor – a apăsas asupra aceluși Suflet sensibil și fără de păcat! Toate infirmitățile și bolile noastre au făcut parte, de asemenea, într-un fel, din aritmetica îngrozitoare a ispășirii (vezi Alma 7:11-12, Isaia 53:3-5, Matei 8:17) ...

Suferința Sa – așa cum a fost, *de proporții colosale* multiplicată de un număr *infin*it de ori – a evocat, mai târziu, strigătul de durere al sufletului Său în timp ce era pe cruce, și acesta a fost un strigăt de părăsire” (vezi Matei 27:46)” („Willing to Submit”, *Ensign*, mai 1985, p. 72-73).

- Ce credeți că a vrut să spună vârstnicul Maxwell prin expresia „aritmetica îngrozitoare a ispășirii”?
- În afara păcatelor noastre, ce altceva a spus vârstnicul Maxwell că a contribuit la suferințele de care a avut parte Salvatorul?

Invitați un cursant să citească, cu glas tare, Alma 7:11-13. Invitați restul membrilor clasei să urmărească în scripturi și să identifice alte condiții, experiențe prin care trecem în viața muritoare pentru care Salvatorul a suferit. Invitați cursanții să împărtășească ce au găsit și scrieți răspunsurile lor pe tablă. (Răspunsurile trebuie să includă: dureri, suferințe, ispite, boli, infirmități și moarte.) Discutați despre înțelesul acestor condiții și despre cum ne poate binecuvânta Isus Hristos prin intermediul Duhului Sfânt atunci când trecem prin astfel de experiențe.

Invitați un cursant să citească, cu glas tare, următoarea declarație a vârstnicului David A. Bednar, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli:

„Salvatorul a suferit nu doar pentru nelegiuirile noastre, dar și pentru inegalitatea, nedreptatea, durerea, chinul și suferința emoțională care, atât de des, vin asupra noastră. Nu este nicio durere trupească, niciun chin al sufletului, nicio suferință a spiritului, nicio boală sau slăbiciune de care dumneavoastră sau eu să avem parte în această călătorie prin viața muritoare de care Salvatorul să nu fi avut parte. Dumneavoastră și cu mine, într-un moment de slăbiciune, am putea spune: «Nimeni nu înțelege. Nimeni nu știe». Probabil că nicio ființă umană nu știe. Dar Fiul lui Dumnezeu știe și înțelege perfect, deoarece El a simțit și a purtat poverile noastre înainte ca noi să fi făcut-o. Și, deoarece El a plătit prețul suprem și a purtat acea povară, El ne înțelege perfect sentimentele și își poate întinde brațul milei către noi în atât de multe momente ale vieții noastre. El își poate întinde brațele către noi, ne poate atinge inima, ne poate ajuta – și ne poate întări să fim mai mult decât am putea fi vreodată și ne poate ajuta să facem ceea ce nu am putea face niciodată dacă ne-am bizui numai pe puterile noastre” („Ispășirea și călătoria prin viața muritoare”, *Liahona*, apr. 2012, p. 19).

Întrebați cursanții cum ar rezuma ceea ce vârstnicul Bednar ne-a învățat. Apoi, adresați întrebarea:

- În ce mod aceste binecuvântări, care există datorită ispășirii, ne oferă o cale ca noi să ne întoarcem în prezența Tatălui Cereșc? (Pe măsură ce cursanții răspund, subliniați că, **datorită ispășirii lui Isus Hristos, putem primi alinare și putere prin intermediul Duhului Sfânt pentru a îndura „dureri și suferințe și ispite de toate felurile” [Alma 7:11].**)

Pentru a ajuta cursanții să înțeleagă puterea Salvatorului care ne întărește (harul), invitați-i să studieze unul dintre următoarele fragmente scripturale și să se pregătească să împărtășească ceea ce află. (Puteți scrie aceste referințe pe tablă.)

2 Corinteni 12:7-10

Mosia 3:19

Mosia 24:10-15.

Alma 31:24-25, 31-33, 38

Eter 12:27

După ce le-ați acordat cursanților suficient timp, întrebați:

- Gândiți-vă la modurile în care oamenii despre care se vorbește în aceste fragmente din scripturi au fost întăriți de Isus Hristos prin intermediul ispășirii. Când ați fost întăriți voi sau cineva cunoscut într-un mod asemănător?
- De ce este important să înțelegem că avem acces la puterea lui Isus Hristos care întărește?

Expuneți următoarea declarație a vârstnicului Richard G. Scott, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, și invitați un cursant să o citească, cu glas tare:

„Există o nevoie imperativă pentru fiecare dintre noi de a ne întări înțelegerea despre importanța ispășirii lui Isus Hristos, astfel încât să devină o fundație neclintită pe care să ne clădim viețile ...

Vă încurajez cu toată puterea să întocmiți un plan personal de studiu pentru a înțelege mai bine și a aprecia consecințele fără de egal, eterne și infinite ale îndeplinirii perfecte de către Isus Hristos a chemării Sale, dată prin autoritate divină, de Salvator și Mântuitor al nostru („El trăiește! Slavă numelui Său!” *Ensign* sau *Liahona*, mai 2010, p. 77).

În încheierea acestei lecții, încurajați cursanții să stabilească un plan personal de studiu despre Isus Hristos și ispășirea Sa.

Materiale de citit pentru cursanți

- Marcu 14:33-36, Luca 22:39-46, Ioan 15:13, 1 Petru 3:18, 2 Nefi 9:21, Mosia 3:7, Alma 7:11-13, Doctrină și legăminte 19:15-20.
- David A. Bednar, „Ispășirea și călătoria prin viața muritoare”, *Liahona*, apr. 2012, p. 12-19.

LECȚIA 17

Salvatorul a suferit și a murit pe crucea de pe dealul Căpățâna

Introducere

Pe măsură ce Salvatorul se apropia de sfârșitul slujirii Sale din timpul vieții muritoare, „El a fost arestat și acuzat pe baza unor învinuiri false, condamnat pentru a satisface gloata și trimis la moarte pe cruce în locul numit Căpățâna” („Hristos

Cel Viu: mărturia apostolilor”, *Ensign* sau *Liahona*, apr. 2000, p. 2). În cadrul acestei lecții vom sublinia un adevăr important despre Isus Hristos, anume că El *a permis* să sufere și să moară; niciun om nu l-a luat viața.

Lecturi suplimentare

- Jeffrey R. Holland, „Nimeni nu a fost cu El”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2009, p. 86-88.

Sugestii pentru predare

Matei 27:26-54, Ioan 10:11-18, 19:10-11, 1 Nefi 19:9

Isus Hristos a avut putere Să-și dea viața

Expuneți ilustrația Răstignirea (*Carte cu picturi inspirate din Evanghelie* [2009], nr. 57; vezi, de asemenea, LDS.org).

Invitați cursanții să-și imagineze că sunt unul dintre martorii oculari credincioși reprezentați în pictură, în timp ce dumneavoastră citiți, cu glas tare, Matei 27:26-54. Încurajați cursanții să urmărească în scripturile lor și să se gândească cum ar fi fost să fie una dintre acele persoane și să fie martori la răstignirea lui Isus Hristos. După ce ați terminat de citit, invitați cursanții să descrie ce gânduri și sentimente și-au imaginat că a avut acea persoană. După ce sunt date câteva răspunsuri, întrebați membrii clasei:

- Ce sentimente aveți față de Salvator după ce ați citit și ați discutat despre această relatare?

Invitați cursanții să citească, în gând, Ioan 10:11, 17-18. După ce le-ați acordat cursanților suficient timp, întrebați:

- Ce ne învață aceste versete despre răstignirea și moartea lui Isus Hristos? (Asigurați-vă că ei înțeleg că **Isus Hristos a avut putere de la Tatăl să-și dea viața și să o ia înapoi.**)

Expuneți următoarea declarație a vârstnicului James E. Talmage, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, și invitați un cursant să o citească, cu glas tare:

„O consecință naturală a originii nemuritoare a lui [Isus], ca Fiu născut pe pământ dintr-Un părinte nemuritor, a fost faptul că moartea nu avea putere asupra Sa decât dacă El se preda acesteia. Viața lui Isus Hristos nu putea fi luată decât dacă El dorea și permitea acest lucru. Puterea de a-și da viața era o abilitate cu care se născuse, tot așa cum era și puterea de a-și învia trupul ucis, făcându-l nemuritor” (*Jesus the Christ*, ediția a 3-a [1916], p. 418).

Invitați un cursant să citească, cu glas tare, Matei 26:53-54 și pe un altul să citească Ioan 19:10-11. Rugați cursanții să urmărească în scripturile lor, comparând și confruntând cele două fragmente scripturale.

- Potrivit relatării din Matei, la ce ajutor a avut acces Isus Hristos?
- Ce învățați din fragmentul găsit în Ioan? (Cursanții pot folosi cuvinte diferite, dar trebuie să înțeleagă următorul adevăr: **Niciun om nu putea să îi ia viața lui Isus Hristos; El a murit de bunăvoie.**)
- Dacă Isus putea să cheme în ajutor legiuni de îngeri, de ce credeți că a permis ca El să fie răstignit?

Invitați un cursant să citească, cu glas tare, 1 Nefi 19:9. Întrebați membrii clasei cum ar defini cuvântul *rabdă*. (Așa cum este folosit în acest verset, *a răbda* înseamnă a permite sau a îngădui. Sugerați cursanților să scrie „a îngădui” pe marginea propriilor scripturi, lângă 1 Nefi 19:9.)

- De ce a permis Salvatorul ca El să fie răstignit?

Expuneți următoarea declarație a vârstnicului Alexander B. Morrison, din Cei Șaptezeci, și invitați un cursant să o citească, cu glas tare:

„A fost dragostea Sa pentru toți copiii lui Dumnezeu care l-a determinat pe Isus, unic în perfecțiunea Sa fără de păcat, să se ofere pe Sine ca plată pentru păcatele celorlalți. Acesta, atunci, a fost motivul perfect care l-a determinat pe Isus să vină pe pământ pentru a «suferi, sângera și muri pentru om» [„Tis Sweet to Sing the Matchless Love”, *Hymns*, nr. 176]. El a venit să ispășească pentru păcatele noastre, pentru ca El, fiind ridicat pe cruce, să poată să aducă toți oamenii la El (vezi 3 Nefi 27:14)” („For This Cause Came I into the World”, *Ensign*, nov. 1999, p. 26).

Subliniați că Isus Hristos a îndurat răstignirea datorită mării Sale dragoste pentru Tatăl Său și pentru noi. Apoi, adresați întrebarea:

- În ce mod vă ajută să îndurați posibilele experiențe dificile pe care le aveți de înfruntat faptul că știți că Salvatorul s-a supus de bunăvoie pentru a fi răstignit datorită dragostei Sale pentru Tatăl Său și pentru noi?

Matei 27:46, Luca 23:34-46, Ioan 19:26-30*Isus Hristos și-a desăvârșit misiunea din timpul vieții muritoare*

Pentru a ajuta cursanții să înțeleagă mai bine cum era moartea prin răstignire, împărtășiți următoarele:

„Moartea prin răstignire se pare că include toate simptomele îngrozitoare și înfricoșătoare pe care durerea și moartea le *pot* avea – amețeală, crampe, sete, foame, insomnie, febră traumatică, tetanos, rușinea publică, tortură îndelungată, spaima anticipării morții, cangrenarea rănilor neglijate – toate acestea având o intensitate care abia poate fi suportată, dar scăzând în intensitate puțin înainte ca cel care le suferă să aibă parte de alinarea pe care o aduce pierderea cunoștinței. Poziția nefirească făcea ca fiecare mișcare să fie dureroasă, venele sfâșiate și tendoanele zdrobite pulsând și provocând o suferință neîncetată, rănilor, iritate din cauza expunerii, se cangrenau treptat, arterele – în special cele de la cap și stomac – se umflau din cauza excesului de sânge și, în timp ce fiecare tip de suferință creștea în intensitate, se adăuga și un chin de nesuportat cauzat de o sete arzătoare, toate aceste complicații fizice provocând o tulburare internă și anxietate, care făceau chiar din spectrul morții – al morții, dușmanul cumplit și necunoscut, la apropierea căruia omul se înfioară cel mai mult de obicei – să capete forma unei desfătătoare și splendide eliberări.

La o astfel de moarte a fost Hristos condamnat” (Frederic W. Farrar, *The Life of Christ* [1964], p. 641).

Spuneți cursanților că Isus Hristos a rostit șapte afirmații în timp ce era pe cruce. Scrieți următoarele referințe scripturale pe tablă (nu includeți cuvintele scrise între paranteze) și invitați fiecare cursant să studieze câteva dintre ele și să identifice ceea ce a spus Isus:

Luca 23:34 („Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac!”)

Luca 23:43 („Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în rai.”)

Ioan 19:26-27 („Femeie, iată fiul tău! ... Iată mama ta!”)

Matei 27:46 („Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?”)

Ioan 19:28 („Mi-e sete.”)

Ioan 19:30 („S-a isprăvit!”)

Luca 23:46 („Tată, în mâinile Tale Îmi încredințez duhul!”)

Pe măsură ce cursanții răspund, scrieți aceste afirmații pe tablă, lângă referința corespunzătoare din scripturi. Întrebați cursanții:

- Ce lucruri ne dezvăluie aceste afirmații despre Salvator și despre ceea ce El a îndurat pe cruce?
- La ce făcea referire Isus atunci când a proclamat „S-a isprăvit!”? (El a terminat de îndurat suferința infinită cerută de ispășire. Subliniați pentru cursanți faptul că în Traducerea lui Joseph Smith - Matei 27:54 este scris: „Isus a strigat iarăși cu glas tare, spunând: «Tată, s-a isprăvit, voia Ta este împlinită», și Și-a dat

duhul” [vezi, de asemenea Matei 27:50, nota de subsol *a*]. Isus a murit numai atunci când a știut că a îndeplinit tot ceea ce Tatăl dorea ca El să facă.)

Invitați un cursant să citească, cu glas tare, următoarea declarație a vârstnicului Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli:

„Atunci când a fost plătit și ultimul lucru necesar, când hotărârea lui Hristos de a fi supus a fost la fel de evidentă pe cât a fost și de neînfrânt, într-un târziu și prin îndurare, s-a «isprăvit» [vezi Ioan 19:30]. Deși părea imposibil și nu avea pe cineva care să-L ajute sau să-L susțină, Isus din Nazaret, Fiul Viu al Dumnezeului cel Viu, a răscumpărat viața fizică acolo unde moartea pusese stăpânire și a eliberat bucuria, mântuirea spirituală din păcat, întunerici și groaza iadului. Având credință în Dumnezeul despre care știa că este acolo, El a putut spune triumfător: «Tată, în mâinile Tale îmi încredințez duhul» [Luca 23:46]” („Nimeni nu a fost cu El”, *Ensign* sau *Liahona* mai 2009, p. 88).

Rugați un alt cursant să citească, cu glas tare, declarația următoare a vârstnicului Robert D. Hales, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli:

„Isus a ales să nu fie eliberat din această lume până când nu a răbdat până la capăt și nu a îndeplinit misiunea pe care a fost trimis să o facă pentru omenire. Pe crucea de pe Căpățâna, Isus și-a încredințat duhul Tatălui Său printr-o simplă afirmație: «S-a isprăvit!» (Ioan 19:30). Răbdând până la capăt, El a fost eliberat din viața muritoare.

Și noi trebuie să răbdăm până la capăt” („Legământul botezului: a fi în împărăție și din împărăție” *Liahona*, ian. 2000, p. 6).

- Ce ne ajută să înțelegem acești doi apostoli cu privire la ce a făcut referire Isus atunci când a spus „S-a isprăvit”? (După ce cursanții răspund, scrieți, pe tablă, următorul adevăr: **Isus Hristos a îndeplinit cu credință tot ceea ce Tatăl Său I-a poruncit Să îndeplinească în viața muritoare.**)
- Atunci când trecem prin momente dificile, cum poate acest lucru să ne ajute să ne aducem aminte de ceea ce Salvatorul a înfruntat și a îndurat cu credință pentru a-Și îndeplini misiunea din viața muritoare?
- În ce mod vă ajută să faceți lucrurile pentru care v-ați născut faptul de a vă aduce aminte de exemplul lui Isus?
- În ce mod ne putem arăta recunoștința pentru tot ceea ce Salvatorul a suferit pentru noi? (Cursanții pot folosi cuvinte diferite, dar trebuie să exprime următorul principiu: **Ne arătam recunoștința pentru suferința de pe cruce a Salvatorului urmându-I exemplul de a îndura cu credință până la sfârșit.**)

Invitați cursanții să împărtășească prin intermediul rețelelor de socializare sentimentele lor față de Salvator și ceea ce s-au angajat să facă pentru a rămâne fideli acelor sentimente.

Materiale de citit pentru cursanți

- Matei 27:26-54, Luca 23:34-46, Ioan 10:11-18, 19:10-11, 19-37, 1 Nefi 19:9.
- Jeffrey R. Holland, „Nimeni nu a fost cu El”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2009, p. 86-88.

LECȚIA 18

Salvatorul a slujit în lumea spiritelor

Introducere

Vorbind despre Salvator, apostolii din perioada modernă au depus mărturie: „Acesta a fost mărețul Său dar pentru toți aceia care vor trăi vreodată pe pământ” („Hristos Cel viu: mărturia apostolilor”, *Ensign* sau *Liahona*, apr. 2000, p. 2). Datorită sacrificiului ispășitor al Salvatorului și slujirii Sale în

lumea spiritelor, toți copiii lui Dumnezeu care au trăit vreodată pe pământ vor avea ocazia să accepte sau să respingă Evanghelia. În această lecție, cursanții vor învăța despre rolul pe care l-a avut Salvatorul în lumea spiritelor și despre rolul nostru în ceea ce privește salvarea celor morți.

Lecturi suplimentare

- Spencer J. Condie, „The Savior’s Visit to the Spirit World”, *Ensign*, iulie 2003, p. 32-36.
- Richard G. Scott, „Bucuria de a-i mântui pe cei morți”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2012, p. 93-95.

Sugestii pentru predare

Luca 23:39-43, Doctrină și legăminte 138:11-24

Isus Hristos a vizitat lumea spiritelor

Expuneți ilustrațiile În mormântarea lui Isus (*Carte cu picturi inspirate din Evanghelia* [2009], nr. 58; vezi, de asemenea, LDS.org) și Maria și Isus Hristos în viață (*Carte cu picturi inspirate din Evanghelia*, nr. 59).

Invitați un cursant să citească, cu glas tare, următoarea declarație a vârstnicului Spencer J. Condie, din Cei Șaptezeci:

„Realitatea morții și învierii lui Isus este vestită de către toate confesiunile creștine ca fiind doctrină fundamentală. Totuși, ceea ce a făcut spiritul nemuritor al lui Isus, după moartea și înainte de învierea Sa, este un mister pentru toți, cu excepția sfinților din zilele din urmă. Și importanța a ceea ce El a făcut în timpul acelor ore oferă fundamentul doctrinar pentru construirea templelor pe tot pământul. În plus, o mărturie referitoare la ceea ce El a făcut poate să îi consoleze foarte mult pe cei care plâng moartea cuiva drag” („The Savior’s Visit to the Spirit World”, *Ensign*, iul. 2003, p. 32).

Arătați către ilustrații și adresați membrilor clasei următoarele întrebări:

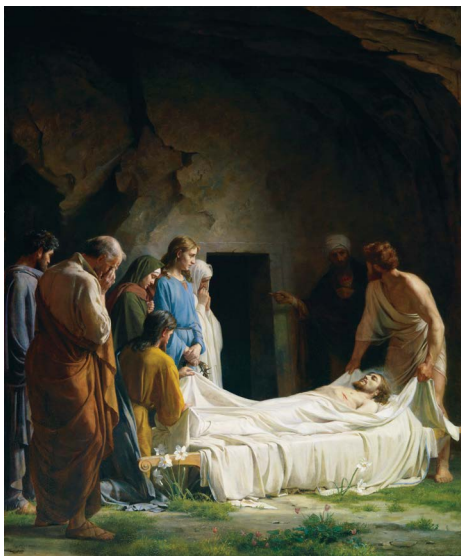
- Ce a făcut Isus între momentul în care a fost înmormântat și cel al învierii Sale?

Pentru a oferi unele informații contextuale, invitați cursanții să citească Luca 23:39-43.

- Ce i-a spus Salvatorul tâlharului de pe cruce? (Subliniați că profetul Joseph Smith ne-a învățat că o traducere mai exactă a cuvintelor Salvatorului este: „În această zi vei fi cu Mine în lumea spiritelor” [în *History of the Church*, 5:424-425]. Cuvintele pe care Salvatorul le-a adresat tâlharului sunt înțelese greșit de către mulți creștini, care cred că înseamnă că o persoană se poate pocăi de păcate grave chiar la sfârșitul vieții sale. Totuși, scripturile ne învață că nu ar trebui să amânăm să ne pocăim.)
- În ce mod ne oferă aceste cuvinte un indiciu legat de activitatea Salvatorului din perioada în care trupul Său s-a aflat în mormânt? (Vezi, de asemenea, 1 Petru 4:6.)

Spuneți cursanților că președintele Joseph F. Smith a primit o revelație care descrie vizita lui Isus Hristos în lumea spiritelor. Pentru a ajuta cursanții să înțeleagă contextul acestei revelații, faceți un rezumat al introducerii secțiunii și al primelor 10 versete din Doctrină și Legăminte 138. Apoi, rugați câțiva cursanți să citească pe rând, cu glas tare, Doctrină și Legăminte 138:11-12, 15-16, 18-19, 23-24. Discutați următoarele întrebări:

- Potrivit acestei viziunii, ce a făcut Salvatorul între momentul în care a fost înmormântat și cel al învierii Sale? (Cursanții trebuie să exprime că, **în timp ce trupul Său se afla în mormânt, Isus a vizitat spiritele neprihănite care se aflau în lumea spiritelor.**)
- Care a fost motivul pentru care aceste spirite au fost pline de bucurie și recunoștință? (Pe măsură ce cursanții răspund, subliniați următorul adevăr: **Potrivit planului lui Dumnezeu, morții care au fost credincioși în viața**

Înmormântarea lui Hristos, de Carl Heinrich Bloch. Prin amabilitatea Muzeului Național de Istorie de la Castelul Frederiksborg din Hillerød, Danemarca. Copierea interzisă.

De ce plângi? © 2015 de Simon Dewey. Folosit cu permisiunea Altus Fine Art, www.altusfineart.com

muritoare pot fi mântuiți de la moarte după învierea lui Isus Hristos.

Explicați faptul că niciun misionar nu a fost trimis pentru a predica celor care se aflau în lumea spiritelor decât doar după moartea și învierea Salvatorului [vezi Luca 16:19-31, Moise 7:36-39]).

Doctrină și legăminte 138:20-37*Toți copiii lui Dumnezeu vor avea ocazia de a auzi Evanghelia*

Invitați cursanții să citească, în gând, Doctrină și legăminte 138:20-21, 25-28 și să identifice întrebarea asupra căreia președintele Smith a meditat. (*Notă.* Pentru a-i ajuta pe cursanți să înțeleagă importanța faptului de a pune întrebări bune și de a căuta răspunsuri pe măsură ce studiază scripturile, subliniați faptul că multe dintre revelațiile consemnate în scripturi au fost primite ca urmare a unor întrebări sincere.) După ce cursanții răspund, rugați-i să citească Doctrină și legăminte 138:29-30 și să caute modul prin care spiritele din închisoare urmau să asculte Evanghelia. Adresați întrebarea:

- Ce a făcut Salvatorul printre cei neprihăniți în timp ce a vizitat lumea spiritelor? (Asigurați-vă că următorul adevăr este înțeles de către cursanți: **În timp ce a fost în lumea spiritelor, Isus a organizat munca de salvare pentru cei morți.**)

Grupați cursanții în echipe de câte doi. Rugați cursanții să studieze Doctrină și legăminte 138:30-37 și să discute despre importanța cuvântului *toți* așa cum este folosit în versetele 30, 31 și 37. După ce le-ați acordat suficient timp, adresați întrebările:

- Care a fost scopul slujirii Salvatorului în lumea spiritelor? (Cursanții trebuie să exprime următorul adevăr: **Salvatorul a oferit o cale ca toți copiii lui Dumnezeu să poată asculta Evanghelia și să primească o plenitudine a bucuriei.**)
- De ce este necesar ca Evanghelia să fie predicată tuturor copiilor lui Dumnezeu? (Vezi D&L 138:33-34, 1 Petru 3:18-20.)
- Ce ne învață acest lucru despre efectele ispășirii lui Isus Hristos? (Efectele ispășirii au ajuns în lumea spiritelor.)

Împărtășiți următoarea declarație a președintelui Joseph Fielding Smith (1876-1972):

„Cum rămâne cu nenumăratele mii de persoane care au murit fără să știe de Hristos, fără să aibă ocazia de a se pocăi și de a primi iertarea păcatelor lor și care nu au întâlnit niciodată un vârstnic cu autoritate al Bisericii? Unii dintre bunii noștri semeni creștini vă vor spune că aceștia sunt pierduți pentru totdeauna ...

Ar fi acest lucru corect? Ar fi drept? Nu! *Domnul va oferi fiecărui om ocazia să asculte [Evanghelia] și să primească viață eternă sau un loc în împărăția Sa*” (*Doctrines of Salvation*, compilație realizată de Bruce R. McConkie, 3 volume [1954-1956], 2:132).

- De ce sunt importante aceste adevăruri cu privire la lumea spiritelor? Ce schimbă faptul că o persoană cunoaște aceste adevăruri cu privire la lumea spiritelor?
- În ce mod faptul că aveți o cunoaștere referitoare la slujirea Salvatorului din lumea spiritelor reprezintă o alinare pentru voi?

Putem să ajutăm în munca de salvare pentru cei morți

Oferiți fiecărui cursant un exemplar al foii de prezentare alăturată, numite „Munca de salvare pentru cei morți în zilele din urmă”. Împărtășiți cursanții în grupuri mici sau în echipe de câte doi. Rugați-i să citească afirmațiile de pe foaia de prezentare și să caute și să discute despre binecuvântările promise celor care participă la munca de salvare pentru cei morți.

După ce le-ați acordat timp suficient, adresați următoarea întrebare:

- În ce mod faptul că participăm la munca în templu și la cea de întocmire a istoriei familiei îi ajută pe cei care au murit să aibă acces la binecuvântările care vin prin intermediul sacrificiului ispășitor al lui Isus Hristos?
- În ce mod faptul că participăm la rânduieli înfăptuite pentru și în folosul celor decedați ne ajută să devenim mai asemănători Salvatorului? (Pe măsură ce cursanții răspund, subliniați următorul principiu: **Pe măsură ce participăm la rânduielile din templu înfăptuite pentru și în folosul rudelor noastre decedate, oferim ajutor în munca de salvare și suntem întăriți împotriva dușmanului.**)

Împărtășiți următoarea explicație oferită de președintele Gordon B. Hinckley (1910-2008) despre modul în care munca pentru și în folosul celor decedați este asemănătoare cu munca de mântuire a Salvatorului:

„Ceea ce se petrece în Casa Domnului... se apropie mai mult de spiritul de sacrificiu al Domnului decât oricare altă activitate pe care o știu. De ce? Deoarece este înfăptuită de aceia care oferă de bunăvoie din timpul lor și slujesc, fără a se aștepta la vreun fel de mulțumiri sau răsplată, pentru a face pentru alții ceea ce aceștia nu pot face pentru ei înșiși” („A Century of Family History Service”, *Ensign*, mart. 1995, p. 62-63; vezi, de asemenea, Obadia 1:21).

Rugați cursanții să se uite din nou la afirmațiile de pe foaia de prezentare și adresați întrebarea:

- Când ați văzut sau simțit una dintre binecuvântările promise celor care participă la munca de salvare pentru cei morți.

Invitați cursanții să mediteze la următoarea întrebare:

- De care dintre aceste binecuvântări doriți să aveți parte acum în viața voastră și ce sunteți dispuși să faceți pentru a le obține?

Invitați cursanții să-l întâlnească pe consultantul pe probleme de istorie a familiei al episcopiei și să învețe mai mult despre cum pot să participe la munca de salvare a strămoșilor lor decedați. Citiți, cu glas tare, Doctrină și legăminte 128:22 și

depuneți-vă mărturia despre slujirea eternă a lui Isus Hristos și despre munca pentru cei morți care a fost rânduită dinaintea de crearea lumii.

Materiale de citit pentru cursanți

- Luca 23:39-43, 1 Petru 3:18-20, 4:6, Doctrină și legăminte 128:15, 22, 138:1-37.
- Spencer J. Condie, „The Savior’s Visit to the Spirit World”, *Ensign*, iulie 2003, p. 32-36.

Munca de salvare din zilele din urmă pentru cei morți

Vârstnicul John A. Widtsoe (1872-1952), din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat despre misiunea noastră prârânduită de a ajuta la salvarea fiilor și fiicelor lui Dumnezeu:

„În starea noastră premuritoare, în ziua marelui consiliu, noi am făcut un anumit legământ cu Cel Atotputernic. Domnul a propus un plan conceput de El. Noi l-am acceptat. Dat fiind că acel plan este destinat tuturor oamenilor, noi luăm parte la salvarea fiecărei persoane incluse în acel plan. Am fost de acord imediat să fim salvatori, nu doar pentru noi înșine, ci și pentru întreaga familie umană. Am intrat într-un parteneriat cu Domnul.

Îndeplinirea aceluiași plan a devenit atunci nu doar lucrarea Tatălui și a Fiului, dar și a noastră. Cel mai neînsemnat dintre noi, cel mai umil, se află într-un parteneriat cu Cel Atotputernic în vederea realizării scopului planului etern al salvării („The Worth of Souls”, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, oct. 1934, p. 189)” (în *Doctrine and Covenants and Church History: Gospel Doctrine Teacher’s Manual* [1999], p. 173).

Vârstnicul Richard G. Scott, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, i-a încurajat pe tinerii din Biserică să participe la munca făcută în templu pentru strămoșii lor:

„Orice lucrare pe care o îndepliniți în templu reprezintă un timp petrecut în mod eficient, însă primirea rânduielilor pentru unul dintre strămoșii dumneavoastră va face ca timpul petrecut în templu să fie mult mai sacru și veți primi chiar și binecuvântări mai mari ...

Tinerilor, doriți o cale sigură prin care să eliminați influența dușmanului din viața voastră? Implicați-vă profund în căutarea strămoșilor voștri, pregătiți-le numele pentru rânduielile sacre îndeplinite în templu pentru cei morți și, apoi, mergeți la templu pentru a-i reprezenta în primirea rânduielilor botezului și darului Duhului Sfânt. Nu mă pot gândi la o protecție mai mare împotriva influenței dușmanului în viața voastră” („Bucuria de a-i mântui pe cei morți”, *Ensign* sau *Liahona*, noiembrie 2012, p.94).

Vârstnicul David A. Bednar, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a făcut următoarea invitație și promisiune:

„Îi invit pe tinerii Bisericii să învețe și să trăiască experiența oferită de spiritul lui Ilie. Vă încurajez să studiați, să vă căutați strămoșii și să vă pregătiți să înfăptuiți în casa Domnului botezuri pentru cei dragi *vouă* care au decedat (vezi D&L 124:28-36). Și vă îndemn să-i ajutați pe alții să-și întocmească istoria familiei.

Când răspundeți cu credință acestei invitații, inimile voastre se vor întoarce spre strămoși. Promisiunile făcute lui Avraam, Isaac și Iacov vor fi împlinite în inimile voastre. Bindecuvântarea voastră patriarhală, în care vă este declarată descendența, vă va lega de acești strămoși și va avea mai multă însemnătate pentru voi. Dragostea și recunoștința voastră față de strămoșii voștri vor crește. Mărturia voastră despre Salvator și convertirea la El vor deveni profunde și statornice. Iar eu vă promit că veți fi protejați împotriva influenței tot mai intense a dușmanului. Pe măsură ce participați la această lucrare sfântă și o îndrăgiți, veți fi protejați în tinerețea voastră și pe tot parcursul vieții voastre” („Inimile copiilor se vor întoarce”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2011, p. 26-27).

LECȚIA 19

El a înviat!

Introducere

„[Isus Hristos] s-a ridicat din mormânt pentru a deveni «pârgha celor adormiți» (1 Corinteni 15:20). Ca Domn Înălțat, El i-a vizitat pe aceia pe care i-a iubit pe când era în viață” („Hristos cel Viu: mărturia apostolilor”, *Ensign* sau *Liahona*, apr. 2000, p. 3). În această lecție vom învăța despre doctrina

privind învierea lui Isus Hristos și evenimentele asociate acesteia. Pe măsură ce cursanții își dezvoltă înțelegerea și mărturia despre înviere, ei vor dobândi o perspectivă și speranță pe măsură ce înfruntă încercările din viața muritoare.

Lecturi suplimentare

- D. Todd Christofferson, „Învierea lui Isus Hristos”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2014, p. 111-114.
- Dallin H. Oaks, „Învierea”, *Liahona*, iul. 2000, p. 16-19.

Sugestii pentru predare

1 Corinteni 15:12-29

Învierea lui Isus Hristos

Expuneți următoarea declarație a profetului Joseph Smith (1805-1844) și cereți unui cursant să o citească, cu glas tare:

„Principiile fundamentale ale religiei noastre sunt incluse în mărturia apostolilor și profetilor cu privire la Isus Hristos, că El a murit, a fost înmormântat și S-a ridicat din nou, în a treia zi, și S-a înălțat la cer; și toate celelalte lucruri care țin de religia noastră sunt numai anexe ale acesteia” (*Învățăturile ale președinților Bisericii: Joseph Smith* [2007], p. 51-52).

Discutați cu membrii clasei următoarele întrebări:

- De ce credeți că toate celelalte principii ale Evangheliei sunt „anexe” ale morții, înmormântării și învierii lui Isus Hristos?

Invitați cursanții să citească, în gând, Isaia 25:8, Mosia 16:7-8 și Alma 33:22 și să caute ceea ce profeții din vechime au profețit despre învierea lui Isus Hristos.

Rugați-i să vă spună ce au aflat.

Copiați următorul tabel pe tablă:

<i>Deoarece Isus s-a ridicat dintre cei morți...</i>	<i>Dacă Isus nu s-ar fi ridicat dintre cei morți, atunci...</i>
1 Corinteni 15:20-28 Alma 11:43-45	1 Corinteni 15:12-19, 29 2 Nefi 9:8-10

Invitați jumătate dintre membrii clasei să studieze fragmentele din scripturi din coloana stângă a tabelului și să caute binecuvântările pe care le primim ca urmare a învierii lui Isus Hristos. Invitați cealaltă jumătate a membrilor clasei să studieze fragmentele din scripturi din coloana dreaptă a tabelului pentru a afla ceea ce s-ar fi întâmplat dacă Isus nu s-ar fi ridicat dintre cei morți. După ce le-ați acordat suficient timp, rugați-i să explice ceea ce au aflat. Ajutați-i să formuleze un principiu învățat din aceste fragmente, adresând următoarele întrebări:

- Potrivit celor relatate în 1 Corinteni 15:20, apostolul Pavel a declarat că Isus a fost „pârgha celor adormiți”. Ce înseamnă această expresie? (Isus a fost primul care a înviat.)

Rugați cursanții să citească din nou 1 Corinteni 15:22. Apoi, adresați întrebarea:

- Cum puteți rezuma binecuvântarea universală pe care o primim deoarece Isus Hristos a înviat? (Cursanții trebuie să exprime următoarea doctrină: **Datorită ispășirii și învierii lui Isus Hristos, toți cei care se nasc în viața muritoare vor fi înviați.**)

Invitați un cursant să citească, cu glas tare, următoarele afirmații ale președintelui Howard W. Hunter (1907-1995) și ale președintelui Marion G. Romney (1897-1988) din Prima Președinție:

„Fără înviere, Evanghelia lui Isus Hristos devine o litanie care conține proverbe pline de înțelepciune și miracole aparent inexplicabile – dar proverbe și miracole care nu au un final biruitor. Nu, finalul biruitor este reprezentat de ultimul miracol: pentru prima dată în istoria umanității, unul care era mort s-a ridicat pe sine la viața nemuritoare. El a fost Fiul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui nostru nemuritor din ceruri, iar biruința Sa asupra morții fizice și spirituale reprezintă vestea cea bună pe care fiecare limbă creștină trebuie să o rostească” (Howard W. Hunter, „An Apostle’s Witness of the Resurrection”, *Ensign*, mai 1986, p. 16).

„«[El] a înviat; [El] nu este aici.» (Marcu 16:6.) Aceste cuvinte, elocvente în simplitatea lor, au vestit cel mai important eveniment istoric consemnat” (Marion G. Romney, „The Resurrection of Jesus”, *Ensign*, mai 1982, p. 6).

- De ce credeți că învierea lui Isus Hristos reprezintă cel „mai important eveniment istoric consemnat”?
- Ce gânduri și sentimente aveți știind că, datorită învierii lui Isus Hristos, toți copiii Tatălui Ceresc născuți pe pământ vor fi înviați?

Explicați că învierea ne mântuiește nu doar de la moartea fizică, ci și de la cea spirituală. Dacă nu ar fi existat o înviere, atunci toți oamenii ar deveni în cele din urmă ca diavolul (vezi 2 Nefi 9:6-9).

Depuneți-vă mărturia despre faptul că învierea lui Isus Hristos a întregit ispășirea și a făcut posibilă întoarcerea copiilor lui Dumnezeu în prezența Sa.

Matei 28, Marcu 16, Luca 24, Ioan 20

Martori ai lui Isus Hristos înviați

Oferiți cursanților următorul tabel pe o foaie de prezentare:

Referință	Persoane vizitate	Data sau timpul	Locul	Ce s-a întâmplat
Ioan 20:11-18; Marcu 16:9				
Matei 28:1-10				
Luca 24:34; 1 Corinteni 15:5				
Marcu 16:12; Luca 24:13-32				
Marcu 16:14; Luca 24:33, 36-49; Ioan 20:19-23				
Ioan 20:26-29				
Ioan 21:4-23				
Matei 28:16-20; Marcu 16:15-18.				
Marcu 16:19-20; Luca 24:50-53; Faptele apostolilor 1:9-11				
1 Corinteni 15:6				
1 Corinteni 15:7				
Faptele apostolilor 7:55-56				
Faptele apostolilor 9:4-6; 1 Corinteni 9:1; 15:8				
Apocalipsa 1:13-18				

Desemnați fiecărui cursant unul sau două coloane ale tabelului. Rugați-i să studieze fragmentele din scripturile care se găsesc în coloanele desemnate lor și să identifice pe cine a vizitat Salvatorul înviat. După ce le-ați oferit suficient timp, rugați-i să vă spună ceea ce au aflat. Din cauza timpului limitat, rugați cursanții să ofere răspunsuri scurte. După aceea, discutați următoarele întrebări:

- În cadrul acestei activități, ce ați învățat în legătură cu numeroasele apariții ale Salvatorului înviat și referitor la ceea ce a simțit fiecare martor?
- În afara acestor fragmente, ce alte mărturii despre Isus Hristos înviat se mai găsesc în scripturi? (Cursanții pot menționa mărturiile nefiților sau cea a profetului Joseph Smith.)
- De ce este important să știm că au fost mulți martori ai Salvatorului înviat? (Asigurați-vă că următorul adevăr este înțeles de către cursanți: **Deoarece mulți indivizi au fost martori ai lui Isus Hristos înviat, putem avea încredere că El trăiește și că noi vom trăi, de asemenea, din nou după ce vom muri.**)

Pentru a-i ajuta pe cursanți să aibă o înțelegere mai deplină a implicațiilor doctrinare ale învierii Salvatorului și a motivului pentru care, așa cum Joseph Smith a predicat, toate celelalte principii sunt anexe ale morții și învierii lui Isus Hristos, oferiți fiecăruia câte un exemplar al următoarei declarații a vârstnicului D. Todd Christofferson, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli. Rugați un cursant să citească declarația cu glas tare.

„Dacă Isus într-adevăr a înviat, acest lucru înseamnă că El este o ființă divină. Nicio ființă umană nu deține puterea de a reveni la viață după moarte. Deoarece El a înviat, Isus nu a putut fi doar tâmplar, învățător, rabin sau profet. Deoarece El a înviat, Isus trebuie să fi fost un Dumnezeu, chiar Singurul Fiu Născut al Tatălui.

Așadar, ceea ce El ne-a învățat este adevărat. Dumnezeu nu poate minți [vezi Enos 1:6].

Așadar, El este Creatorul pământului, precum a spus [vezi, de exemplu, 3 Nefi 9:15].

Așadar, cerul și iadul există, precum ne-a învățat [vezi, de exemplu, D&L 76].

Așadar, există o lume a spiritelor pe care a vizitat-o după moartea Sa [vezi D&L 138].

Așadar, El va veni din nou, așa cum îngerii au vestit, [vezi Faptele apostolilor 1:10-11], și va domni, în persoană, pe pământ [Articolele de credință 1:10; vezi, de asemenea, Ghid pentru scripturi, «Isus Hristos, Domnia milenară a lui Isus Hristos»].

Așadar, există o înviere și o judecată finală pentru toți [vezi, de exemplu, 2 Nefi 9:15].

Având în vedere realitatea învierii lui Hristos, îndoielile cu privire la omnipotența, omnisciența și bunătatea lui Dumnezeu, Tatăl – care L-a dat pe Singurul Său Fiu Născut pentru mântuirea lumii – sunt nefondate. Îndoielile cu privire la semnificația și scopul vieții sunt nefondate. Isus Hristos este, de fapt, singurul nume sau singura cale prin care omenirea poate fi salvată. Harul lui Hristos este real și oferă atât iertare, cât și curățarea persoanei care se pocăiește. Credința este, într-adevăr, mai mult decât imaginație sau o invenție a minții. Există adevăr suprem și universal și există scopuri și standarde morale neschimbătoare precum ne-a învățat El.

Având în vedere realitatea învierii lui Isus Hristos, putem și trebuie să ne pocăim urgent de orice încălcare a legii sau a poruncilor Sale. Miracolele înfăptuite de Salvator și promisiunile făcute ucenicilor Săi potrivit cărora ei pot, de asemenea, înfăptui miracole chiar mai mari, sunt reale

[vezi Ioan 14:12]. Având în vedere realitatea învierii lui Hristos, moartea nu reprezintă sfârșitul pentru noi și chiar dacă viermii distrug trupurile noastre, totuși în trupurile noastre Îl vom vedea pe Dumnezeu [Iov 19:26]" („Învieria lui Isus Hristos”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2014, p. 113-114).

- În ce mod declarația vârstnicului Christofferson ilustrează locul central al învierii Salvatorului în doctrina Evangheliei restaurate?

Pentru a-i ajuta pe cursanți să înțeleagă mai bine în ce mod sunt afectați de realitatea învierii, expuneți următoarea declarație a vârstnicului Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, și rugați un cursant să o citească, cu glas tare:

„«Speranța vie» care ne este oferită este reprezentată de convingerea noastră că moartea nu reprezintă finalul existenței noastre, ci doar un pas necesar în tranziția de la viața muritoare la nemurire. Această speranță schimbă întreaga perspectivă asupra vieții muritoare ...

Siguranța învierii ne oferă tăria și perspectiva necesară pentru a îndura încercările din viața muritoare cu care ne confruntăm noi și cei pe care îi iubim, cum ar fi lipsuri de natură fizică, mentală sau emoțională. Datorită învierii, știm că aceste lipsuri din viața muritoare sunt doar temporare.

Asigurarea oferită de înviere ne oferă un motiv puternic de a ține poruncile lui Dumnezeu în timpul vieții noastre” („Învieria”, *Liahona*, iul. 2000, p. 18).

- De ce este important ca fiecare dintre noi să dobândească o mărturie despre realitatea învierii? (Cursanții trebuie să identifice următorul principiu: **Datorită învierii lui Isus Hristos putem avea speranță și o perspectivă eternă în timp ce ne confruntăm cu greutățile și încercările vieții** .)
- În ce moduri înțelegerea învierii v-a adus speranță și bucurie vouă sau unei persoane pe care o cunoașteți?

Împărtășiți următoarea declarație a președintelui David O. McKay (1873-1970):

„Timp de doi ani și jumătate, [apostolii] au fost încurajați și inspirați de prezența lui Hristos. Dar, acum, El nu mai era. Ei au fost lăsați singuri și păreau derutați și neajutorați ...

Care a fost lucrul care i-a transformat pe acești ucenici în predicatori plini de încredere, neînfricați și eroici ai Evangheliei lui Isus Hristos? A fost revelația în legătură cu faptul că Hristos s-a ridicat din mormânt” (*Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay* [2003], p. 62).

Invitați cursanții să se gândească la cineva cunoscut care ar putea să fie întărit ascultând mesajul învierii. Încurajați cursanții să-și facă timp în viitorul apropiat pentru a discuta cu acea persoană despre sentimentele și mărturia lor.

Materiale de citit pentru cursanți

- Luca 24:1-48, Ioan 20, 1 Corinteni 15:1-29, 54-58.
- Dallin H. Oaks, „Învierea”, *Ensign*, iul. 200, p. 16-19.

LECȚIA 20

Salvatorul a slujit și „[altor] oi” ale Sale

Introducere

Potrivit mărturiei din „Hristos cel Viu: mărturia apostolilor”, Salvatorul a „propovăduit printre «alte oi» ale Sale (Ioan 10:16) de pe teritoriul vechii Americi” (*Ensign* sau *Liahona*, apr. 2000, p. 3; vezi, de asemenea, 3 Nefi 11:1-17). Pe

măsură ce studiem consemnările referitoare la slujirea Salvatorului din Cartea lui Mormon, învățăm modul în care El slujește ucenicilor Săi aflați în fiecare națiune și în care El caută să-i înalțe și să-i hrănească spiritual unul câte unul.

Lecturi suplimentare

- Ronald A. Rasband, „Unul câte unul”, *Liahona*, ian. 2001, p. 36-37.

Sugestii pentru predare

Ioan 10:14-16, 3 Nefi 15:16-21, 16:1-3

Isus Hristos i-a învățat pe iudei despre „[celelalte] oi” ale Sale.

Arătați un glob pământesc sau o hartă a lumii și invitați cursanții să identifice locul în care Isus Hristos Și-a îndeplinit misiunea printre iudei (țara numită astăzi Israel, aflată în Orientul Mijlociu).

Rugați cursanții să deschidă la Ioan 10 și să parcurgă repede câteva versete și să caute ceea ce Isus ne-a învățat despre Sine și despre relația Sa cu cei care Îl urmează. Rugați-i să vă spună ce au aflat. (Cursanții trebuie să spună că

El este Păstorul cel bun, că El cunoaște oile Sale, că ele cunosc glasul Său, că El le adună în staulul Său și așa mai departe.) Apoi, rugați un cursant să citească, cu glas tare, Ioan 10:14-16 în timp ce membrii clasei urmăresc în scripturile lor. Adresați cursanților următoarele întrebări:

- Ce a spus Salvatorul despre „alte oi” ale Sale?
- Cine erau „alte oi” la care Isus a făcut referire?

Invitați câțiva cursanți să citească pe rând, cu glas tare, din 3 Nefi 15:16-21. Apoi, adresați întrebările:

- Ce adevăruri importante a revelat Isus nefiților în ceea ce privește „alte oi” ale Sale? (Un adevăr este că, **atunci când Isus a vorbit iudeilor despre „alte oi”, El se referea la ceilalți oameni care Îl urmau, inclusiv la urmașii lui Lehi care trăiau pe continentul american.**)
- De ce iudeii din Ierusalim nu au știut despre „alte oi” ale Sale?

Arătați continentul american pe hartă și rugați cursanții să citească, în gând, 3 Nefi 16:1-3 și Mosia 27:30. După ce le-ați acordat timp suficient, adresați întrebările:

- Unde a mai spus Salvatorul că se va manifesta oamenilor Săi?
- De ce este important să știm că Salvatorul va vizita „oile” Sale din alte națiuni? (Explicați că, deși este posibil ca Salvatorul să fi vizitat în mod personal alți oameni sau alte națiuni, Salvatorul se manifestă cel mai des prin slujirea Duhului Sfânt. Subliniați faptul că, slujind oilor Sale, Isus ajută la îndeplinirea legământului Tatălui Său de a le aduna înapoi în prezența Sa.)

Depuneți mărturie că **Isus Hristos ne iubește pe fiecare dintre noi și Se va arăta tuturor celor care sunt numărați printre oile Sale. El caută să-i adune pe toți copiii Tatălui Ceresc, oriunde s-ar afla ei, înapoi în prezența Tatălui.**

3 Nefi 11:8-17

Isus Hristos slujește în mod individual celor care Îl urmează

Citiți, cu glas tare, 3 Nefi 11:8-17 și rugați cursanții să urmărească în scripturile lor și să-și imagineze sau să vizualizeze că sunt prezenți la templul din țara Abundența. După ce ați citit, întrebați cursanții ce i-a impresionat cel mai mult în legătură cu acele cuvinte și acțiuni ale Salvatorului consemnate în aceste versete. Adresați câteva dintre următoarele întrebări sau pe toate, după cum considerați necesar:

- Ce credeți că a dorit Isus Hristos să învețe despre El mulțimile aflate la templu în acea zi? (Printre alte adevăruri, cursanții trebuie să le identifice pe următoarele: **Salvatorul slujește celor care Îl urmează „unul câte unul”** [3 Nefi 11:15; vezi, de asemenea, 3 Nefi 17:21].)

Având în vedere că mulțimea era formată din aproximativ 2.500 de oameni (vezi 3 Nefi 17:25), ce ne învăța invitația Salvatorului adresată fiecărei persoane de a simți rănila în coasta, mâinile și tălpile picioarelor Lui în legătură cu grija Sa pentru fiecare dintre noi?

- În ce mod ni se aplică astăzi invitația lui Isus Hristos consemnată în 3 Nefi 11:14?
- Cum credeți că v-ar afecta faptul de a vedea și a atinge rănila Salvatorului?

Pentru a oferi un exemplu care să ilustreze interesul Domnului pentru fiecare dintre noi, împărtășiți următoarea experiență relatată de vârstnicul Ronald A. Rasband, din Cei Șaptezeci:

„În timpul ultimelor luni din misiunea noastră... am avut parte de o experiență care ne-a învățat încă o dată acest principiu profund, anume că fiecare dintre noi este cunoscut și iubit de Dumnezeu.

Vârstnicul Neal A. Maxwell venea în orașul New York pentru unele afaceri ale Bisericii și am fost informați că el ar dori, de asemenea, să fie organizată o conferință a misiunii. Noi eram atât de încântați să avem această ocazie de a-l asculta pe unul dintre slujitorii aleși ai Domnului. Am fost rugat să aleg pe unul dintre misionarii noștri pentru a spune rugăciunea de deschidere la acea adunare. Aș fi putut să aleg la întâmplare

pe unul dintre misionari pentru a se ruga, dar am simțit că trebuia să meditez și să mă rog pentru a alege pe cineva pe care Domnul l-ar dori. În timp ce mă uitam pe foaia cu numele misionarilor, unul dintre aceste nume mi-a atras atenția: vârstnicul Joseph Appiah din Accra, Ghana. Am simțit că Domnul dorea ca el să se roage la acea întrunire.

Înainte de conferința misiunii, am avut un interviu obișnuit cu vârstnicul Appiah și i-am spus despre îndemnul pe care l-am primit în ceea ce privește faptul că el trebuia să se roage. Cu uimirea și umilința care se puteau citi în ochii săi, el a început să plângă intens. Cumva surprins de reacția sa, i-am spus că era în regulă și că nu trebuia să se roage, atunci el mi-a spus că i-ar face mare plăcere să ofere rugăciunea și că emoțiile sale erau cauzate de dragostea pe care o are pentru vârstnicul Maxwell. Mi-a spus că acest apostol este foarte important pentru sfinții din Ghana și pentru familia sa. Vârstnicul Maxwell l-a chemat pe tatăl său pentru a fi președinte de district în Accra și i-a pecetluit pe mama și tatăl său în Templul Salt Lake.

Nu am știut nimic din ceea ce v-am relatat acum despre acest misionar sau familia sa, dar Domnul a știut și l-a inspirat pe un președinte de misiune în folosul *unui* misionar, pentru a-i oferi o amintire pentru toată viața și o experiență care să clădească mărturia” („Unul câte unul”, *Liahona*, iul. 2001, p. 36-37).

Oferiți cursanților un moment pentru a reciti 3 Nefi 11:15-17. Apoi, adresați întrebările:

- Când ați simțit că Tatăl Ceresc și Isus Hristos vă cunosc în mod personal?
- Ce a făcut mulțimea de oameni aflată la templu după ce au primit, în mod individual, mărturii personale despre divinitatea Salvatorului?

Întrebați cursanții dacă vreunul dintre ei dorește să-și depună mărturia despre Salvator și despre dragostea pe care a simțit-o din partea Sa. Depuneți-vă mărturia cu privire la faptul că, deși nu am atins mâinile și tălpile picioarelor Salvatorului, totuși, El ne slujește nouă într-un mod personal. Încurajați cursanții să se gândească cum pot să-i mulțumească Tatălui Ceresc și lui Isus Hristos pentru dragostea pe care au simțit-o în mod personal de la Ei.

3 Nefi 11-28

Salvatorul a slujit printre nefiți

Pentru a-i ajuta pe cursanți să recunoască și alte aspecte importante ale slujirii Salvatorului printre nefiți, acordați-le câteva minute pentru a se uita peste rezumatele capitolelor 3 Nefi 11-28. Rugați membrii clasei să identifice și să noteze elemente importante ale slujirii Salvatorului printre nefiți. În timp ce cursanții caută, plimbați-vă prin cameră și observați ceea ce ei găsesc. Dacă vreunul dintre ei are dificultăți în a găsi răspunsuri, încurajați-i să caute într-unul dintre aceste fragmente (cuvintele din paranteze sunt destinate doar învățătorului):

3 Nefi 11:19-27 (a conferit autoritatea preoției ucenicilor Săi);

3 Nefi 11:31-40 (a declarat care este doctrina Sa);

3 Nefi 12-14 (a predicat lucruri similare celor care se găsesc în Cuvântarea de pe munte, consemnată în Noul Testament);

3 Nefi 17:5-25 (a vindecat pe mulți și a slujit copilașilor);

3 Nefi 18:1-12 (a administrat împărțășania);

3 Nefi 19:19-29 (s-a rugat pentru cei doisprezece ucenici nefiți);

3 Nefi 20:24-29 (a predicat despre legământul Tatălui de a aduna pe Israel);

3 Nefi 23 (a poruncit ca anumite scripturi să fie adăugate la cronicile nefiților);

3 Nefi 27:1-10 (a poruncit ca Biserica să fie numită după numele Lui).

După ce le-ați acordat suficient timp, invitați cursanții să împărtășească ceea ce au aflat din cercetarea scripturilor. În timp ce cursanții explică care sunt elementele referitoare la slujirea Salvatorului pe care le-au identificat, folosiți unele dintre întrebările următoare sau pe toate pentru a încuraja discuția din clasă:

- Ce impact ar fi putut să aibă acest aspect al slujirii Salvatorului asupra oamenilor?
- De ce ar fi de ajutor să recunoaștem și să studiem ceea ce a făcut Isus Hristos în calitate de conducător sau învățător?

Invitați cursanții să se gândească la următoarea întrebare și să-și noteze ideile:

- Ținând cont de ceea ce am studiat astăzi, ce simțiți că ar dori Tatăl Ceresc să faceți pentru a urma exemplul lui Isus Hristos în modul în care slujiți celor din jurul vostru, inclusiv străinilor, membrilor familiei, prietenilor sau celor cărora le slujiți în chemările din Biserică?

Încheiați depunându-vă mărturia despre adevărurile predate în lecția de astăzi.

Materiale de citit pentru cursanți

- Ioan 10:11-16, 3 Nefi 11:1-17, 15:16-21, 16:1-3.
- Ronald A. Rasband, „Unul câte unul”, *Liahona*, ian. 2001, p. 36-37.

LECȚIA 21

Isus Hristos a organizat Biserica Sa

Introducere

În timpul celor trei ani de slujire din viața muritoare, Isus Hristos a conferit chei ale preoției celor doisprezece apostoli. Cu ajutorul acestor chei, Biserica lui Isus Hristos a fost „[zidită] pe temelia apostolilor și prorocilor” (Efeseni 2:20.) În cadrul acestei lecții vom discuta despre modul în care

Salvatorul a continuat să-i ghideze și îndrume pe apostolii Săi și Biserica Sa prin intermediul slujirii Duhului Sfânt, pentru ca aceștia să poată să îndeplinească legământul Avraamic de a aduna Israelul risipit.

Lecturi suplimentare

- Jeffrey R. Holland, „Profeți, văzători și revelatori”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2004, p. 6-9.

Sugestii pentru predare

Matei 10:1-4, 16:19, 17:3-7, 18:18, Efeseni 2:19-20, 4:11-14

Isus Hristos a organizat Biserica Sa pe temelia apostolilor și profeților

Arătați cursanților o cheie sau un set de chei și întrebați-i ce înțelegem atunci când folosim cuvântul *chei* în contextul Evangheliei. Invitați câțiva cursanți să citească pe rând, cu glas tare, fragmentele din scripturi de mai jos. Rugați membrii clasei să urmărească în scripturile lor și să identifice evenimentul principal care este descris în fiecare fragment sau cel la care se face referire.

Matei 10:1-4 (apostolii sunt chemați și primesc însărcinarea);

Matei 16:19 (chei ale preoției îi sunt promise lui Petru [vezi Ghid pentru scripturi, „Cheile Preoției”, scriptures.lds.org]);

Matei 17:3-7 („Salvatorul, Moise și Elias [Ilie] le-au dat cheile lui Petru, Iacov și Ioan pe munte, când ei au fost schimbați la față înaintea Sa” [*Învățăături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* (2007), p. 110]);

Matei 18:18 (atunci când se face referire la a lega și a dezlega pe pământ și în cer, se face aluzie la cheile preoției care au fost promise și celorlalți apostoli).

Explicați că termenul „chei”, care este menționat sau la care se face referire în aceste fragmente, este sinonim cu puterea de pecetluire (vezi Boyd K. Packer, *Templul Sfânt* [1980], p. 81-87).

Adresați cursanților întrebările:

- Ce înseamnă cheile preoției?
- De ce este important ca apostolii să dețină chei ale preoției?

Rugați un cursant să citească următoarea declarație a vârstnicului Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli:

„«Cheile preoției reprezintă autoritatea pe care Dumnezeu a dat-o conducătorilor preoției pentru a conduce, controla și governa folosirea preoției Sale pe pământ» [Manualul 2: *Administrarea Bisericii* [2010], 2.1.1]. Fiecare act sau rânduală împlinite în Biserică se face cu autorizarea directă sau indirectă a unuia care deține cheile pentru acel oficiu. Vârstnicul M. Russell Ballard a explicat: «Acea care dețin cheile preoției... fac, cu adevărat, posibil ca toți cei care slujesc cu credință sub îndrumarea lor să exercite autoritatea preoției și să aibă acces la puterea preoției [M. Russell Ballard, „Bărbați și femei în lucrarea Domnului”, *New Era*, apr. 2014, p. 4; *Liahona*, apr. 2014, p. 48]” („Cheile și autoritatea preoției”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2014, p. 49).

- În ce moduri cheile preoției binecuvântează membrii Bisericii în mod individual?

Invitați un cursant să citească, cu glas tare, Efeseni 2:19-20. Apoi, adresați membrilor clasei întrebarea:

- Ce învățăm din acest fragment despre temelia Bisericii Salvatorului? (Cursanții trebuie să identifice următorul adevăr: **Isus Hristos, care este piatra din capul unghiului, a organizat Biserica Sa pe temelia apostolilor și prorocilor.**)
- Ce roluri îndeplinesc o temelie și o piatră din capul unghiului într-o clădire? (Temelia asigură tărie și susținere clădirii. Fiind prima piatră care se pune într-o temelie, piatra din capul unghiului reprezintă punctul de referință pentru amplasarea tuturor celorlalte pietre din temelie și determină poziționarea întregii clădiri. Ajută, de asemenea, la fixarea pereților în locul lor.)

Invitați cursanții să discute între ei următoarele întrebări:

- În ce moduri este Isus Hristos „piatra din capul unghiului” a Bisericii?
- Ce ne învață acest fragment din scripturi despre relația dintre Salvator (piatra din capul unghiului) și apostoli și profeți (temelia)?

Invitați un cursant să citească, cu glas tare, Efeseni 4:11-14. Rugați membrii clasei să urmărească în scripturile lor și să identifice motivele menționate de Pavel pentru care avem nevoie de apostoli, profeți și alți conducători ai Bisericii pentru a-i îndruma pe sfinți.

Expuneți următoarea declarație a vârstnicului Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, și invitați un cursant să o citească, cu glas tare:

„Pentru a întemeia o biserică ce urma să continue sub îndrumarea Lui, chiar după ce El a fost luat de pe pământ, Isus «S-a dus pe munte să Se roage și a petrecut toată noaptea în rugăciune către Dumnezeu.

Când s-a făcut ziuă, a chemat pe ucenicii Săi și a ales dintre ei doisprezece, pe care i-a numit apostoli» [Luca 6:12-13].

Mai târziu, Pavel propovăduia că Salvatorul, știind despre inevitabila Sa moarte, a făcut aceasta pentru ca Biserica să aibă «temelia apostolilor și prorocilor» [vezi Efeseni 2:19-20]. Acești frați și ceilalți oficanți ai Bisericii vor slui sub îndrumarea lui Hristos înviat.

De ce? Printre alte motive, pentru «[a nu mai fi] copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire» [Efeseni 4:14]” („Profeți, văzători și revelatori”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2004, p. 6-7).

- În ce moduri i-ați văzut pe apostolii și profeții din perioada modernă că asigură o temelie solidă și stabilitate Bisericii?

Faptele apostolilor 2:1-6, 14-26, 4:1-13, 18-21, Faptele apostolilor 10:9-20, 25-28, 34-35, 44-48, Faptele apostolilor 15:1-20

Isus Hristos i-a îndrumat pe apostoli prin intermediul Duhului Sfânt

Rugați un cursant să citească, cu glas tare, Faptele apostolilor 1:1-2. Apoi, întrebați membrii clasei:

- Potrivit afirmațiilor lui Luca, în ce mod a continuat Isus Hristos înviat să-i conducă pe apostolii Săi după înălțarea Sa la cer? (El a dat porunci și instrucțiuni prin intermediul Duhului Sfânt.)

Depuneți mărturie că, **după învierea și înălțarea Sa la cer, Isus Hristos i-a îndrumat pe apostoli prin intermediul slujirii Duhului Sfânt**. Pentru a-i ajuta pe cursanți să vadă exemple ale acestei îndrumări, împărțiți membrii clasei în patru grupuri și repartizați-le următoarele însărcinări:

- Studiază Faptele apostolilor 2:1-6, 14-26 pentru a căuta modul în care Duhul Sfânt i-a ajutat pe Petru și pe apostoli în ziua Cincizecimii.
- Studiază Faptele apostolilor 4:1-13, 18-21 pentru a căuta modul în care Duhul Sfânt l-a ajutat pe Petru să răspundă conducătorilor iudeilor.
- Studiază Faptele apostolilor 10:9-20, 25-28, 34-35, 44-48 pentru a căuta ce schimbare importantă în Biserică i-a fost revelată lui Petru.
- Studiază Faptele apostolilor 15:1-20 pentru a căuta modul în care revelația primită de la Isus Hristos, prin intermediul Duhului Sfânt, a influențat decizia lui Petru și susținerea pe care alți conducători ai Bisericii au oferit-o în legătură cu această decizie în cadrul conferinței de la Ierusalim.

După ce le-ați acordat suficient timp, rugați membrii din fiecare grup să facă un rezumat al lucrurilor pe care le-au citit și să explice modul în care Isus Hristos i-a îndrumat pe conducătorii Bisericii prin intermediul slujirii Duhului Sfânt. Explicați că Duhul Sfânt Și-a îndeplinit îndatoririle sub îndrumarea Salvatorului (vezi Ioan 16:13-14).

Folosiți relatarea din 3 Nefi 19:7-9, 19-20 pentru a arăta că și conducătorii Bisericii despre care citim în Cartea lui Mormon au primit, de asemenea, ajutorul Duhului Sfânt în slujirea lor.

Discutați cu membrii clasei următoarele întrebări:

- Cum ați explica altcuiva de ce este important de știut faptul că, după moartea Sa, Isus Hristos a continuat să îi îndrume pe apostolii Săi?

Isus Hristos îndrumă conducătorii Bisericii de astăzi prin intermediul Duhului Sfânt

Expuneți următoarele declarații ale președintelui Thomas S. Monson și președintelui Henry B. Eyring, din Prima Președinție (sau oferiți membrilor clasei un exemplar al acestora) și rugați un cursant să le citească, cu glas tare:

„Vă mărturisesc... că Salvatorul nostru, Isus Hristos, se află la conducerea acestei Biserici, care poartă numele Său. Știu că experiența cea mai plăcută din toată această viață este aceea de a simți îndemnul Sale în timp ce El ne conduce în înaintarea lucrării Sale” (Thomas S. Monson, „Să ne uităm în urmă și să mergem înainte”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2008 p. 88).

„[Președintele Thomas S. Monson] a primit revelație și inspirație în prezența mea, ceea ce îmi confirmă că Dumnezeu cinstește [cheile preoției pe care profetul le deține]. Eu sunt un martor ocular” (Henry B. Eyring, „Biserica adevărată și vie”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2008, p. 24).

- În ce mod aceste două declarații ilustrează o legătură între Biserica descrisă în Noul Testament și Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă? (Ajutați cursanții să înțeleagă următorul adevăr: **La fel cum Isus Hristos i-a îndrumat pe apostolii Săi din vremea Noului Testament, El îi îndrumă pe conducătorii Bisericii astăzi, prin diferite modalități, inclusiv prin intermediul slujirii Duhului Sfânt.**)

Invitați un cursant să citească următoarea declarație a vârstnicului Jeffrey R. Holland, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli. Rugați membrii clasei să asculte și să se gândească de ce este necesar să fie îndrumați de Salvator conducătorii Bisericii.

„Temelia apostolică și profetică a Bisericii urma să binecuvânteze în toate timpurile, dar *mai ales* în vremurile de adversitate sau pericol, vremuri în care s-ar putea să ne simțim precum copiii, tulburați sau dezorientați, poate puțin temători, vremuri în care mâna prefăcută a oamenilor sau răutatea diavolului încearcă să tulbure sau să inducă în eroare. Împotriva unor astfel de vremuri, precum în zilele noastre, membrii Primei Președinții și ai Cvorumului celor Doisprezece sunt însărcinați de Dumnezeu și susținuți de dumneavoastră ca «profeți, văzători și revelatori» iar președintele Bisericii ca profet, văzător și revelator, apostolul *care a slujit în acest oficiu cel mai îndelungat timp* și în consecință singurul om autorizat să exercite toate cheile revelației și administrative pentru Biserică. În vremurile Noului Testament, în vremurile Cărții lui Mormon și în vremurile moderne, acești oficianți formează pietrele de temelie ale Bisericii adevărate, așezate în jurul și dobându-și puterea de la piatra principală din capul unghiului, «stânca Mântuitorului nostru, care este [Isus] Hristos, Fiul lui Dumnezeu» [Helaman 5:12]” („Profeti, văzători și revelatori”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2004, p. 7).

Urmăriți progresul adresând cursanților unele dintre întrebările următoare sau pe toate:

- Ce credeți că înseamnă faptul că oficianții care prezidează sunt „[așezați] în jurul” și primesc putere de la piatra din unghiului, Isus Hristos?
- Ce dovadă a faptului că Salvatorul îi îndrumă pe aceia care prezidează asupra Bisericii astăzi ați văzut sau când ați simțit acest lucru?
- În ce moduri v-a ajutat participarea la conferința generală să veniți mai aproape de Hristos și să construiți pe o temelie a apostolilor și profeților?

Scieți, pe tablă, următoarele întrebări. Invitați cursanții să se gândească la întrebări și să scrie în jurnalul personal sau în jurnalul pentru studiul scripturilor un plan pentru a se îmbunătăți în acele aspecte.

Ce pot să fac pentru a-mi întări mărturia despre apostolii din perioada modernă ai Salvatorului?

Cum pot să mă bazez mai mult pe profeții din perioada modernă ca să am o temelie în Isus Hristos?

Materiale de citit pentru cursanți

- Matei 10:1-4, 16:19, 17:3-7, 18:18, Faptele apostolilor 2:1-6, 14-26, 4:1-13, 18-21, Faptele apostolilor 10:9-20, 25-28, 34-35, 44-48, Faptele apostolilor 15:1-11, 13-19, Efeseni 2:19-20, 4:11-14.
- Jeffrey R. Holland, „Profeți, văzători și revelatori”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2004, p. 6-9.

LECȚIA 22

Tatăl și Fiul i s-a arătat lui Joseph Smith

Introducere

În declarația „Hristos Cel Viu: mărturia apostolilor”, este consemnat: „În lumea modernă, El și Tatăl Său i-au apărut băiatului Joseph Smith, începând mult promisa dispensație a «plinirii vremilor» (Efeseni 1:10)” (*Ensign* sau *Liahona*, apr. 2000, p. 3). Această lecție se va concentra asupra rolului

central pe care Prima Viziune îl are în doctrina Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă și asupra rolului Salvatorului în acea viziune. În această lecție, se va sublinia, de asemenea, faptul că studiul despre Prima Viziune ne întărește credința în Dumnezeu Tatăl și în Isus Hristos.

Lecturi suplimentare

- Gordon B. Hinckley, „Fundatia minunată a credinței noastre”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2002, p. 78-81.
- Dieter F. Uchtdorf, „Roadele Primei Viziuni”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2005, p. 36-38.
- Neil L. Andersen, „Joseph Smith”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2014, p. 28-31.

Sugestii pentru predare

Joseph Smith – Istorie 1:14-17

Joseph Smith l-a văzut pe Dumnezeu Tatăl și pe Fiul Său, Isus Hristos

Stabiliți contextul acestei lecții parcurgând repede Joseph Smith – Istorie 1:5-12. După aceea, rugați cursanții să compare acest fragment cu zilele noastre, arătând asemănările dintre experiența lui Joseph Smith în legătură cu căutarea adevărului și experiențele celor care caută adevărul în zilele noastre. (Răspunsurile trebuie să includă următoarele: Existau multe neînțelegeri între diferitele biserici. Folosindu-se de logica și inteligența sa, Joseph Smith nu a putut să afle care biserică era adevărată. Conducătorii religioși interpretau aceleași fragmente din scripturi în moduri diferite.)

Invitați un cursant să citească, cu glas tare, Joseph Smith – Istorie 1:14-15. Apoi, adresați membrilor clasei întrebarea:

- De ce credeți că Satana a încercat să-l împiedice pe Joseph Smith să se roage? (Răspunsurile pot să includă: Satana îl cunoștea pe Joseph Smith din lumea premuritoare și știa că misiunea prerânduită a lui Joseph era aceea de a restaura adevărul pe pământ. Satana a încercat să prevină acest lucru.)

Rugați cursanții să citească, în gând, Joseph Smith – Istorie 1:16-17 și să noteze doctrine care rezultă din mărturia lui Joseph Smith. După ce le-ați acordat suficient timp, invitați cursanții să împărtășească doctrinele pe care le-au identificat.

Expuneți următoarea declarație a vârstnicului Christoffel Golden jr., din Cei Șaptezeci:

„Profetul a scris: «Am văzut două Personaje, ale căror strălucire și slavă întreceau orice descriere și care stăteau deasupra mea, în aer. Unul dintre Ele mi-a vorbit, chemându-mă pe nume, și a spus, arătând către celălalt – *Acesta este Fiul Meu Iubit. Ascultă-L!*» [Joseph Smith – Istorie 1:17].

Această experiență a băiatului Joseph, urmată de multe alte viziuni și revelații, ne arată că Dumnezeu există cu adevărat; Tatăl și Fiul Său, Isus Hristos, sunt două ființe separate și distincte; omul este creat după chipul lui Dumnezeu; Tatăl nostru Ceresc este literalmente Tatăl lui Isus Hristos; Dumnezeu continuă să se arate oamenilor; Dumnezeu este totdeauna aproape de noi și interesat de ceea ce facem; El ne răspunde la rugăciuni” („Tatăl și Fiul”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2013, p. 100).

- Cum ați descrie importanța Primei Viziuni a lui Joseph Smith pentru teologia sfinților din zilele din urmă? (În timp ce cursanții răspund, subliniați următorul lucru: **prin viziunea primită de Joseph Smith, în care Tatăl și Fiul i s-au arătat, s-au restaurat multe adevăruri importante pe pământ.**)
- Cum ați descrie importanța Primei Viziuni a lui Joseph Smith celor care caută adevărul astăzi?

Expuneți următoarea declarație a președintelui Gordon B. Hinckley (1910-1995) și rugați un cursant să o citească, cu glas tare:

„Întreaga noastră cauză ca membri ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă se bazează pe validitatea acestei Prime Viziuni glorioase... Nimic din ceea ce reprezintă baza doctrinei noastre, nimic din ceea ce propovăduim, nimic din modul în care trăim nu este de mai mare importanță decât această declarație inițială. Eu susțin că, dacă Joseph Smith a vorbit cu Dumnezeu Tatăl și Fiul Său Preaiubit, atunci toate celelalte spuse de el sunt adevărate. Aceasta este balamaua care face să se deschidă poarta ce duce la calea salvării și vieții eterne” („What Are People Asking about Us? (Ce întrebă oamenii despre noi?”, *Ensign*, nov. 1998, p. 71).

- De ce „întreaga noastră cauză ca membri ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă” se bazează pe validitatea Primei Viziuni? (Cursanții trebuie să înțeleagă că, dacă relatarea lui Joseph Smith este falsă, atunci restaurarea Bisericii lui Isus Hristos nu a avut loc; dar, **dacă relatarea lui Joseph Smith este adevărată, atunci restaurarea a avut loc și Evanghelia restaurată este adevărată.**)
- Cum ați dobândit o mărturie despre adevărul Primei Viziuni?

Invitați cursanții să înceapă să se gândească la ceea ce ar putea să facă pentru a primi din nou confirmarea adevărului Primei Viziuni. Împărtășiți următoarea afirmație făcută de vârstnicul Neil L. Andersen, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli:

„Tinerilor care aud aceste cuvinte sau care le vor citi în viitor le fac o invitație anume: Dobândiți o mărturie personală despre profetul Joseph Smith... Citiți mărturia profetului Joseph Smith din Perla de mare preț... Aceasta cuprinde mărturia lui Joseph despre ce s-a întâmplat cu adevărat. Citiți-o des. Puteți înregistra mărturia lui Joseph Smith cu vocea voastră, o puteți asculta frecvent și o puteți împărtăși prietenilor. Ascultând mărturia profetului, înregistrată cu vocea voastră, veți putea dobândi confirmarea pe care o căutați” („Joseph Smith”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2014, p. 30-31).

Înainte de a continua, explicați cursanților că Prima Viziune nu a fost singura dată când Salvatorul i-a vizitat pe Joseph Smith și pe alții în această dispensație. De exemplu, Isus Hristos li s-a arătat lui Joseph Smith și altor conducători ai Bisericii de câteva ori în primele zile ale restaurării (pentru exemple, vedeți D&L 76:22-24, 110:1-10).

Joseph Smith – Istorie 1:17-20

„*Acesta este Fiul Meu iubit. Ascultă-L!*”

Rugați cursanții să parcurgă repede Joseph Smith – Istorie 1:17 și întrebați-i ce a făcut Tatăl Ceresc atunci când I s-a arătat lui Joseph Smith. (L-a prezentat pe Fiul Său.) Întrebați cursanții, de asemenea, dacă s-au gândit vreodată de ce este importantă în mod special această parte a Primei Viziuni. Citiți cursanților următoarele declarații ale președintelui Joseph Fielding Smith (1876-1972):

„Toată revelația, primită de la cădere, a venit prin Isus Hristos... Tatăl nu a interacționat cu omul în mod direct și personal de la cădere și nu a apărut în fața oamenilor, cu excepția momentelor în care L-a prezentat și a depus mărturie despre Fiul” (*Doctrines of Salvation*, compilație realizată de Bruce R. McConkie, 3 volume [1954-1956], 1:27).

„Când Adam a fost în Grădina Edenului, el s-a aflat în prezența lui Dumnezeu, Tatăl nostru Etern. După căderea sa, a fost alungat din prezența Tatălui... După aceea, conform scripturilor, Isus Hristos a devenit Avocatul lui Adam și al copiilor săi [vezi 1 Ioan 2:1, D&L 29:5, 110:4] și, de asemenea, Mijlocitorul lor [1 Timotei 2:5, Evrei 9:15], stând între omenire și Tatăl Etern, pledând pentru cauza noastră. De atunci înainte, Isus Hristos a fost Cel care i-a îndrumat pe slujitorii Săi pe pământ și a dat revelații și îndrumare profeților. Dacă Joseph Smith ar fi fost un escroc... nu ar fi afirmat niciodată că Tatăl a fost Cel care L-a prezentat pe Fiu și i-a cerut să adreseze întrebările sale Fiului și că Fiul a fost Cel care a oferit răspunsurile” (*Answers to Gospel Questions*, compilație realizată de Joseph Fielding Smith jr., 5 volume [1957-1966], 3:58).

- În cadrul Primei Viziuni, care dintre Personaje i-a răspuns lui Joseph Smith la întrebarea care confesiune era cea adevărată?
- Potrivit celor declarate de președintele Joseph Fielding Smith, de ce a fost important ca Joseph Smith să consemneze faptul că Tatăl Ceresc L-a prezentat pe Isus Hristos și că Isus Hristos a fost Cel care a răspuns la întrebările lui Joseph? (Cursanții trebuie să înțeleagă următorul adevăr: **De la căderea lui Adam și a Evei, toată revelația a venit prin intermediul lui Isus Hristos.**)

- În ce mod înțelegerea acestui model al revelației vă ajută să aveți încredere în veridicitatea relatării profetului despre viziunea sa?

Prima Viziune ne ajută să dobândim mai mare credință în Isus Hristos

Rugați un cursant să citească, cu glas tare, următoarea declarație a președintelui Dieter F. Uchtdorf, din Prima Președinție:

„Acesta este modul în care Prima Viziune a lui Joseph Smith a binecuvântat viețile noastre, viețile familiilor și, în cele din urmă, întreaga familie umană - astfel încât ajungem să credem în Isus Hristos prin mărturia profetului Joseph Smith. Profeții și apostolii din întreaga istorie a omenirii au avut parte de manifestări divine similare celei a lui Joseph...

Toate aceste manifestări, străvechi și moderne, îi conduc pe cei care cred la sursa divină a întregului adevăr și a întregii speranțe - la Dumnezeu, Tatăl nostru Cereșc, și la Fiul Său, Isus Hristos ...

Prin credința noastră în mărturia personală a profetului Joseph și în realitatea Primei Viziuni, prin studiu și rugăciune profundă și sinceră, vom fi binecuvântați cu o convingere fermă despre Salvatorul lumii, care i-a vorbit lui Joseph «în dimineața unei zile frumoase, senine, la începutul primăverii anului o mie opt sute douăzeci» (Joseph Smith – Istorie 1:14) („Roadele Primei Viziuni”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2005, p. 38).

- Potrivit celor declarate de președintele Uchtdorf, ce binecuvântare decurge din faptul că învățăm despre Prima Viziune? (Cursanții pot folosi cuvinte diferite, dar trebuie să înțeleagă următorul principiu: **Pe măsură ce învățăm despre Prima Viziune, dobândim o credință mai mare în Dumnezeu Tatăl și în Fiul Său, Isus Hristos.**)
- În ce mod faptul că învățăm despre vizita făcută lui Joseph Smith de Tatăl și Fiul ne întărește credința în Ei? (Răspunsurile pot să includă următoarele: Prima Viziune reprezintă o altă mărturie că Ei trăiesc, ne asigură că Ei sunt interesați de ceea ce se întâmplă oamenilor și este o dovadă a faptului că Ei aud și răspund la rugăciuni.)
- Ce rol are Prima Viziune în mărturia voastră despre restaurare?
- Ce ați putea face în săptămâna următoare care să vă întărească mărturia despre Prima Viziune sau să vă ajute să obțineți o confirmare a acesteia?

Încurajați cursanții să petreacă timp în zilele următoare meditănd și rugându-se în legătură cu Prima Viziune. Invitați-i să consemneze gândurile și sentimentele pe care le au despre experiența sacră a lui Joseph Smith.

Materiale de citit pentru cursanți

- Joseph Smith – Istorie 1:5-26.
- Dieter F. Uchtdorf, „Roadele Primei Viziuni”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2005, p. 36-38.

LECȚIA 23

Salvatorul a restaurat preoția, Biserica și Evanghelia Sa

Introducere

Apostoli din perioada modernă au depus mărturie: „Noi declarăm solemn că preoția Sa și Biserica Sa au fost restaurate pe pământ” („Hristos Cel Viu: mărturia apostolilor”, *Ensign* sau *Liahona*, apr. 2000, p. 3). Pe măsură ce predați această lecție, ajutați cursanții să înțeleagă faptul

că Salvatorul a condus procesul de restaurare a Evangheliei și a Bisericii Sale prin intermediul profetului Joseph Smith, ca parte a slujirii Sale eterne. Un studiu atent al scripturii Doctrină și legăminte dezvăluie faptul că Isus Hristos conduce împărăția lui Dumnezeu pe pământ.

Lecturi suplimentare

- James E. Faust, „Restaurarea tuturor lucrurilor”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2006, p. 61-62, 67-68.
- Tad R. Callister, „Care este proiectul pentru clădirea Bisericii lui Hristos?” (Adunare de devoțiune pentru tinerii adulți, 12 ian. 2014), LDS.org.

Sugestii pentru predare

Joseph Smith – Istorie 1:18-20

Isus Hristos a restaurat Biserica Sa în zilele din urmă

Începeți lecția rugând cursanții să enumere câteva întrebări importante pe care cineva le-ar putea adresa Tatălui Ceresc. După ce primiți câteva răspunsuri, invitați un cursant să citească Joseph Smith – Istorie 1:18-19. Apoi, adresați întrebările:

- Ce întrebare a adresat Joseph Smith Tatălui Ceresc și lui Isus Hristos?
- Ce a răspuns Isus Hristos? (Subliniați că, în versetul 20, este consemnat că Salvatorul a repetat răspunsul Său: „El mi-a interzis din nou să mă alătur vreuneia dintre ele”.)
- Dacă toate bisericile erau „greșite”, ce trebuia să se întâmple pentru ca Biserica Domnului să fie pe pământ? (Era nevoie să existe o restaurare a Bisericii Domnului așa cum a fost aceasta în perioada Noului Testament.)

Expuneți următoarea declarație a președintelui James E. Faust (1920-2007), din Prima Președinție, și invitați un cursant să o citească, cu glas tare:

„Noi credem că Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă este o restaurare a Bisericii originale întemeiate de Isus Hristos, care a fost clădită «pe temelia apostolilor și a prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos» [Efeseni 2:20]. Nu este o desprindere din nicio altă biserică” („Restaurarea tuturor lucrurilor”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2006, p. 68).

- Ce înseamnă când spunem că **Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă este o restaurare a Bisericii originale întemeiate de Isus Hristos în perioada Noului Testament?**

Explicați cursanților că nu este suficient timp pentru a compara fiecare element al Bisericii originale a Domnului cu Biserica restaurată. Totuși, invitați cursanții să parcurgă repede Luca 6:13, 10:1, Faptele apostolilor 14:23, Efeseni 4:11, Filipeni 1:1 și Tit 1:5 și să identifice elemente din modul de organizare al Bisericii originale care există, de asemenea, în Biserica acum. (Pentru mai multe exemple, încurajați cursanții să citească „Care este proiectul pentru clădirea Bisericii lui Hristos?”, de Tad R. Callister, președinte general al Școlii de duminică, cuvântare menționată în secțiunea „Materiale de citit pentru cursanți” a acestei lecții.) Expuneți următoarea declarație a fratelui Callister și invitați un cursant să o citească, cu glas tare:

„Dacă o persoană ar încerca să potrivească proiectul Bisericii originale a lui Hristos cu fiecare biserică din lumea de astăzi, ar găsi numai una care să se potrivească proiectului – în ceea ce privește organizarea, învățăturile, rânduielile, roadele și revelațiile – Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă” („Care este proiectul pentru clădirea Bisericii lui Hristos?” [Adunare de devoțiune pentru tinerii adulți organizată de Sistemul Educațional al Bisericii, 12 ian. 2014],

LDS.org).

- De ce este important să avem o mărturie despre faptul că Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă este o restaurare a Bisericii originale a Salvatorului? (O astfel de mărturie ne ajută să recunoaștem faptul că Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă este adevărata Biserică a Domnului astăzi pe pământ. Deoarece Domnul este același ieri, azi și întotdeauna, ar trebui să ne așteptăm ca Biserica Sa să conțină aceleași elemente în fiecare dispensație.)

Doctrină și legăminte 1:17, 38, 18:34-35

Isus Hristos conduce munca de restaurare

Invitați cursanții să parcurgă repede Joseph Smith – Istorie 1:17 și să identifice ce anume i-a poruncit Tatăl Ceresc lui Joseph Smith să facă (să-L asculte pe Fiul Său). Apoi, citiți, cu glas tare, următoarea declarație a președintelui Joseph Fielding Smith (1876-1972):

„Toată revelația primită de la cădere a venit prin Isus Hristos” (*Doctrines of Salvation*, compilație realizată de Bruce R. McConkie, 3 volume [1954-1956], 1:27).

Pentru a ilustra acest adevăr, invitați cursanții să citească, în gând, Doctrină și legăminte 1:17, 38, 18:34-35, având în minte următoarea întrebare: În ce mod ne ajută aceste versete să înțelegem mai bine adevărul potrivit căruia **Isus Hristos îndrumă și conduce Biserica Sa prin revelație**? După ce ați acordat cursanților suficient timp, invitați-i să împărtășească ceea ce au găsit.

Expuneți următoarea declarație a vârstnicului Gary J. Coleman, din Cei Șaptezeci, și invitați un cursant să o citească, cu glas tare:

„Doctrină și legăminte este un testament al zilelor din urmă despre munca de slujire a lui Isus Hristos făcută în beneficiul copiilor lui Dumnezeu și ilustrează modelul divin de revelație care îndrumă Biserica și pe membrii acesteia astăzi” („You Shall Have My Word: The Personal Ministry of Jesus Christ in the Restoration”, în *You Shall Have My Word: Exploring the Text of the Doctrine and Covenants*, redactată de Scott C. Esplin, Richard O. Cowan și Rachel Cope, The 41st Annual Brigham Young University Sidney B. Sperry Symposium [2012], p. 3).

- Potrivit celor relatate de vârstnicul Coleman, de ce este importantă astăzi scriptura Doctrină și legăminte pentru Biserică? (Este un testament al zilelor din urmă despre munca de slujire a lui Isus și arată modul în care Biserica este condusă prin revelație astăzi.)
- De ce credeți că este important pentru copiii Tatălui Cereșc să înțeleagă adevărul predicat de vârstnicul Coleman?

Depuneți mărturie despre faptul că aparițiile Salvatorului, revelațiile și conferirea puterilor și cheilor preoției în timpul restaurării reprezintă o parte importantă a slujirii Sale eterne. Pentru a-i ajuta pe cursanți să înțeleagă mai bine modul în care Salvatorul a condus restaurarea Evangheliei nepieritoare și pe cea a Bisericii Sale, arătați următorul tabel sau oferiți-l cursanților sub forma unei foi de prezentare (nu includeți ceea ce este scris între paranteze):

Salvatorul conduce munca de restaurare

Doctrine ale Bisericii	Rânduielei ale Bisericii	Conducerea Bisericii
Introducerea și rezumatul secțiunii Doctrină și legăminte 76 (împărții de glorie, viața după moarte)	Doctrină și legăminte 20:37, 72-74 (cerințele pentru botez și modul corect în care acesta se înfăptuiește)	Doctrină și legăminte 20:38-59 (îndatoririle din cadrul oficiilor preoției)
Doctrină și legăminte 84:33-39 (jurământul și legământul preoției)	Doctrină și legăminte 20:70 (binecuvântarea copiilor)	Doctrină și legăminte 20:61-62 (desfășurarea conferințelor obișnuite ale Bisericii)
Doctrină și legăminte 128:1, 15, 18 (botezul pentru cei morți)	Doctrină și legăminte 20:75-77, 79 (administrarea împărțășaniei)	Doctrină și legăminte 26:2 (consimțământul)
Doctrină și legăminte 131:1-4 (căsătoria celestială necesară pentru exaltare)	Doctrină și legăminte 124:33-39 (rânduielele din templu)	Doctrină și legăminte 107:22-27, 33-35, 64-67, 85-91 (îndatoriri ale conducătorilor Bisericii)
Doctrină și legăminte 137:6-10; 138:29-35 (cei care au murit fără a avea o cunoaștere a adevărului, vor avea ocazia să fie mântuiți)	Doctrină și legăminte 132:7, 15-20 (căsătoria eternă)	

Împărțiți membrii clasei în trei grupuri și desemnați fiecărui grup câte o coloană pentru studiu. Invitați fiecare cursant să citească trei sau patru referințe din coloana care le-a fost desemnată și să se pregătească să răspundă la următoarele întrebări:

- Ce a restaurat Salvatorul pe pământ prin intermediul lui Joseph Smith?
- De ce sunt importante principiile sau practicile despre care ați citit?

După câteva minute, invitați cursanții să împărtășească ceea ce au aflat. În timp ce ei fac aceasta, subliniați faptul că **Isus Hristos conduce munca de restaurare**. Dacă este necesar, adresați întrebări similare următoarelor:

- De ce este important să înțelegem că Isus continuă să conducă munca Bisericii Sale și pe conducătorii acesteia?
- Care sunt experiențele care v-au ajutat să știți că această Biserică este Biserica lui Isus Hristos?

Dacă aveți suficient timp, rugați un cursant să citească Doctrină și legăminte 1:30. Apoi, întrebați membrii clasei:

- Ținând cont de ceea ce am discutat astăzi, de ce este Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă „singura biserică adevărată și vie de pe toată suprafața pământului”? (Deoarece este singura biserică de pe pământ care are autoritate divină să propovăduiască adevărata Evanghelie a lui Isus Hristos, să administreze rânduielele necesare salvării și să primească revelație continuă prin intermediul slujitorilor desemnați de Domnul.)

În încheierea lecției, rugați un cursant să citească, cu glas tare, Doctrină și legăminte 76:40-42, pe măsură ce restul cursanților urmăresc în scripturile lor. Depuneți mărturie că aceste versete reprezintă un rezumat al slujirii eterne a Salvatorului. Încurajați cursanții să se gândească la ceea ce pot să facă pentru a-L onora pe Isus Hristos, care a înfăptuit ispășirea pentru ca noi să putem fi sfințiți și salvați în împărăția Tatălui.

Materiale de citit pentru cursanți

- Doctrină și legăminte 1:17, 38, 18:33-35, Joseph Smith – Istorie 1:17-20.
- Tad R. Callister, „Care este proiectul pentru clădirea Bisericii lui Hristos?” (Adunare de devoțiune pentru tinerii adulți, 12 ian. 2014), LDS.org.

LECȚIA 24

El trăiește!

Introducere

Cu privire la Salvatorul Isus Hristos, profetul Joseph Smith a declarat: „Și acum, după numeroase mărturii care au fost date despre El, aceasta este mărturia, ultima dintre toate, pe care o dăm despre El: Că El trăiește!” (D&L 76:22). Scopul

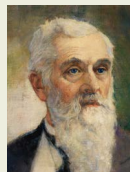
acestei lecții este de a-i ajuta pe cursanți să înțeleagă faptul că Salvatorul trăiește astăzi, că este Avocatul nostru la Tatăl și că, prin credință în El, devenim „născuți ca fii și fiice ale lui Dumnezeu” (D&L 76:24; vezi, de asemenea, Galateni 3:26).

Sugestii pentru predare

Doctrină și legăminte 25:1, 76:19-24, 110:1-4

Isus Hristos trăiește astăzi

Citiți, cu glas tare, următoarea relatare a unei experiențe trăite de președintele Lorenzo Snow (1814-1901), așa cum a fost relatată de strănepoata sa, Alice Pond:

„Aflându-mă în holul mare care duce la camera celestială, am făcut câțiva pași înaintea bunicului, moment în care el m-a oprit și a spus: «Stai puțin, Alie, vreau să-ți spun ceva. Acesta este locul în care Domnul Isus Hristos mi s-a arătat atunci când a murit președintele Woodruff. El m-a instruit să mă duc și să reorganizez imediat Prima Președinție a Bisericii și să nu mai aștept așa cum s-a făcut după moartea foștilor președinți, precum și că eu trebuia să fiu succesorul președintelui

Woodruff».

Apoi, bunicul a făcut un pas către mine, și-a întins mâna stângă și a spus: «El a stat chiar aici, la aproximativ un metru deasupra podelei. Părea că El stătea pe o placă de aur masiv».

Bunicul mi-a spus ce Personaj plin de slavă este Salvatorul și mi-a descris mâinile, picioarele, înfățișarea și minunatele Sale robe albe, toate acestea fiind de un alb și o strălucire atât de puternice, încât el abia a putut privi spre El.

Apoi, bunicul a făcut un alt pas către mine, și-a pus mâna dreaptă pe capul meu și a spus: «Acum, draga mea nepoată, doresc ca tu să-ți amintești că aceasta este mărturia bunicului tău, că el ți-a spus cu propria lui gură că el l-a văzut cu adevărat pe Salvator aici, în templu, și a vorbit cu El față în față» [Alice Pond, în LeRoi C. Snow, „An Experience of My Father's”, *Improvement Era*, sept. 1933, p. 677]” (*Învățăături ale președinților Bisericii: Lorenzo Snow* [2012], p. 250).

- Ce gânduri vă vin în minte în timp ce ascultați această relatare?

Spuneți cursanților că în Doctrină și legăminte sunt consemnate două momente în care Salvatorul s-a arătat în fața oamenilor în zilele din urmă: unul dintre acestea a fost atunci când li s-a arătat lui Joseph Smith și Sidney Rigdon în Hiram, Ohio (vezi D&L 76) și celălalt atunci când li s-a arătat lui Joseph Smith și lui Oliver Cowdery în Templul Kirtland (vezi D&L 110). Scrieți, pe tablă, următoarele trei întrebări:

Ce au văzut? Ce au auzit? Ce au învățat?

Invitați membrii clasei să caute în scripturi răspunsuri la aceste întrebări. Rugați jumătate dintre membrii clasei să citească Doctrină și legăminte 76:19-24 și cealaltă jumătate să citească Doctrină și legăminte 110:1-4. După ce le-ați acordat suficient timp, invitați-i să împărtășească ceea ce au găsit. Scrieți, pe tablă, ceea ce au găsit sub întrebarea potrivită. Apoi, adresați întrebarea:

- Ce ne învață aceste versete despre Isus Hristos? (Cursanții pot să identifice o varietate de doctrine, inclusiv următoarele: **Isus Hristos este o ființă vie, glorificată; Tatăl Ceresc și Isus Hristos sunt personaje distincte; prin credința în Isus Hristos și prin acceptarea Evangheliei Sale, noi suntem născuți ca fii și fiice ale lui Dumnezeu; și Isus Hristos este Avocatul nostru la Tatăl.**)

Oferiți cursanților ocazia să-și depună mărturia despre aceste doctrine, adresându-le următoarele întrebări:

- Care dintre adevărurile următoare au o însemnătate deosebită pentru voi?
De ce?

Spuneți cursanților că partea din lecție care a mai rămas se va concentra asupra acestor două doctrine care se găsesc în fragmentele pe care le-au citit: „Isus Hristos este Avocatul nostru la Tatăl” și „Prin credința în Isus Hristos și prin acceptarea Evangheliei Sale, noi suntem născuți ca fii și fiice ale lui Dumnezeu”.

Doctrină și legăminte 29:5, 38:4, 45:3-5, Alma 33:3-11

Isus Hristos este Avocatul nostru la Tatăl

Scrieți cuvântul *avocat* pe tablă și întrebați cursanții dacă știu ce înseamnă. (Dacă este necesar, definiți cuvântul *avocat*, explicând că este o persoană care vorbește în sprijinul cuiva sau pledează cauza cuiva.) Invitați cursanții să citească, în gând, Doctrină și legăminte 110:4. Apoi, adresați întrebarea:

- În ce mod acționează Salvatorul ca un avocat? (În timp ce cursanții își împărtășesc gândurile, căutați ocazii pentru a depune mărturie că **Isus Hristos este Avocatul nostru la Tatăl.**)

Expuneți sau scrieți pe tablă următoarele întrebări:

Ce Îl califică pe Isus Hristos să fie Avocatul nostru?

Asupra cărui lucru îi atrage atenția Isus Hristos Tatălui atunci când pledează pentru noi?

Rugați cursanții să formeze echipe de câte doi și să caute răspunsurile la aceste întrebări în Evrei 4:15, Doctrină și legăminte 29:5, 38:4 și 45:3-5. După ce cursanții au citit fragmentele și au discutat întrebările de pe tablă, invitați câțiva voluntari să-și împărtășească răspunsurile membrilor clasei.

În timp ce cursanții explică ceea ce au învățat, asigurați-vă că înțeleg următorul lucru: **Isus Hristos este calificat să pledeze cauza noastră Tatălui, deoarece El este perfect neprihănit și poate, prin urmare, să îndeplinească cerințelor**

dreptății pentru păcatele noastre. El este calificat să pledeze pentru noi datorită meritelor Sale, vieții Sale perfecte și sângelui Său pe care L-a vărsat pentru noi. Nu avem merite care să ne permită să pledăm pentru noi înșine (vezi Alma 22:14).

Invitați un cursant să citească, cu glas tare, Doctrină și legăminte 45:3-5, în timp ce membrii clasei urmăresc în scripturile lor. Explicați faptul că munca și gloria Tatălui Ceresc este de a îi exalta pe copiii Săi. Prin urmare, în timp ce Isus pledează pentru cei care cred în El, El ajută la îndeplinirea muncii Tatălui și, de asemenea, oferă Tatălui gloria (vezi, de asemenea, Matei 10:32).

Pentru a-i ajuta pe cursanți să înțeleagă munca lui Isus Hristos în calitate de Avocat al nostru, invitați-i să citească cuvintele lui Zenos din Alma 33:3-10. Rugați-i să identifice expresii pe care Zenos le-a repetat (variante ale expresiei „Tu ești milos” și „Tu m-ai auzit”). Apoi, adresați întrebarea:

- Ce a aflat Zenos despre Dumnezeu prin intermediul rugăciunii sale sincere?

Invitați un cursant să citească, cu glas tare, Alma 33:11. Apoi, adresați membrilor clasei următoarea întrebare:

- Cui a fost recunoscător Zenos pentru mila arătată cu generozitate de Tatăl Ceresc?
- De ce Dumnezeu Tatăl oprește judecățile Sale față de noi?
- În ce mod învățăturile lui Zenos vă ajută să înțelegeți mai bine și să apreciați mai mult rolul Salvatorului în calitate de Avocat în viața voastră?

Expuneți următoarea declarație a vârstnicului D. Todd Christofferson, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, și invitați un cursant să o citească, cu glas tare:

„Pentru mine, este foarte important, în orice moment și în orice situație, să mă pot apropia prin intermediul rugăciunii de tronul slăvii, să fie auzită cererea mea de către Tatăl Ceresc, iar Avocatul meu, El care nu a păcătuit, al Cărui sânge a fost vărsat, să pledeze cauza mea (vezi D&L 45:3-5)” („I Know in Whom I Have Trusted”, *Ensign*, mai 1993, p. 83).

Invitați un cursant să explice cu propriile cuvinte principiul pe care l-a propovăduit vârstnicul Christofferson. Apoi, adresați întrebarea:

- În ce mod faptul de a avea o mărturie personală despre această învățătură vă ajută în momente dificile?

Mosia 5:5-15.

Prin credința în Isus Hristos și acceptarea Evangheliei Sale, noi suntem născuți ca fii și fiice ale lui Dumnezeu

Invitați un cursant să citească, cu glas tare, Doctrină și legăminte 76:24 și invitați membrii clasei să urmărească în scripturile lor. Subliniați cuvintele „de El și prin El și din El... [noi] suntem născuți ca fii și fiice ale lui Dumnezeu”.

Adresați cursanților întrebarea:

- Ce înseamnă să fim „născuți ca fii și fiice ale lui Dumnezeu”? (D&L 76:24, vezi, de asemenea, D&L 25:1.)

Asigurați-vă că ei înțeleg faptul că, deși noi toți suntem copii de spirit ai Tatălui Ceresc, termenul „născuți ca fii și fiice ale lui Dumnezeu” se referă în mod specific la aceia care sunt „născuți din nou”. Spuneți cursanților faptul că procesul de a fi născut din nou este explicat în Cartea lui Mormon.

Expuneți sau copiați pe tablă următorul tabel (nu includeți ceea ce se găsește între paranteze):

<i>Ce erau dispuși să facă oamenii regelui Beniamin?</i>	<i>Ce s-a întâmplat ca urmare a faptelor lor ?</i>
<i>(Intră într-un legământ de a se supune tuturor poruncilor lui Dumnezeu)</i>	<i>(Inimile lor au fost schimbate)</i>
<i>(Iau asupra lor numele lui Hristos)</i>	<i>(Ei au fost născuți din Hristos)</i>
<i>(Exercită credință în El)</i>	<i>(Hristos devine Tatăl lor de legământ)</i>

Rezumați mesajul regelui Beniamin din Mosia 2-4. Apoi, explicați faptul că spusele regelui Beniamin au avut un efect foarte puternic asupra oamenilor săi și că Spiritul Domnului a lucrat o „schimbare mare” în inimile lor (vezi Mosia 5:2). Invitați cursanții să studieze în echipe de câte doi Mosia 5:2-8, 15 și să caute răspunsuri la întrebările din tabel. După ce le-ați acordat suficient timp, rugați-i să împărtășească ce au găsit. Apoi, adresați întrebarea:

- Potrivit celor învățate despre oamenii regelui Beniamin, cum puteți fi născut ca fiu sau fiică a lui Hristos? (Cursanții trebuie să exprime următorul principiu: **Pe măsură ce Îl acceptăm pe Isus Hristos și facem și ținem legăminte de a ne supune poruncilor lui Dumnezeu, suntem născuți ca fii și fiice ale lui Hristos.**)

În timp ce cursanții discută despre aceste versete, e posibil să aibă nevoie de ajutor pentru a înțelege doctrina potrivit căreia noi devenim copiii lui Hristos. Citiți, cu glas tare, următoarea învățătură a președintelui Joseph Fielding Smith (1876-1972):

„Salvatorul devine Tatăl nostru... deoarece ne oferă viață, viață eternă prin intermediul ispășirii pe care a înfăptuit-o pentru noi ...

Noi devenim copiii, fii și fiice ale lui Isus Hristos, prin legămintele noastre de a fi supuși Lui” (*Doctrines of Salvation*, compilație realizată de Bruce R. McConkie, 3 volume [1954-1956], 1:29).

- Potrivit celor relatate în Mosia 5:15, ce binecuvântări putem să primim în calitate de fii și fiice ale lui Isus Hristos?

- Ce gânduri sau sentimente aveți despre faptul de a fi un fiu sau o fiică a lui Isus Hristos?

În încheierea lecției, încurajați cursanții să se gândească în ce mod sunt binecuvântate viețile lor datorită cunoașterii faptului că Salvatorul trăiește, că El acționează ca Avocat al nostru la Tatăl și că putem să fim fii și fiice de legământ ale lui Hristos.

Materiale de citit pentru cursanți

- Mosia 5:1-15; Doctrină și legăminte 45:3-5, 76:19-24, 110:1-4.

LECȚIA 25

Isus Hristos se va întoarce într-o zi

Introducere

Prorocii au profețit de-a lungul generațiilor că Isus Hristos se va întoarce din nou pe pământ. Isaia a consemnat: „Atunci se va descoperi slava Domnului, și în clipa aceea orice făptură o va vedea” (Isaia 40:5). Aceste profeții i-au ajutat pe

ucenicii lui Isus Hristos să se pregătească pe ei și pe alții pentru acest eveniment unic și să aibă speranță, știind faptul că Tatăl Ceresc cunoaște viitorul și pregătește lumea pentru întoarcerea glorioasă a Fiului Său.

Lecturi suplimentare

- Dallin H. Oaks, „Pregătirea pentru a Doua Venire”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2004, p. 7-10.

Sugestii pentru predare

Salvatorul va veni cu putere și slavă.

Adresați cursanților următoarele întrebări și faceți un rezumat al răspunsurilor lor pe tablă:

- La ce vă gândiți când cineva menționează a Doua Venire?
- Cum credeți că va fi a Doua Venire?

Invitați un cursant să citească, cu glas tare, Doctrină și legăminte 29:11. Apoi, adresați membrilor clasei întrebarea:

- Ce învățați din acest fragment despre a Doua Venire? (În timp ce cursanții răspund, subliniați următorul adevăr: **Atunci când Salvatorul va veni din nou, o va face cu putere și slavă, cu toate oștirile cerului.** Scrieți acest adevăr pe tablă.)

Explicați cursanților faptul că există multe aspecte ale celei de-a Doua Veniri a lui Isus Hristos care pot fi studiate în scripturi, așa cum sunt semnele care vor preceda venirea Sa și distrugerea celor răi la timpul venirii Sale. În cadrul acestei lecții ne vom concentra în mod special asupra Salvatorului, a venirii Sale cu putere și glorie și asupra modului în care ne putem pregăti pentru acest eveniment mareț. Oferiți fiecărui cursant un exemplar al tabelului „Profeții despre a Doua Venire”. Invitați cursanții să lucreze în echipe de câte doi și desemnați fiecărei echipe să studieze două sau trei rânduri de fragmente din scripturi (asigurați-vă că fiecare rând din tabel este desemnat). Rugați fiecare echipă să completeze în tabel ceea ce fragmentele care le-au fost desemnate ne învață despre a Doua Venire a lui Isus Hristos. După ce le-ați acordat suficient timp, rugați-i să vă spună ce au descoperit.

A Doua Venire a lui Isus Hristos

Profeții despre a Doua Venire	Ce învățăm despre a Doua Venire
Doctrină și legăminte 49:6-7, Joseph Smith – Matei 1:40	
Isaia 40:5, Matei 16:27	
Isaia 52:10, Doctrină și legăminte 133:3	
Zaharia 13:6, 14:4, Doctrină și legăminte 45:48, 51-53	
Isaia 63:2, Apocalipsa 19:11-13, Doctrină și legăminte 133:46-48	
Faptele apostolilor 1:9-11, 1 Tesaloniceni 4:16	
1 Tesaloniceni 4:17, Doctrină și legăminte 88:96-98	
Apocalipsa 16-20, Doctrină și legăminte 133:21-24	
Doctrină și legăminte 5:19, 101:24-25, 133:41	
2 Petru 3:10, Joseph Smith – Matei 1:46-48	

Urmăriți progresul adresând următoarea întrebare:

- Potrivit celor studiate, în ce mod se vor manifesta puterea și gloria lui Isus Hristos la a Doua Venire?
- Care profeții despre a Doua Venire v-au atras atenția? De ce?

(Notă. Înainte de a merge mai departe, faceți referire din nou la tabel și întrebați cursanții care este valoarea faptului de a studia în maniera aceasta – căutând conexiuni, modele și teme.)

Doctrină și legăminte 1:12, 34:5-6, 39:20, 88:81-86, 92, 133:4-5, 10

Profeții ne pregătesc pentru a Doua Venire a lui Isus Hristos

Expuneți următoarea declarație a vârstnicului Sterling W. Sill (1903-1994), din Cei Șaptezeci, și invitați un cursant să o citească cu glas tare:

„A Doua Venire a lui Hristos este menționată de 1500 de ori în Vechiul Testament și de 300 de ori în Noul Testament. Dacă Dumnezeu a considerat acest subiect așa de important, probabil că a dorit ca noi să facem ceva în această privință” (în Conference Report, apr. 1966, p. 19).

- De ce credeți că este important faptul că scripturile conțin așa de multe profeții despre a Doua Venire?

Expuneți sau scrieți pe tablă următoarele fragmente din scripturi. Invitați cursanții să compare și să confrunte aceste fragmente și să caute două moduri diferite prin care trebuie să ne pregătim pentru a Doua Venire.

D&L 1:12, 88:92, 133:4-5, 10

D&L 34:5-6, 39:20, 88:81-84

După ce le-ați acordat timp suficient, discutați unele dintre următoarele întrebări sau pe toate:

- Cum ați rezuma într-o afirmație adevărurile pe care le învățăm din aceste fragmente? (Asigurați-vă că ei exprimă ceva asemănător cu următoarea afirmație: **Profețiile despre a Doua Venire a lui Isus Hristos au fost primite și consemnate în scripturi pentru a ne putea pregăti pe noi înșine și pe alții pentru acea zi.**)
- De ce este nevoie să îi pregătim pe alții și nu doar pe noi înșine pentru a Doua Venire a lui Isus Hristos?
- Care sunt unele dintre modurile prin care îi putem ajuta pe alții să se pregătească pentru întoarcerea Domnului ?
- Cum credeți că faptul de a-i ajuta pe alții să se pregătească pentru a Doua Venire vă va ajuta și pe voi?

Rugați un cursant să citească, cu glas tare, următoarea declarație a vârstnicului Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli:

„Deși nu ne stă în putere să schimbăm faptul că va fi a Doua Venire și nici nu putem ști când se va întâmpla, putem accelera propria pregătire și putem încerca să influențăm pregătirea celor din jurul nostru ...

Cum ar fi dacă ziua venirii Sale ar fi mâine? Dacă am ști că mâine Îl vom întâlni pe Domnul – prin moartea noastră prematură sau prin venirea Sa neașteptată – ce am face astăzi? Ce mărturisiri am face? Ce lucruri am înceta să facem? Ce socoteli am avea de încheiat? Pe cine am ierta? Ce mărturii am depune?

Dacă am putea face aceste lucruri atunci, de ce nu le-am face acum? De ce să nu căutăm pacea câtă vreme pacea poate fi obținută? Dacă acele candelăle ale pregătirii noastre sunt pe cale să se golească, de ce să nu începem imediat să le umplem din nou?” („Pregătirea pentru a Doua Venire”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2004, p. 8-9).

- Ce poate să facă o persoană pentru a accelera pregătirea sa pentru cea de-a Doua Venire?
- Ce pericol există atunci când amânăm pregătirea noastră?

Matei 25:1-13***Să ne pregătim pentru a Doua Venire a lui Isus Hristos***

Explicați cursanților faptul că, doar cu câteva zile înainte de moartea lui Isus Hristos, ucenicii Săi au pus întrebări legate de semnele care vor precede a Doua Sa Venire (vezi Matei 24:3, Joseph Smith – Matei 1:4). Răspunsul Salvatorului este consemnat în Matei 24-25. Invitați cursanții să citească, pe rând, din Matei 25:1-13 și rugați restul membrilor clasei să urmărească în scripturile lor. Apoi, discutați cu membrii clasei despre pilda celor zece fecioare, folosind unele sau toate întrebările și citatele următoare:

- Ce considerați a fi nesăbuit în legătură cu faptele acestor cinci fecioare? (Fecioarele nechibzuite nu făceau acele lucruri necesare pentru a se pregăti pentru venirea Salvatorului. Să ne străduim cu sârguință să ne pregătim pentru venirea Salvatorului, făcând acele lucruri care știm că sunt drepte, care ne aduc mari binecuvântări, inclusiv faptul că vom fi pregătiți pentru a ne alătura Salvatorului atunci când El va veni.)
- Ce semnificație are expresia „ieșiți-i în întâmpinare” (versetul 6)? De ce să nu așteptăm cu răbdare pentru ca El să vină la noi? (Vezi, de asemenea, D&L 133:5, 10, 14, 19.)
- De ce nu au putut fecioarele înțelepte să împartă uleiul lor cu cele nechibzuite?
- Ce ne învață această pildă despre pregătirea de a-L întâmpina pe Salvator? (Cursanții pot folosi cuvinte diferite, dar trebuie să exprime un principiu similar următorului: **Prin supunerea față de poruncile lui Dumnezeu, ne putem pregăti pentru cea de-a Doua Venire a lui Isus Hristos.** Vezi, de asemenea, D&L 45:56-57.)

Completați discuția cu următoarele afirmații ale vârstnicilor Dallin H. Oaks și David A. Bednar, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli:

„Despre această pildă, Domnul a spus: «Și, în ziua aceea, când Eu voi veni în slava Mea, se va împlini pilda pe care am spus-o cu privire la cele zece fecioare» (D&L 45:56).

Aflată în capitolul 25 din Matei, această pildă pune în lumină diferențele dintre cele cinci fecioare nechibzuite și cele cinci fecioare înțelepte. Toate zece au fost invitate la nuntă, dar numai jumătate dintre ele erau pregătite cu ulei în lămpi atunci când a venit mirele. Cele cinci care erau pregătite au intrat la sărbătoarea de nuntă, iar ușa a fost închisă. Cele cinci care au târăgănat pregătirile au ajuns târziu. Ușa a fost închisă, iar Domnul nu le-a lăsat să intre zicând: «Nu vă cunosc!» [Matei 25:12]. «Vegheați dar», a încheiat Salvatorul, «căci nu știți nici ziua, nici ceasul când va veni Fiul Omului» [Matei 25:13].

Mesajul acestei pilde este neliniștitor. Cele zece fecioare reprezentau în mod evident membrii Bisericii lui Hristos, pentru că ele au fost cu toate invitate la petrecerea de nuntă și toate știau ce era necesar pentru a fi primite atunci când mirele urma să sosească. Dar numai jumătate dintre ele au fost pregătite când El a venit” (Dallin H. Oaks, „Pregătirea pentru a Doua Venire”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2004, p. 8).

„Au fost cele cinci fecioare înțelepte egoiste și nedoritoare să împartă sau exprimau ele corect faptul că untdelemnul convertirii nu poate fi împrumutat? Este posibil ca tăria spirituală care rezultă în urma supunerii constante față de porunci să fie dată unei alte persoane? Este posibil ca respectiva cunoaștere dobândită prin studiu sârguincios și prin cugetare asupra scripturilor să-i fie dată unei persoane nevoiașe din punct de vedere spiritual? Este posibil ca pacea pe care Evanghelia o oferă unui sfânt din zilele din urmă credincios să fie transferată unei persoane care trece prin adversități sau încercări grele? Răspunsul clar la fiecare dintre aceste întrebări este nu.

Așa cum au subliniat în mod corect și fecioarele înțelepte, fiecare dintre noi trebuie «[să ne cumpărăm]». Aceste femei inspirate nu descriau un schimb comercial; de fapt, ele accentuează responsabilitatea noastră individuală de a ne păstra aprinsă candela mărturiei și de a ne procura o rezervă suficientă din untdelemnul convertirii. Acest untdelemn prețios este obținut picătură cu picătură – «rând pe rând [și] precept după precept» (2 Nefi 28:30), cu răbdare și stăruință. Nu există scurtături; nu există pregătiri de ultim moment” (David A. Bednar, „Converțiți la Domnul”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2012, p. 109).

- De ce ar trebui să ne grăbim în a ne pregăti pentru cea de-a Doua Venire a lui Hristos?

Scieți, pe tablă, următoarea afirmație incompletă și rugați cursanții să se gândească la modul în care ar completa-o și, apoi, să scrie cum ar completa-o:

Pentru a accelera pregătirile mele pentru cea de-a Doua Venire a lui Hristos, eu voi

_____.

Încurajați cursanții să se gândească la moduri concrete prin care îi pot ajuta pe membrii familiei, prieteni sau pe alții să înțeleagă importanța faptului de a se pregăti pentru întoarcerea lui Isus Hristos. Încurajați cursanții să-și ia angajamentul în fața Domnului că ei se vor supune acelor îndemnuri ale Spiritului pe care le vor primi.

Materiale de citit pentru cursanți

- Matei 25:1-13, Doctrină și legăminte 133:3-19.
- Dallin H. Oaks, „Pregătirea pentru a Doua Venire”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2004, p. 7-10.

LECȚIA 26

Isus Hristos va domni ca Rege al regilor și va judeca lumea

Introducere

În timpul mileniului, Isus Hristos „ va conduce ca Rege al regilor și va domni ca Domn al domnilor și orice genunchi se va pleca și orice limbă va da slavă în fața Lui. Fiecare dintre noi va fi dus să stea în fața Lui pentru a fi judecat după faptele noastre și dorințele inimii noastre” („Hristosul Cel

Viu: mărturia apostolilor”, *Ensign* sau *Liahona*, apr. 2000, p. 3). Această lecție îi va ajuta pe cursanți să înțeleagă că nu trebuie să aștepte mileniul pentru a se bucura de unele dintre binecuvântările asociate acestei perioade.

Lecturi suplimentare

- Capitolul 45, „Mileniul”, *Principiile Evangheliei* [2009], p. 281-285;
- Capitolul 46, „Judecata finală”, *Principiile Evangheliei* [2009], p. 287-292.
- Dacă este disponibil: Capitolul 37, „The Millennium and the Glorification of the Earth”, *Doctrines of the Gospel Student Manual*, ediția a 2-a (manual al Sistemului Educațional al Bisericii, 2010), p. 104-106.

Sugestii pentru predare

Doctrină și legămintele 65:1-6

Isus Hristos va domni în persoană pe pământ

Rugați-i pe cursanți să facă o listă pe o foaie de hârtie cu lucrurile pentru care se roagă de obicei. Invitați câțiva cursanți să împărtășească ceea ce au scris, dacă se simt bine să facă asta.

Rugați un cursant să citească introducerea secțiunii Doctrină și legămintele 65. (Dacă ei nu au acces la ediția 2013 a scripturilor, explicați faptul că această secțiune este o revelație despre rugăciune primită prin intermediul profetului Joseph Smith.) Explicați că, în această revelație, Domnul ne vorbește despre un lucru pentru care ar trebui să ne rugăm, în mod special atunci când suntem martori la îndeplinirea evenimentelor profețite să se întâmple în zilele din urmă.

Rugați doi cursanți să citească pe rând, cu glas tare, Doctrină și legămintele 65:1-2. Rugați membrii clasei să urmărească în scripturile lor și să caute modul în care Domnul a descris răspândirea Evangheliei. Apoi, adresați întrebarea:

- Cât de departe se va răspândi Evanghelia lui Isus Hristos? (Cursanții trebuie să identifice următoarea doctrină: **Evanghelia lui Isus va merge înainte până la marginile pământului**. Scrieți această doctrină pe tablă.)
- Potrivit celor relatate în versetul 2, ce este piatra desprinsă din munte fără ajutorul vreunei mâini?

După ce cursanții răspund, citiți următoarea afirmație a președintelui Spencer W. Kimball (1895-1985):

„Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă... este împărăția, instituită de Dumnezeu cerului, care nu va fi distrusă sau perimată... La începutul secolului al nouăsprezecelea, sosise timpul... [ca] Biserica să fie organizată. A fost mică, formată din doar șase membri, comparativ cu piatra desprinsă din munte fără ajutorul vreunei mâini, care va rupe în bucăți alte națiuni și care va merge înainte pentru a umple tot pământul... Astăzi, piatra merge înainte pentru a umple pământul” („The Stone Cut without Hands”, *Ensign*, mai 1976, p. 8, 9).

- Ce înseamnă pentru voi să fiți parte a împărăției lui Dumnezeu pe pământ?

Invitați un cursant să citească, cu glas tare, Doctrină și legăminte 65:3-4. Invitați un cursant să citească, cu glas tare, versetele 5-6. Rugați membrii clasei să urmărească în scripturile lor și să caute sfatul Domnului cu privire la lucrurile pentru care ar trebui să ne rugăm. După aceea, discutați următoarele întrebări:

- Potrivit acestor versete, pentru ce anume ar trebui să ne rugăm în timp ce ne pregătim pentru cea de-a Doua Venire? (În timp ce cursanții răspund la această întrebare, invitați-i să compare versetul 6 cu rugăciunea Domnului consemnată în Matei 6:10.)
- Care sunt cele două împărății la care se face referire în versetul 6? („Împărăția lui Dumnezeu” pe pământ [Biserica] și „împărăția din cer”).
- Ce a poruncit Domnul ca „împărăția lui Dumnezeu” de pe pământ să facă? (În timp ce cursanții răspund, subliniați următoarea doctrină: **Împărăția lui Dumnezeu pe pământ sau Biserica lui Isus Hristos se va întinde de la o margine la cealaltă a lumii și îi va pregăti pe locuitorii pământului pentru domnia milenară a lui Hristos.**)

(Notă. Subliniați faptul că, în timpul mileniului, Isus Hristos va exercita jurisdicție politică și ecleziastică peste întreg pământul. [Dacă este disponibil, vedeți *Doctrine and Covenants Student Manual*, ediția a 2-a (manual al Sistemului Educațional al Bisericii, 2001), p. 139-140.]

Copiați următorul tabel pe tablă sau pregătiți-l sub forma unei foi de prezentare pentru toți cursanții (nu includeți ceea ce scrie între paranteze):

Isus Hristos și mileniul		
Ce va face Hristos în timpul Mileniului?	Isaia 9:6-7, 33:22, Apocalipsa 11:15, 1 Nefi 22:24	(El va conduce împărăția lui Dumnezeu pe pământ. El va acționa ca judecător și ca legiuitor și ne va salva.)
Unde va fi Hristos în timpul mileniului?	Țefania 3:15-17, Doctrină și legăminte 29:11, 45:59	(El va locui pe pământ în mijlocul oamenilor Săi.)

Isus Hristos și mileniul		
Cum va domni Hristos în timpul mileniului?	Apocalipsa 19:15, Doctrină și legăminte 38:21-22	(Hristos va fi regele și legiutorul.)
Ce efect va avea domnia lui Hristos?	Isaia 2:2-4, 1 Nefi 22:25-28, 2 Nefi 30:10-18	(Pacea, unitatea și neprihănirea vor fi stabilite pe pământ. Satana nu va avea nicio putere asupra inimilor oamenilor.)

(Notă. Explicați că această activitate va ilustra valoarea faptului de a studia uneori scripturile în funcție de tematică. Când studiem scripturile în funcție de tematică, putem observa detalii – precum modele și teme – mai clar.)

Împărțiți membrii clasei în grupuri de câte patru cursanți. Rugați un cursant din fiecare grup să studieze referințele și să răspundă la întrebarea care se găsește în primul rând al tabelului. Rugați un alt cursant din fiecare grup să facă la fel cu rândul al doilea și așa mai departe. Instruiți cursanții să ofere atenție sporită cuvintelor și expresiilor care pot să-i ajute să răspundă la întrebările care le-au fost desemnate. Sugerați cursanților să marcheze ceea ce vor găsi. După ce le-ați acordat timp suficient, rugați cursanții să discute ceea ce au învățat cu ceilalți membri ai grupului lor.

(Notă. Dacă este disponibil în timpul pregătirii lecției, consultați următorul manual pentru comentarii referitoare la 1 Nefi 22:26: *Book of Mormon Student Manual* [manual al Sistemului Educațional al Bisericii, 2009], p. 48.)

După aceea, adresați următoarele întrebări:

- Din ceea ce ați discutat, care este lucrul pe care îl așteptați cel mai mult în legătură cu mileniul? (După ce cursanții răspund, scrieți următoarea doctrină pe tablă: **Salvatorul va domni în persoană pe pământ în timpul mileniului.**)
- Care sunt unele dintre modurile prin care putem să îi permitem Salvatorului să domnească în persoană, chiar acum, în viețile noastre?
- Cum s-ar schimba viețile noastre dacă ar fi să-i permitem lui Hristos să domnească în viețile noastre?

Citiți, cu glas tare, următoarea declarație a președintelui Spencer W. Kimball:

„Atunci când influența Satanei este alungată dintr-un singur cămin – dintr-o singură viață – mileniul a început deja în acel cămin, în acea viață” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, redactată de Edward L. Kimball [1982], p. 172).

Oferiți cursanților timp să se gândească la ceea ce vor face pentru a-L invita pe Salvator să domnească în persoană în viețile și familiile lor.

Ioan 5:22, Matei 12:36-37, Apocalipsa 20:12-13, Mosia 4:30, Doctrină și legăminte 137:9

Isus Hristos va fi judecătorul nostru

Expuneți sau scrieți pe tablă următoarele fragmente din scripturi:

Ioan 5:22

Matei 12:36-37

Apocalipsa 20:12-13

Mosia 4:30

Doctrină și legăminte 137:9

Rugați cursanții să-și imagineze cum ar răspunde dacă un prieten ar fi adresat următoarea întrebare: „Cine va fi judecătorul nostru în ziua judecății?” și „Pe baza căror lucruri vom fi judecați?”. Acordați cursanților câteva minute să studieze fragmentele enumerate pe tablă și să formuleze un răspuns la această întrebare. După câteva minute, invitați cursanții să discute răspunsurile lor cu cei care stau lângă ei. Apoi, adresați întrebările următoare membrilor clasei:

- Ce ați învățat despre ziua judecății? (Cursanții ar trebui să înțeleagă următoarea doctrină: **Isus Hristos va fi judecătorul nostru.**)
- Pe ce criterii ne va judeca Salvatorul? (Răspunsurile trebuie să includă următoarea doctrină: **Salvatorul ne va judeca potrivit cuvintelor, gândurilor și faptelor noastre și potrivit dorințelor inimilor noastre.**)

Citiți, cu glas tare, următoarea declarație a vârstnicului Richard G. Scott, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli:

„Învățătorul nostru a trăit o viață perfectă, fără de păcat și, de aceea, a fost liber de cerințele dreptății. El este perfect în ceea ce privește fiecare atribut, inclusiv dragostea, compasiunea, răbdarea, supunerea, iertarea și umilința ...

Vă mărturisesc că Salvatorul, cu prețul unei suferințe și unei agonii inimaginabile, și-a câștigat dreptul de a fi Mântuitorul nostru, Avocatul nostru, Ultimul nostru judecător” („Ispășirea vă poate asigura pacea și fericirea”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2006, p. 42).

- În ce mod cunoașterea faptului că Isus Hristos va fi „Ultimul nostru judecător” vă influențează sentimentele legate de judecata finală?

Încurajați cursanții să scrie următoarea întrebare pe o foaie de hârtie și să o pună într-un loc unde să o vadă des: Cum îi voi permite lui Isus Hristos să domnească în viața mea astăzi?

Materiale de citit pentru cursanți

- Matei 25:31-46;

- Capitolul 45, „Mileniul” *Principiile Evangheliei* [2009], p. 281-285;
- Capitolul 46, „Judecata finală” *Principiile Evangheliei* [2009], p. 287-292.

LECȚIA 27

Isus Hristos este lumina, viața și speranța lumii

Introducere

Isus Hristos „este lumina, viața și speranța lumii” („Hristos Cel viu: mărturia apostolilor”, *Ensign* sau *Liahona*, apr. 2000, p. 3). Această lecție are ca scop să îi ajute pe cursanții

să înțeleagă că, pe măsură ce vin la Hristos, vor primi mai multă speranță în legătură cu viața eternă și vor fi mai hotărâți să îndure încercările vieții.

Lecturi suplimentare

- Dieter F. Uchtdorf, „Speranța luminii oferite de Dumnezeu”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2013, p. 70, 75-77.
- Dieter F. Uchtdorf, „Puterea infinită a speranței”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2008, p. 21-24.

Sugestii pentru predare

Ioan 1:1-9, Doctrină și legăminte 88:6-13

Isus Hristos este lumina lumii

Citiți, cu glas tare, următoarea declarație a președintelui Dieter F. Uchtdorf, din Prima Președinție. Rugați cursanții să asculte cu atenție pentru a identifica circumstanțele care pot face o persoană să se simtă ca și cum ar fi înconjurată de întuneric:

„Prețuiesc un tablou pe care îl am în biroul meu, intitulat *Accesul la cunoaștere*. A fost realizat de un prieten de-al meu, un artist danez, pe nume Johan Benthin, care a fost primul președinte de țarăș din Copenhaga, Danemarca.

Tabloul înfățișează o cameră întunecată cu o ușă deschisă prin care străbate o lumină. Mi se pare interesant faptul că lumina care străbate prin ușă nu umple întreaga cameră – ci doar spațiul din fața ușii.

Pentru mine, întunericul și lumina din acest tablou sunt o metaforă a vieții. O parte a condiției noastre de ființe muritoare este să ne simțim, uneori, ca și cum am fi înconjurați de întuneric. Poate că am pierdut pe cineva drag, poate că un copil s-a depărtat de la calea cea dreaptă, poate că am fost diagnosticați cu o boală gravă, poate că avem probleme legate de locul de muncă, poate că suntem copleșiți de îndoieli și temeri sau poate că ne simțim singuri sau respinși.

Chiar dacă ne simțim pierduți în mijlocul problemelor noastre actuale, Dumnezeu ne promite speranța oferită de lumina Sa – El promite să ne lumineze calea înaintea noastră și să ne arate drumul care să ne scoată din întuneric” („Speranța luminii oferite de Dumnezeu”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2013, p. 70).

- Care sunt unele dintre circumstanțele care pot face ca o persoană să se simtă înconjurată de întuneric?

- Ce a spus președintele Uchtdorf că poate face Dumnezeu atunci când ne simțim așa?

După ce cursanții răspund, explicați că această lecție are ca scop să ne ajute să știm cum putem să primim lumină și speranță de la Dumnezeu, indiferent de circumstanțele în care ne aflăm.

Rugați un cursant să citească, cu glas tare, Ioan 1:1-5. Invitați membrii clasei să urmărească în scripturile lor și să caute cuvinte sau expresii pe care Ioan le-a folosit pentru a-L descrie pe Salvator. În timp ce cursanții vă spun ceea ce au găsit, scrieți următoarea doctrină pe tablă: **Isus Hristos este lumina lumii.**

Pentru a ajuta cursanții să înțeleagă mai bine această doctrină, rugați-i să citească, în gând, Ioan 1:6-9. Apoi, adresați întrebarea:

- Ce ne învață aceste versete despre rolul lui Hristos drept lumină a lumii?
- În ce mod notele de subsol ale versetului 9 vă ajută să înțelegeți cum poate Isus să fie lumina lumii pentru toți oamenii?

Spuneți cursanților faptul că, în scripturi, lumina „care luminează fiecare om” (Ioan 1:9) sau Lumina lui Hristos „este numită câteodată Spiritul Domnului, Spiritul lui Dumnezeu, Spiritul lui Hristos sau Lumina Vieții” (*Fideli credinței: referințe pentru Evanghelie* [2004], p. 102). Lumina lui Hristos este descrisă în Doctrină și legăminte 88.

Desemnați cursanții să lucreze în echipe de câte doi. Rugați cursanții să studieze Doctrină și legăminte 88:6-13 și să identifice modul în care Isus Hristos este sursa luminii și vieții. După ce le-ați acordat suficient timp, adresați următoarele întrebări:

- În ce mod lumina lui Hristos influențează toate creațiile Tatălui Cereșc?
- Potrivit adevărilor consemnate în aceste versete, ce are Lumina lui Hristos puterea să facă pentru o persoană?
- De ce este important să înțelegem că lumina care guvernează universul „este aceeași lumină care însuflă înțelegerea noastră” (D&L 88:11)?

Expuneți următoarea declarație a președintelui Dieter F. Uchtdorf și invitați un cursant să o citească cu glas tare:

„Lumina lui Dumnezeu este adevărată. Este disponibilă tuturor! Dă viață tuturor lucrurilor [vezi D&L 88:11-13]. Are puterea de a calma cea mai puternică durere. Poate fi un leac pentru singurătatea și boala sufletelor noastre. În momentele de disperare, ne poate aduce o speranță plină de strălucire. Ne poate lumina viața chiar și în cele mai negre momente. Ne poate lumina calea și ne poate ajuta să trecem prin cea mai întunecată noapte, așteptând promisiunea unui nou răsărit.

Acesta este „Spiritul lui Isus Hristos” care „dă lumină fiecărui om care vine pe lume” [D&L 84:45-46] („Speranța luminii oferite de Dumnezeu”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2013, p. 75).

Discutați următoarele întrebări cu membrii clasei dumneavoastră:

- Potrivit celor afirmate de președintele Uchtdorf, ce binecuvântări au venit de la lumina pe care Tatăl din Cer ne-o oferă prin intermediul lui Isus Hristos?

- Când ați avut parte de binecuvântările despre care președintele Uchtdorf a vorbit?

Scrieți, pe tablă, următoarea afirmație incompletă:

Lumina lumii dă...

Invitați cursanții să citească, din nou, Doctrină și legăminte 88:13 și să caute o expresie care poate să completeze afirmația de pe tablă. Adresați cursanților întrebările:

- În ce mod rolul Salvatorului ca lumină a lumii are legătură cu rolul Său drept viața lumii?
- În ce mod este asociată lumina cu viața? (Subliniați faptul că Isus este „*viața lumii* deoarece învierea Sa și ispășirea Sa ne salvează atât de la moartea fizică, cât și de la cea spirituală” [Dallin H. Oaks, „The Light and Life of the World”, *Ensign*, nov. 1987, p. 65].)
- Ce s-ar întâmpla dacă lumina și puterea Salvatorului ar înceta să susțină toate lucrurile? (Nu ar mai exista viață.)

Explicați faptul că scripturile oferă exemple despre modul în care Isus a fost literalmente lumina lumii. În perioada morții Salvatorului, au fost trei zile de întuneric, simbolizând faptul că lumina lumii părăsise această lume (vezi 3 Nefi 8:20-23). Pe de altă parte, nașterea Salvatorului a fost însoțită de o stea, de lumini mari în cer și de trei zile de lumină (vezi Helaman 14:3-5, 3 Nefi 1:15, 21).

Psalmii 146:5, Romani 5:3-5, 15:13, Eter 12:4, 32, Moroni 7:3, 40-41

Isus Hristos este speranța lumii

Explicați cursanților că termenul *speranță* poate avea mai multe înțelesuri. În contextul Evangheliei lui Isus Hristos, *speranță* înseamnă „așteptarea încrezătoare și dorința vie pentru binecuvântările promise celor drepti” (Ghid pentru scripturi, „Speranță”, scriptures.lds.org). Salvatorul este numit uneori „speranța lumii” deoarece binecuvântările promise celor neprihăniți ajung la noi prin El („Hristos Cel viu: mărturia apostolilor”, *Ensign* sau *Liahona*, apr. 2000, p. 3).

Expuneți sau scrieți pe tablă următoarele fragmente din scripturi și următoarele întrebări:

În cine se află speranța adevărată? (Eter 12:4, 32, Moroni 7:3, 40-41)

Cu ce ne va ajuta faptul de a avea speranță în această viață? (Psalmii 146:5, Romani 5:3-5, 15:13)

Împărțiți membrii clasei în grupuri mici. Invitați grupurile să studieze fiecare fragment din scriptură, să caute cuvinte și expresii importante despre speranță și să

discute răspunsurile lor la întrebări. După ce le-ați acordat suficient timp, rugați-i să formuleze una sau două afirmații despre doctrină sau principii care să rezume ceea ce au învățat despre doctrina speranței. Invitați grupurile să-și împărtășească afirmațiile membrilor clasei. Asigurați-vă că ei înțeleg că **speranța înseamnă siguranța că, prin ispășirea lui Isus Hristos și prin supunerea față de porunci, noi vom primi binecuvântările promise de Dumnezeu, inclusiv viața eternă.** Dacă aveți timp suficient, discutați următoarele întrebări:

- Ce vă sugerează cuvântul *siguranță* din fraza „cu siguranță va putea să nădăjduiască într-o lume mai bună” (Eter 12:4)? (Asigurare, încredere sau certitudine. Sugerați cursanților să scrie această definiție pe marginea scripturilor lor lângă Eter 12:4.)
- Cum poate speranța, așa cum este descrisă în aceste versete, să „ancoreze în sufletul oamenilor” și să ne ajute să fim „siguri și neclintiți, întotdeauna abundând în fapte bune”? (Eter 12:4.)

Expuneți următoarea declarație și rugați un cursant să o citească, cu glas tare:

„Când avem speranță, ne încredem în promisiunile lui Dumnezeu. Avem asigurarea că, dacă vom face «lucrările dreptății», noi vom «primi răsplata [noastră], chiar pace în această lume și viață veșnică în lumea care va veni» (D&L 59:23). Mormon a propovăduit că această speranță vine numai prin ispășirea lui Isus Hristos [vezi Moroni 7:41]” (*Fideli credinței: referințe pentru Evanghelie* [2004], p. 181).

- În ce mod credința noastră în Isus Hristos și în ispășirea Sa este vitală în dezvoltarea speranței adevărate? În ce mod vă ajută acest lucru să înțelegeți faptul că Isus Hristos este speranța lumii? (Atunci când avem speranță în Isus Hristos, putem privi dincolo de problemele și supărările din viața muritoare și să ne concentrăm asupra binecuvântărilor disponibile prin intermediul ispășirii Sale, așa cum sunt învierea și viața eternă.)
- Ce puteți face pentru a trăi în această viață având o speranță mai mare?

Așa cum sunteți îndrumați de Duhul Sfânt, puteți să rugați cursanții să împărtășească un moment în care speranța lor în înviere și viața eternă dobândite prin intermediul lui Isus Hristos a fost o binecuvântare pentru ei sau alții.

Materiale de citit pentru cursanți

- Psalmii 146:5, Ioan 8:12, Romani 5:3-5, 15:13, 1 Petru 1:3, Eter 12:4, 32, Moroni 7:3, 40-41, Doctrină și legăminte 88:6-13, 138:14.
- Dieter F. Uchtdorf, „Speranța luminii oferite de Dumnezeu”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2013, p. 70, 75-77.

LECȚIA 28

O mărturie personală despre Isus Hristos

Introducere

Prima Președinție și Cvorumul celor Doisprezece Apostoli au declarat: „Noi depunem mărturie, ca apostoli ai Lui, rânduiți așa cum se cuvine – că Isus este Hristosul cel Viu, Fiul nemuritor al lui Dumnezeu” („Hristos Cel Viu: mărturia apostolilor”, *Ensign* sau *Liahona*, apr. 2000, p. 3). Pe

parcursul acestui curs am studiat despre slujirea eternă a lui Isus Hristos și despre mărturiile profeților cu privire la El. Pe măsură ce dobândim o mărturie, prin intermediul Duhului Sfânt, că Isus este Hristosul Cel Viu, suntem pregătiți să ne împărtășim mărturiile celorlalți.

Lecturi suplimentare

- D. Todd Christofferson, „Să devenim martori ai lui Hristos”, *Liahona*, mart. 2008, p. 58-63.

Sugestii pentru predare

2 Nefi 25:26; Mosia 18:8-11

Să stăm ca martori ai lui Hristos

Întrebați cursanții dacă vreunul dintre ei s-a aflat într-o situație în care a fost singurul membru al Bisericii prezent sau singura persoană dispusă să reprezinte standardele Bisericii. Invitați cursanții să răspundă la următoarele întrebări:

- Cum v-ați simțit atunci când ați acționat ca un ucenic al lui Isus Hristos în acea situație?
- Care au fost unele dintre aspectele importante sau dificile ale acelei experiențe?

Amintiți cursanților relatarea, consemnată în Cartea lui Mormon, despre Alma, care a fost convertit datorită învățăturilor profetului Abinadi. După convertirea sa, Alma a început, de asemenea, să predice Evanghelia. În Mosia 18 putem citi despre învățăturile sale legate de legământul botezului. Rugați un cursant să citească, cu glas tare, Mosia 18:8-11. Invitați cursanții să urmărească în scripturile lor și să identifice atitudini și fapte care arată faptul că o persoană este pregătită să facă și să țină legământul botezului. După ce cursanții răspund, subliniați expresia „să fiți martorii lui Dumnezeu în toate timpurile și în toate lucrurile și în toate locurile”, consemnată în versetul 9. Apoi, adresați întrebarea:

- Ce înseamnă să stai ca un martor al lui Dumnezeu Tatăl și al lui Isus Hristos „în toate timpurile și în toate lucrurile și în toate locurile” (Mosia 18:9)?

Expuneți următoarea declarație a vârstnicului Richard G. Scott, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, și invitați un cursant să o citească cu glas tare:

„Apostolii sunt chemați și rânduiți pentru a fi martori speciali ai numelui lui Hristos în toată lumea (vezi D&L 107:23), însă îndatorirea de a fi martori ai lui Hristos și a depune mărturie despre Hristos în toate timpurile și în toate locurile se aplică fiecărui membru al Bisericii care a primit mărturia Duhului Sfânt” („Witnesses of Christ”, *Ensign*, nov. 1990, p. 30).

- Potrivit celor afirmate de vârstnicul Oaks, cine are responsabilitatea să depună mărturie despre Isus Hristos? (Asigurați-vă că următorul adevăr este recunoscut de către cursanți: **Toți membrii Bisericii au făcut legământ de a sta ca martori ai Tatălui Cereș și ai lui Isus Hristos.**)
- În afară de împărtășirea verbală a lucrurilor în care noi credem și a mărturiilor noastre, în ce alte moduri putem să stăm ca martori ai lui Hristos? (Pentru a-i ajuta pe cursanți să răspundă la această întrebare, invitați-i să studieze Matei 5:14-16 și 3 Nefi 18:24.)

Expuneți următoarea declarație a vârstnicului D. Todd Christofferson, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, și invitați un cursant să o citească cu glas tare:

„În timpul slujirii Sale în emisfera vestică, Salvatorul a dat următoarea poruncă: «Țineți sus lumina, pentru ca aceasta să lumineze lumea. Iată, Eu sunt lumina pe care voi o veți ține înălțată – ceea ce voi M-ați văzut pe mine că fac...» [3 Nefi 18:24]. Oamenii trebuie să poată vedea în noi ceva din Isus Hristos. Modul în care ne comportăm, în care vorbim, în care arătăm și chiar modul în care gândim îl vor arăta pe El și căile Sale” („Să devenim martori ai lui Hristos”, *Ensign* sau *Liahona*, mart. 2008, p. 60).

- Cum i-ați văzut pe alții acționând, vorbind sau arătând în moduri care să reflecte credința lor în Isus Hristos?
- Ce ați sfătui pe cineva pentru a-l ajuta să-și depășească teama sau reținerea de a fi un martor al lui Isus Hristos?

Scrieți, pe tablă, următoarele expresii:

vorbiți despre Hristos
bucurați-vă în Hristos
predicați despre Hristos
profețiți despre Hristos
scrieți despre Hristos

Invitați cursanții să citească, în gând, 2 Nefi 25:26 și rugați-i să explice modul prin care o persoană poate să împărtășească mărturia sa despre Isus Hristos în modurile

care au fost scrise pe tablă. Dacă este nevoie, pentru a întreține discuția din clasă, citiți următoarea afirmație a vârstnicului D. Todd Christofferson:

„Expresia lui Nefi, «vorbit despre Hristos», [2 Nefi 25:26] sugerează faptul că nu ezitam să vorbim despre sentimentele noastre cu privire la Salvator în timpul conversațiilor și activităților de zi cu zi. Deseori, acestea sunt situații de a vorbi față în față, când, într-o manieră deschisă și prietenoasă, putem discuta despre cine este El, despre ce a făcut și ne-a învățat El, încurajându-i pe ceilalți să-L iubească și să-L urmeze.

«Ne bucurăm în Hristos» implică faptul că trăim având o atitudine de fericire permanentă care reflectă credința noastră în Hristos. Știm că «harul Lui este destul» pentru ca noi să fim mântuiți de la moarte și de păcat și să fim perfecți în El (vezi Moroni 10:32-33). Deși avem parte de dezamăgiri și chiar de tragedii, noi știm că, datorită Lui, fericirea noastră eternă este asigurată. Pe măsură ce credința noastră în Isus Hristos radiază, le arătăm celor «trudiți și împovărați» cum să găsească odihnă în El (vezi Matei 11:28-30).

«Predicăm despre Hristos» are cu siguranță legătură cu munca misionară cu timp deplin sau cu munca misionară făcută de membri, dar și cu ceea ce facem în timpul adunărilor de preaslăvire, în timpul orelor de la Școala de duminică și în situații similare în care El este subiectul studiului și al instruirii. Participarea noastră atât ca învățător, cât și în calitate de cursanți este un mod de a depune mărturie despre El ...

«Profețim despre Hristos» înseamnă că ne depunem mărturia despre El prin puterea Spiritului (vezi 1 Corinteni 12:3). «Mărturia lui Isus este duhul prorociei» (Apocalipsa 19:10). Așa cum cei din vechime au profețit despre prima Sa venire, și noi confirmăm prin cuvinte și prin fapte profețiile despre a Doua Sa Venire ...

Expresia «scriem după profețiile noastre» sugerează înțelepciunea de ne consemna mărturia despre Hristos. Înțelegem că mărturiile pe care le depunem sunt «[înscrise] în cer pentru ca îngerii să [le] poată vedea; și ei se bucură pentru [noi]» (D&L 62:3). Urmașii noștri și alți oameni se pot uita și se pot bucura de mărturia noastră despre Hristos care a fost scrisă sau consemnată pentru binele lor” („Să devenim martori ai lui Hristos”, *Liahona*, mart. 2008, p. 62-63).

În încheierea acestei părți a lecției, încurajați cursanții să se gândească la una dintre sugestiile de pe tablă și să-și planifice ca țel ceea ce vor face pentru a deveni un martor mai puternic al lui Isus Hristos.

Să depunem mărturie despre Isus Hristos

Rugați cursanții să se gândească la ceea ce au studiat în acest curs de-a lungul semestrului și să identifice unele dintre rolurile lui Isus Hristos și unele dintre temele care au legătură cu El și care au fost discutate în clasă. Rezumați răspunsurile cursanților pe tablă. (Rolurile trebuie să includă pe cel de Avocat, Salvator, Cel care a realizat ispășirea, Primul Născut, Singurul Născut în trup, Iehova, Mesia, Creator. Temele pot include următoarele: faptul că Isus Hristos este personajul central în planul lui Dumnezeu, slujirea Sa în viața premuritoare, realitatea faptului că El trăiește, slujirea Sa după înviere, a Doua Venire, domnia Sa milenară, restaurarea Evangheliei Sale, conducerea Bisericii Sale și moduri prin care El este lumina și viața lumii.)

Descărcați și vizionați înregistrarea video a următoarei declarații a președintelui Gordon B. Hinckley (1910-2008), în care el și-a împărtășit

mărturia despre Isus Hristos. Dacă materialul video nu este disponibil în limba dumneavoastră, invitați un cursant să citească declarația, cu glas tare.

„Isus este prietenul meu. Nimeni altcineva nu mi-a dat atât de mult. «Nu există dragoste mai mare decât să-și de-a cineva viața pentru prietenii săi» (Ioan 15:13). El și-a dat viața pentru mine. El a deschis drumul spre viața eternă. Numai un Dumnezeu a putut să facă așa ceva. Sper că sunt demn să fiu unul dintre prietenii Lui.

El este exemplul meu. Felul Lui de viață, comportamentul Lui absolut lipsit de egoism, ajutorarea celor nevoiași, sacrificiul Lui final, toate reprezintă un exemplu pentru mine ...

El este învățătorul meu. Niciun alt glas nu a vorbit într-o limbă atât de minunată ...

El este vindecătorul meu. Am un sentiment de profund respect față de miracolele Lui ...

El este conducătorul meu. Am cinstea de a fi unul din lungul șir al celor care Îl iubesc și care L-au urmat pe parcursul celor două milenii care au trecut de la nașterea Lui ...

El este Salvatorul și Mântuitorul meu. Dându-și viața, în durere și suferință de nedescris, El s-a coborât ca să mă ridice pe mine și pe fiecare dintre noi și pe toți fiii și fiicele lui Dumnezeu din abisul întinericului etern care urmează după moarte... Recunoștința mea nu cunoaște margini. Mulțumirile mele față de Domnul nu au sfârșit.

El este Dumnezeul și Regele meu. Din veșnicii în veșnicii, El va domni și va conduce ca Împăratul împăraților și Domnul domnilor. Domnia Lui nu va avea sfârșit. Gloria Lui nu va cunoaște noapte” („Mărturia mea”, Liahona, iul. 2000, p. 85).

Prezentați următorul scenariu cursanților dumneavoastră: Dacă cineva v-ar întreba ce credeți despre Isus Hristos, care ar fi trei sau patru idei pe care ați dori cel mai mult să le scoateți în evidență? Oferiți timp cursanților pentru a-și scrie ideile. Apoi, invitați cursanții să formeze echipe de câte doi și să-și împărtășească răspunsurile unul altuia. Încurajați-i să discute despre motivele pentru care au ales ceea ce au ales și despre orice experiență pe care au avut-o și care le-a mărit înțelegerea despre Salvator și dragostea pentru El. După ce le-ați acordat timp suficient, întrebați cursanții dacă există printre ei persoane care doresc să-și împărtășească mărturia despre Isus Hristos celorlalți membri ai clasei.

Încheiați prin a vă depune mărturia despre slujirea eternă a Hristosului Cel Viu. Exprimați-vă recunoștința pentru multele roluri pe care Domnul Isus Hristos le-a îndeplinit de-a lungul timpului. Apoi, dați cursanților următorul îndemn: Acum la încheierea acestui curs, gândiți-vă la cineva cunoscut care ar fi întărit dacă ar auzi mărturia voastră despre Salvator. Pe parcursul săptămânii viitoare și după aceea, decideți pe cine veți influența și cum vă veți împărtăși mărturia.

Materiale de citit pentru cursanți

- Matei 5:14-16, 2 Nefi 25:26, Mosia 18:8-11, 3 Nefi 18:24.
- D. Todd Christofferson, „Să devenim martori ai lui Hristos”, *Liahona*, mart. 2008, p. 58-63.

Foile de Prezentare

Tipuri, umbre și simboluri ale lui Isus Hristos

Tipuri, umbre și simboluri ale lui Hristos din Vechiul Testament	Împlinirile din viața lui Hristos
Vezi Genesa 22:1-14.	Ioan 3:16; 19:16-18; Iacov 4:4-5
Exodul 3:7-8, 10-12	Matei 1:21; 2 Nefi 6:17
Exodul 12:3, 5-7, 13-14, 46.	Ioan 1:29; 19:14, 31-36; 1 Petru 1:18-19
Exodul 16:14-15, 18	Ioan 6:5-10, 48-51
Leviticul 8:15, 30; 17:11	Evrei 9:22; 13:12
Leviticul 16:2-6, 17	Evrei 9:6-12; 10:11-12
Leviticul 22:19-22	Evrei 9:14; Doctrină și legăminte 20:22
Numeri 21:4-9	Ioan 3:14-15; Helaman 8:13-15
Iona 1:17; 2:10	Matei 12:38-40

Tipuri, umbre și simboluri ale lui Isus Hristos

Tipuri, umbre și simboluri ale lui Hristos din Vechiul Testament	Împlinirile din viața lui Hristos
Vezi Genesa 22:1-14.	Ioan 3:16; 19:16-18; Iacov 4:4-5
Exodul 3:7-8, 10-12	Matei 1:21; 2 Nefi 6:17
Exodul 12:3, 5-7, 13-14, 46.	Ioan 1:29; 19:14, 31-36; 1 Petru 1:18-19
Exodul 16:14-15, 18	Ioan 6:5-10, 48-51
Leviticul 8:15, 30; 17:11	Evrei 9:22; 13:12
Leviticul 16:2-6, 17	Evrei 9:6-12; 10:11-12
Leviticul 22:19-22	Evrei 9:14; Doctrină și legăminte 20:22
Numeri 21:4-9	Ioan 3:14-15; Helaman 8:13-15
Iona 1:17; 2:10	Matei 12:38-40

Vindecarea bolnavilor

Vârstnicul Dallin H. Oaks, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat că este esențial să avem credință pentru ca miracolele să poată avea loc:

„Credința este esențială pentru vindecarea prin intermediul puterilor cerului. Chiar și Cartea lui Mormon ne învață că, «dacă nu ar fi deloc credință printre copiii oamenilor, Dumnezeu nu poate face nimic minune printre ei» (Eter 12:12) [vezi, de asemenea, 1 Nefi 7:12, D&L 35:9]. Într-o cuvântare notabilă despre administrarea rânduielilor pentru vindecarea celor bolnavi, președintele Spencer W. Kimball a spus: «Nevoia de credință este adesea subestimată. Cel bolnav și familia acestuia par să depindă adesea în întregime de puterea preoției și de darul vindecării, pe care ei speră să le aibă frații care administrează, pe când responsabilitatea mai mare este a aceluia care este binecuvântat... Atunci când acea persoană este conștientă și responsabilă, lucrul principal este credința persoanei. „Credința ta te-a tămăduit” [Matei 9:22] a fost un lucru atât de des repetat de Învățător, încât aproape a devenit un refren» [„President Kimball Speaks Out on Administration to the Sick”, *New Era*, oct. 1981, p. 47]” („Vindecarea bolnavilor”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2010, p. 49).

Vârstnicul Dallin H. Oaks ne-a amintit că o parte importantă a credinței este dorința de a accepta voia lui Dumnezeu:

„În timp ce exercităm puterea de nețăgăduit a preoției lui Dumnezeu și în timp ce prețuim promisiunea Sa că El ne va auzi și va răspunde la rugăciunile oferite cu credință, trebuie să ne amintim mereu că credința și puterea de vindecare a preoției nu pot aduce un rezultat care este în dezechilibru cu voința Sa a Cărui preoție este. Acest principiu este predat în revelația ce îndrumă vârstnicii Bisericii

să își așeze mâinile asupra celor bolnavi. Promisiunea Domnului este că «acela care are credință în Mine pentru a fi vindecat, și nu este osândit la moarte, va fi vindecat» (D&L 42:48; subliniere adăugată). În mod asemănător, într-o altă revelație din zilele noastre, Domnul declară că, atunci când cineva «cere potrivit voinței lui Dumnezeu... se îndeplinește întocmai cum cere» (D&L 46:30) [vezi, de asemenea, 1 Ioan 5:14; Helaman 10:5].

Din toate acestea învățăm că până și slujitorii Domnului, în timp ce exercită puterea Sa divină într-o împrejurare în care există suficientă credință pentru vindecare, nu pot oferi o binecuvântare a preoției care va face ca persoana să fie vindecată, dacă acea vindecare nu este voința Domnului.

În calitate de copii ai lui Dumnezeu, cunoscând dragostea Sa măreață și cunoașterea Sa supremă cu privire la ce este cel mai bine pentru bunăstarea noastră eternă, noi ne încredem în El. Primul principiu al Evangheliei este credința în Domnul Isus Hristos, iar credința înseamnă încredere. Am simțit acea încredere într-o cuvântare pe care vărul meu a oferit-o la înmormântarea unei adolescente care a murit din pricina unei boli grave. El a rostit aceste cuvinte care, la început m-au uimit și, apoi, m-au edificat: «Știu că a fost voia Domnului ca ea să moară. A avut parte de o îngrijire medicală bună. A primit binecuvântări ale preoției. Numele ei a fost pe listele de rugăciune din templu. S-au spus sute de rugăciuni pentru ca ea să-și recapete sănătatea. Și știu că, în această familie, există suficientă credință ca ea să fi fost vindecată dacă nu ar fi fost voința Domnului să o ia acasă acum». Am simțit aceeași încredere în cuvintele tatălui unei alte adolescente speciale care a murit de cancer. El a declarat: «Credința familiei noastre este în Isus Hristos și aceasta nu depinde de rezultat». Aceste învățături sunt adevărate. Facem tot ce putem pentru vindecarea unei persoane dragi nouă iar, apoi, ne încredem în Domnul pentru a obține un rezultat” („Vindecarea bolnavilor”, *Ensign* sau *Liahona* mai 2010, p. 50).

Selectii din Jeffrey R. Holland, „This Do in Remembrance of Me”

„Dacă a ne aduce aminte reprezintă principala noastră însărcinare, ce anume poate să ne vină în minte atunci când acele simboluri clare și prețioase ne sunt oferite?

Am putea să ne amintim de viața premuritoare a Salvatorului și de toate lucrurile pe care știm că le-a făcut în calitate de marele leghova, creator al cerului și al pământului și al tuturor lucrurilor. Am putea să ne aducem aminte că, la marele Consiliu din cer, El ne-a arătat că ne iubește și a dat dovadă de o putere extraordinară, că și acolo am învins prin puterea lui Hristos și prin credința noastră în sângele Mielului (vezi Apocalipsa 12:10-11).

Am putea să ne aducem aminte de simpla măreție a nașterii Sale în viața muritoare ...

Am putea să ne aducem aminte de miracolele, învățăturile, tămăduirile și ajutorul lui Hristos. Am putea să ne aducem aminte că El i-a făcut să vadă pe cei orbi, i-a făcut să audă pe cei surzi și i-a făcut să meargă pe cei șchiopi, pe cei schilozi și pe cei uscați. Apoi, în acele zile, în care simțim că progresul nostru s-a oprit sau bucuriile noastre s-au împuținat și vederea noastră s-a întunecat, putem înainta cu încredere în Hristos ...

Am putea să ne aducem aminte că, deși l-a fost încredințată o misiune atât de sacră, Salvatorul a găsit bucurie în a trăi, S-a bucurat de compania oamenilor și Le-a spus ucenicilor să fie încrezători. El a spus că ar trebui să fim încântați de Evanghelie precum este cineva care a găsit o comoară mare, un veritabil mărgăritar de mare preț, chiar în pragul ușii ...

Am putea să ne amintim că Hristos i-a numit prieteni pe ucenicii Săi ...

Am putea – și ar trebui – să ne aducem aminte de toate lucrurile minunate de care am avut parte în viața noastră și că «toate lucrurile care sunt bune vin de la Hristos» (Moroni 7:24) ...

În unele zile vom avea motive să ne amintim de tratamentul lipsit de bunătate și de respingerea de care a avut parte și de nedreptatea – o, nedreptatea – pe care a îndurat-o. Atunci când noi, în mod asemănător, ne confruntăm cu unele dintre aceste lucruri în viață, ne putem aduce aminte că Hristos a fost încolțit în toate chipurile, dar nu la strâmtoare, în grea cumpănă, dar nu deznădăjduit, prigonit, dar nu părăsit, trântit jos, dar nu omorât (vezi 2 Corinteni 4:8-9).

Atunci când avem parte de aceste momente grele, ne putem aduce aminte că Isus a coborât sub toate lucrurile înainte ca El să se ridice în înălțimi deasupra tuturor și că el a răbdat dureri și suferințe și ispite de toate felurile, pentru ca El să fie plin de milă și să știe cum Să-i ajute pe oameni după infirmitățile lor (vezi D&L 88:6, Alma 7:11-12).

Pentru cei care se clatină și se împiedică, El este acolo pentru a-i sprijini și a-i întări. În cele din urmă, El este acolo pentru a ne salva și în acest scop și-a dat viața ...

Ne putem aduce aminte toate aceste lucruri atunci când suntem invitați de un tânăr preot care îngenunchează și ne spune să ne aducem aminte de Hristos întotdeauna” (*Ensign*, nov. 1995, p. 67-69).

Munca de salvare din zilele din urmă pentru cei morți

Vârstnicul John A. Widtsoe (1872-1952), din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a învățat despre misiunea noastră prerânduită de a ajuta la salvarea fiilor și fiicelor lui Dumnezeu:

„În starea noastră premuritoare, în ziua marelui consiliu, noi am făcut un anumit legământ cu Cel Atotputernic. Domnul a propus un plan conceput de El. Noi l-am acceptat. Dat fiind că acel plan este destinat tuturor oamenilor, noi luăm parte la salvarea fiecărei persoane incluse în acel plan. Am fost de acord imediat să fim salvatori, nu doar pentru noi înșine, ci și pentru întreaga familie umană. Am intrat într-un parteneriat cu Domnul. Îndeplinirea aceluia plan a devenit atunci nu doar lucrarea Tatălui și a Fiului, dar și a noastră. Cel mai neînsemnat dintre noi, cel mai umil, se află într-un parteneriat cu Cel Atotputernic în vederea realizării scopului planului etern al salvării („The Worth of Souls”, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, oct. 1934, p. 189)” (în *Doctrine and Covenants and Church History: Gospel Doctrine Teacher’s Manual* [1999], p. 173).

Vârstnicul Richard G. Scott, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, i-a încurajat pe tinerii din Biserică să participe la munca făcută în templu pentru strămoșii lor:

„Orice lucrare pe care o înfăptuiți în templu reprezintă un timp petrecut în mod eficient, însă primirea rânduielilor pentru unul dintre strămoșii dumneavoastră va face ca timpul petrecut în templu să fie mult mai sacru și veți primi chiar și binecuvântări mai mari ...

Tinerilor, doriți o cale sigură prin care să eliminați influența dușmanului din viața voastră? Implicați-vă profund în căutarea strămoșilor voștri, pregătiți-le numele pentru rânduielile sacre înfăptuite în templu pentru cei morți și, apoi, mergeți la templu pentru a-i reprezenta în primirea rânduielilor botezului și darului Duhului Sfânt. Nu mă pot gândi la o protecție mai mare împotriva influenței dușmanului în viața voastră” („Bucuria de a-i mântui pe cei morți”, *Ensign* sau *Liahona*, noiembrie 2012, p.94).

Vârstnicul David A. Bednar, din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, ne-a făcut următoarea invitație și promisiune:

„Îi invit pe tinerii Bisericii să învețe și să trăiască experiența oferită de spiritul lui Ilie. Vă încurajez să studiați, să vă căutați strămoșii și să vă pregătiți să înfăptuiți în casa Domnului botezuri pentru cei dragi vouă care au decedat (vezi D&L 124:28-36). Și vă îndemn să-i ajutați pe alții să-și întocmească istoria familiei.

Când răspundeți cu credință acestei invitații, inimile voastre se vor întoarce spre strămoși. Promisiunile făcute lui Avraam, Isaac și Iacov vor fi împlinite în inimile voastre. Binecuvântarea voastră patriarhală, în care vă este declarată descendența, vă va lega de acești strămoși și va avea mai multă însemnătate pentru voi. Dragostea și recunoștința voastră față de strămoșii voștri vor crește. Mărturia voastră despre Salvator și convertirea la El vor deveni profunde și statornice. Iar eu vă promit că veți fi protejați împotriva influenței tot mai intense a dușmanului. Pe măsură ce participați la această lucrare sfântă și o îndrăgiți, veți fi protejați în tinerețea voastră și pe tot parcursul vieții voastre” („Inimile copiilor se vor întoarce”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2011, p. 26-27).

Apariții ale lui Isus Hristos înviat consemnate în Noul Testament

Referință	Persoane vizitate	Data sau timpul	Locul	Ce s-a întâmplat
Ioan 20:11-18; Marcu 16:9				
Matei 28:1-10				
Luca 24:34; 1 Corinteni 15:5				
Marcu 16:12; Luca 24:13-32				
Marcu 16:14; Luca 24:33, 36-49; Ioan 20:19-23				
Ioan 20:26-29				
Ioan 21:4-23				
Matei 28:16-20; Marcu 16:15-18.				
Marcu 16:19-20; Luca 24:50-53; Faptele apostolilor 1:9-11				
1 Corinteni 15:6				
1 Corinteni 15:7				
Faptele apostolilor 7:55-56				
Faptele apostolilor 9:4-6; 1 Corinteni 9:1; 15:8				
Apocalipsa 1:13-18				

Salvatorul conduce munca de restaurare

Doctrine ale Bisericii	Rânduielei ale Bisericii	Conducerea Bisericii
Introducerea și rezumatul secțiunii Doctrină și legăminte 76 (împărății de glorie, viața după moarte)	Doctrină și legăminte 20:37, 72-74 (cerințele pentru botez și modul corect în care acesta se înfăptuiește)	Doctrină și legăminte 20:38-59 (îndatoririle din cadrul oficiilor preoției)
Doctrină și legăminte 84:33-39 (jurământul și legământul preoției)	Doctrină și legăminte 20:70 (binecuvântarea copiilor)	Doctrină și legăminte 20:61-62 (desfășurarea conferințelor obișnuite ale Bisericii)
Doctrină și legăminte 128:1, 15, 18 (botezul pentru cei morți)	Doctrină și legăminte 20:75-77, 79 (administrarea împărțășaniei)	Doctrină și legăminte 26:2 (consimțământul)
Doctrină și legăminte 131:1-4 (căsătoria celestială necesară pentru exaltare)	Doctrină și legăminte 124:33-39 (rânduielele din templu)	Doctrină și legăminte 107:22-27, 33-35, 64-67, 85-91 (îndatoriri ale conducători- lor Bisericii)
Doctrină și legăminte 137:6-10; 138:29-35 (cei care au murit fără a avea o cunoaștere a adevărului, vor avea ocazia să fie mântuiți)	Doctrină și legăminte 132:7, 15-20 (căsătoria eternă)	

- Ce a restaurat Salvatorul pe pământ prin intermediul lui Joseph Smith?
- De ce sunt importante principiile sau practicile despre care ați citit?

A Doua Venire a lui Isus Hristos

Profeții despre a Doua Venire	Ce învățăm despre a Doua Venire
Doctrină și legăminte 49:6-7, Joseph Smith – Matei 1:40	
Isaia 40:5, Matei 16:27	
Isaia 52:10, Doctrină și legăminte 133:3	
Zaharia 13:6, 14:4, Doctrină și legăminte 45:48, 51-53	
Isaia 63:2, Apocalipsa 19:11-13, Doctrină și legăminte 133:46-48	
Faptele apostolilor 1:9-11, 1 Tesaloniceni 4:16	
1 Tesaloniceni 4:17, Doctrină și legăminte 88:96-98	
Apocalipsa 16-20, Doctrină și legăminte 133:21-24	
Doctrină și legăminte 5:19, 101:24-25, 133:41	
2 Petru 3:10, Joseph Smith – Matei 1:46-48	

Isus Hristos și mileniul

Ce va face Hristos în timpul mileniului?	Isaia 9:6-7, 33:22, Apocalipsa 11:15, 1 Nefi 22:24	(El va conduce împărăția lui Dumnezeu pe pământ. El va acționa ca judecător și ca legiuitor și ne va salva.)
Unde va fi Hristos în timpul mileniului?	Țefania 3:15-17, Doctrină și legăminte 29:11, 45:59	(El va locui pe pământ în mijlocul oamenilor Săi.)
Cum va domni Hristos în timpul mileniului?	Apocalipsa 19:15, Doctrină și legăminte 38:21-22	(Hristos va fi regele și legiuitorul.)
Ce efect va avea domnia lui Hristos?	Isaia 2:2-4, 1 Nefi 22:25-28, 2 Nefi 30:10-18	(Pacea, unitatea și neprihănirea vor fi stabilite pe pământ. Satana nu va avea nicio putere asupra inimilor oamenilor.)

Isus Hristos și mileniul

Ce va face Hristos în timpul mileniului?	Isaia 9:6-7, 33:22, Apocalipsa 11:15, 1 Nefi 22:24	(El va conduce împărăția lui Dumnezeu pe pământ. El va acționa ca judecător și ca legiuitor și ne va salva.)
Unde va fi Hristos în timpul mileniului?	Țefania 3:15-17, Doctrină și legăminte 29:11, 45:59	(El va locui pe pământ în mijlocul oamenilor Săi.)
Cum va domni Hristos în timpul mileniului?	Apocalipsa 19:15, Doctrină și legăminte 38:21-22	(Hristos va fi regele și legiuitorul.)
Ce efect va avea domnia lui Hristos?	Isaia 2:2-4, 1 Nefi 22:25-28, 2 Nefi 30:10-18	(Pacea, unitatea și neprihănirea vor fi stabilite pe pământ. Satana nu va avea nicio putere asupra inimilor oamenilor.)

SEMINARE ȘI
INSTITUTE DE RELIGIE

BISERICA LUI
ISUS HRISTOS
A SFINȚILOR
DIN ZILELE DIN URMĂ

ROMANIAN

12554 171